

การจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ)
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สารนิพนธ์
ของ
นายเอกชัย โลหะกมลชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ)
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

23 ส.ค. 2547

นายเอกชัย โลหะกมลชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2546

เอกชัย โลหะกมลชัย. (2546), *การจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญักกา ตันสกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดสรรเวลาในการเรียน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ผ่านการลงทะเบียนเรียน ภาคฤดูร้อน/2545 จำนวน 57 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์การจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ พบว่านิสิตส่วนมากเข้าชั้นเรียนเฉลี่ยที่ 14 ครั้ง / รายวิชา โดยใช้เวลาในการเข้าเรียนเฉลี่ย 2.30 ชั่วโมง การจัดสรรเวลาของนิสิตจะใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มากที่สุด นอกจากนี้ในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อวิทยุ , โทรทัศน์ , อินเทอร์เน็ต , สิ่งพิมพ์ นิสิตให้ความสนใจในสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่ออื่นๆ และในด้านการเดินทางมาเรียนของนิสิตจะใช้เวลาเฉลี่ยที่ 2.30 ชั่วโมง

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท พบว่าจำนวนการเข้าชั้นเรียน , จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน , จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) , จำนวนการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) , จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) , การค้นคว้าในห้องสมุด , และการรวมกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อวิทยุ , โทรทัศน์ , อินเทอร์เน็ต , สิ่งพิมพ์ และเวลาในการเดินทางมาเรียนของนิสิตพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

A TIME ALLOCATION AND ACADEMIC ACHIEVEMENT OF MASTER DEGREE
STUDENTS (SPECIAL PROGRAM), FACULTY OF SOCIAL SIENCE,
SRINAKHARINWIROT UNVERSITY

AN ABSTRACT

BY

MR.EKACHAI LOHACAMONCHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economics degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University

October 2003

Ekachai Lohacamonchai. (2003). *A Time Allocation and Academic Achievement of Master Degree Students (Special Program), Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University*. Master project, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate school, Srinakharinwirot University. Advisor : Asst. Prof. Nathaga Tanskul.

This research aimed to study the time allocation for studying and correlation between time allocation and academic achievement of master degree students (special program), faculty of social science, Srinakharinwirot university.

The population of this study was 57 students in second year of master degree (special program) who study in first semester of 2003, faculty of social science, economics of education and managerial economics program, Srinakharinwirot University, who enrolled in the summer courses in 2002. The data collection tools was opened and ended questionnaire, and the statistics for analysis composed of percentage, arithmetic mean, standard deviation, and Pearson product-moment correlation coefficient.

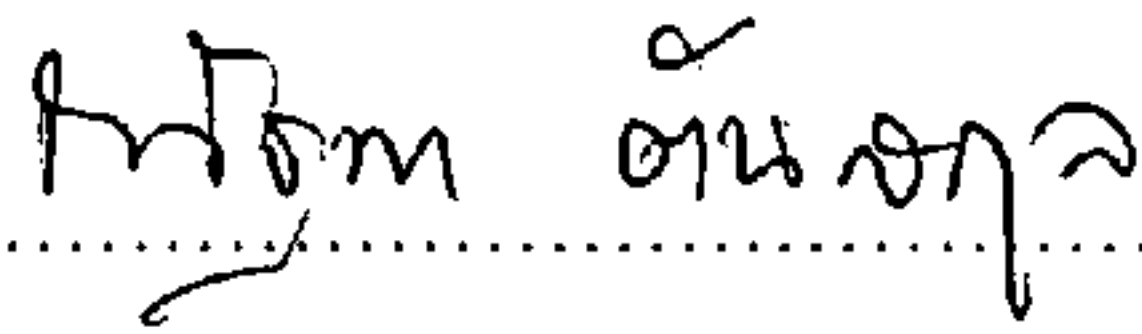
The result of this study are followed:

The analysis of time allocation of master students (special program) in faculty of social science, economics of education and managerial economics program showed that they had class in average 14 times per course and studied for 2.30 hours per time, and they took the large amount of time before the examination. Moreover, studying from other sources such as radio, television, internet, printings, master students preferred printings to other sources. Additionally, about traveling to university, they took approximately 2.30 hours for traveling.

The analysis of the relationship between time allocation and academic achievement of master students found that time of class, hour of class, hour for reading (before class start) , hour of reading (after class start) , hour of reading (before the examination) , hour of studying in the library, and hour of tutoring correlated to academic achievement significantly at the level .01 in positive direction. Studying from other sources; radio, television, internet, printings, and time for traveling to university, however, did not correlate to academic achievement of master students.

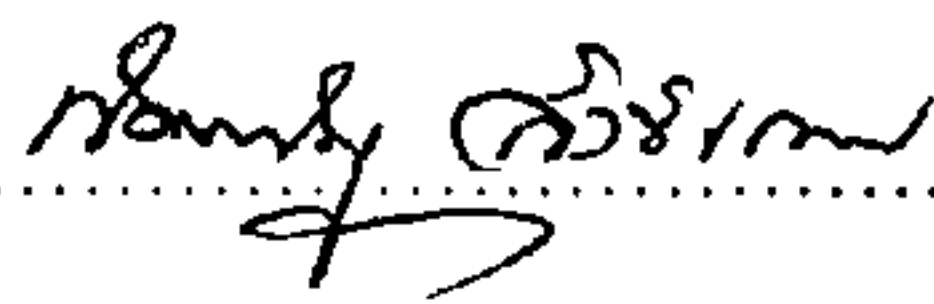
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

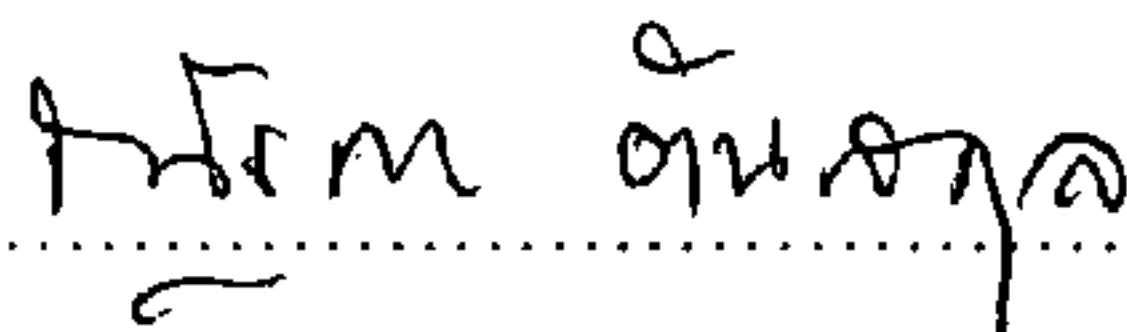
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล)

.....

กรรมการ

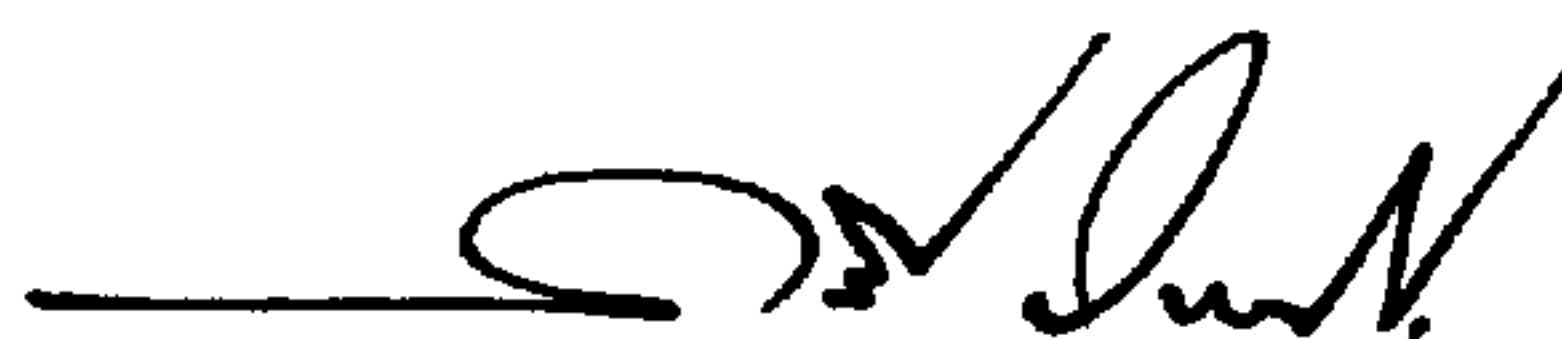
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

.....

กรรมการ

(อาจารย์วิพรรณ สาลีผล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่...../6..... เดือน.....พ.ค. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถเป็นอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฐัญญา ตันสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และอาจารย์รวิพรรณ สาสีผล ที่ได้ให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าวิจัย การให้ข้อคิด แนวทางการปรับปรุงงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ และอาจารย์ประพาพ เพื่องฟูสกุล ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งทำให้การวิจัยสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาเศรษฐศาสตร์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ที่ได้สละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม อันเป็นผลทำให้งานวิจัยฉบับนี้สามารถดำเนินการสำเร็จสมบูรณ์ได้

ขอขอบคุณเพื่อนเศรษฐศาสตร์การศึกษารุ่น 3 ภาคปกติ ที่ได้คำปรึกษาแนะนำ พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในงานวิจัยครั้งนี้

และสุดท้าย ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณแม่ที่คอยดูแลลูกๆทุกคน พี่ชาย น้องชาย น้องสาวที่ให้ความช่วยเหลือในงานวิจัยนี้ และคุณเมลินทร ชนะกิจการชัย ที่คอยให้กำลังใจให้ผู้วิจัยอดทน อดกลั้น และพยายาม จนสามารถจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้

คุณค่า และประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่คุณแม่ นางสุรีย์ โลหะกมลชัย แม่ผู้คอยดูแลและห่วงใย เป็นกำลังใจเกื้อหนุนอยู่เบื้องหลัง จนได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ผู้วิจัยตั้งใจ

เอกชัย โลหะกมลชัย

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	3
	ความสำคัญของการศึกษา.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรเป้าหมาย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	กรอบความคิด.....	6
	สมมติฐานของการศึกษา.....	7
	ข้อจำกัดในงานวิจัย.....	8
2	เอกสารประกอบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	เวลากับการศึกษาเชิงเศรษฐศาสตร์.....	9
	ทักษะเกี่ยวกับเวลา.....	14
	การจัดสรรเวลาทำกิจกรรมต่างๆ.....	20
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	22
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	32
	กำหนดประชากรเป้าหมาย.....	32
	เครื่องมือและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	34
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	130
	สังเขปความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	130
	สังเขปประชากรเป้าหมาย.....	130
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	130
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	130
	สรุปผลการวิจัย.....	131
	อภิปรายผล.....	143
	ข้อเสนอแนะ.....	149
	บรรณานุกรม.....	152
	ภาคผนวก.....	160
	ประวัติย่อของผู้ทำสารนิพนธ์.....	182

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 การได้เกรดวิชาเศรษฐศาสตร์และวิชาอื่นๆเมื่อเวลาทบทวนความรู้สัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง.....	12
2 จำแนกคุณลักษณะและระดับการวัดของปัจจัยการใช้เวลา.....	32
3 ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา.....	40
4 ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา.....	42
5 ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ..	44
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาเข้าชั้นเรียนของนิสิต ปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา.....	47
7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)ทั้ง 2 สาขาวิชา.....	48
8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา.....	49
9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ของ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา.....	50
10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าในห้องสมุด ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)ทั้ง 2 สาขาวิชา.....	51
11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ นอกห้องสมุดของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)ทั้ง 2 สาขาวิชา.....	52
12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทางวิชาการ ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)ทั้ง 2 สาขาวิชา.....	53
13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา.....	54

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาเข้าชั้นเรียน	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา.....	55
15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา.....	56
16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(หลังเรียน)	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา.....	57
17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา.....	58
18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าในห้องสมุด	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา.....	59
19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ	
นอกห้องสมุดของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา.....	60
20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	
ทางวิชาการของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา.....	62
21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา.....	63
22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียน	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	64
23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	65
24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	66
25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)	
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	67

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

26	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าในห้องสมุด ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	68
27	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าจากสื่อต่างๆนอก ห้องสมุดของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	69
28	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทางวิชาการของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	71
29	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน((Grade) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	72
30	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาเข้าชั้นเรียน ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	73
31	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	74
32	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	75
33	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	76
34	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าในห้องสมุด ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	77
35	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าจากสื่อต่างๆนอก ห้องสมุดของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	78
36	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทางวิชาการของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	80
37	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)ของนิสิต ปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา.....	81

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 38 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของทั้ง 2 สาขาวิชา.....82
- 39 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา.....83
- 40 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา.....84
- 41 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา.....85
- 42 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้า ในห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา.....86
- 43 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้า จากสื่อต่างๆภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิต ทั้ง 2 สาขาวิชา.....87
- 44 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิต ทั้ง 2 สาขาวิชา.....88

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

45 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา.....	89
46 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา.....	90
47 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา.....	91
48 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา.....	92
49 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา.....	93
50 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา.....	94
51 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา.....	95

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

52 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา.....	96
53 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา.....	97
54 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 562.....	98
55 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 562.....	99
56 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 562.....	100
57 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 562.....	101
58 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศสฐ 562.....	102

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 59 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศฐ 562.....103
- 60 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศฐ 562.....104
- 61 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศฐ 562.....105
- 62 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศฐ 502.....106
- 63 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศฐ 502.....107
- 64 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศฐ 502.....108
- 65 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศฐ 502.....109

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 66 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 502.....110
- 67 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 502.....111
- 68 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 502.....112
- 69 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศสฐ 502.....113
- 70 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 503.....114
- 71 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 503.....115
- 72 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 502.....116

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

73 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 503.....	117
74 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 562.....	118
75 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 503.....	119
76 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 503.....	120
77 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 503.....	121
78 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 515.....	122
79 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศสฐ 515.....	123

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

80 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 515.....	124
81 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 515.....	125
82 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้า ในห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 515.....	126
83 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้า จากสื่อต่างๆภายนอกห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 515.....	127
84 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 515.....	128
85 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทาง มาเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 515.....	129
86 สรุปการจัดสรรเวลาของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขา วิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ.....	134
87 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาสหวิทยา วิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ.....	136

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

88 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)	
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา.....	137
89 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)	
ในรายวิชาศส 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน)	138
90 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)	
ในรายวิชาศส 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)	139
91 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)	
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ.....	140
92 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)	
ในรายวิชาศส 503 (บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ).....	141
93 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)	
ในรายวิชาศส 515 (การจัดการผลิตและต้นทุน)	142

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบความคิดเรื่องการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.....	6
2 การแลกเปลี่ยนระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการพักผ่อน.....	10

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกของสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่อย่างรวดเร็ว และกว้างขวางในแทบทุกด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในการที่จะนำพามนุษย์ให้ไปสู่ความทันสมัย โดยมีสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการในสาขาต่างๆ นับตั้งแต่การคิดค้นประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ของนักวิทยาศาสตร์ การนำความก้าวหน้าทางวิทยาการมาพัฒนาระบบเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ ซึ่งจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นดังกล่าว ที่มีขึ้นอยู่ตลอดเวลาจึงทำให้การดำเนินชีวิตของเราต้องมีการปรับตัวเปลี่ยนแปลง และเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมากขึ้นเพื่อที่จะได้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม และเพื่อการดำรงตนอยู่ในสังคม

จากการที่โลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคของเทคโนโลยี การพัฒนาการในด้านสาขาวิชาต่างๆ ได้นำมาซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย ทำให้มนุษย์มีความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ในการที่จะต้องเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น จึงรู้สึกว่าเวลาที่มีอยู่ในแต่ละวันน้อยลงไป ทั้งๆ ที่ระยะเวลาในแต่ละวันนั้นมี 24 ชั่วโมง เท่าๆ กันในทุกยุคทุกสมัย เราจะเห็นว่ายังมีการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นเท่าใด มนุษย์เราก็มีภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบที่เพิ่มมากขึ้นไปเท่านั้น ฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยทางด้านเวลา เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดและคุ้มค่าที่สุดที่สุด จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน

หากจะกล่าวถึงในแง่ของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น มนุษย์ทุกคนมีเวลาในแต่ละวันเพียง 24 ชั่วโมงเท่าเทียมกันทั้งสิ้น คนที่รู้จักจัดสรรเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ก็จะสามารถประสบความสำเร็จจากสิ่งที่ได้มุ่งหวังไว้ ก็เนื่องมาจากการจัดสรรเวลาในแต่ละวันของเขาได้ใช้ไปอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง แต่สำหรับคนบางส่วนที่มักจะกล่าวว่า “ไม่มีเวลา” นั้นเป็นเพราะเขาเหล่านั้นไม่รู้จักการจัดสรรเวลาในแต่ละวันของเขานั้นเอง จึงทำให้เวลาในแต่ละวันของเขาผ่านไปอย่างไรคุณค่า และไม่สามารถใช้ประโยชน์จากเวลาได้อย่างเต็มที่ เวลาจึงเป็นทรัพยากรที่มีค่า และมีจำกัดหากแต่เราปล่อยเวลาให้ผ่านไป เราก็จะไม่ได้รับประโยชน์จากเวลา ฉะนั้นเราจึงควรจัดสรรทรัพยากรเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรทางด้านเวลานี้จะสอดคล้องกับหลักการหรือนิยามของวิชาเศรษฐศาสตร์ ที่กล่าวถึง การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ตามจุดประสงค์ที่มีอยู่ (วันทนีย์ ภูมิภัทราคม และคณะ. 2535 : 1-2)

การจัดสรรเวลาอย่างเหมาะสม จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราสามารถที่จะปฏิบัติภารกิจและหน้าที่ในแต่ละวันได้อย่างถูกต้องครบถ้วน และเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน การพักผ่อน การทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเรา มีระบบระเบียบมากยิ่งขึ้น ชีวิตที่จะประสบความสำเร็จหรือบรรลุผลสำเร็จได้ จะต้องรู้จักการจัดสรรเวลาให้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่เป็นนิสิต นักศึกษา ที่ศึกษาเล่าเรียนในระดับอุดมศึกษานั้น นอกจากจะต้องจัดสรรเวลาส่วนใหญ่เพื่อการศึกษาเล่าเรียนแล้ว ยังจะต้องจัดสรรเวลาเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งกิจกรรมในด้านส่วนตัว และกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ดังนั้นการรู้จักจัดสรรเวลาอย่างเหมาะสมจึงมีความจำเป็นอย่างมาก ซึ่งการที่ผู้เรียนนั้นจะประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทำกิจกรรมต่างๆ ควบคู่กันไป จะต้องอาศัยเวลาในการเตรียมตัวอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ (สุขใจ น้ำผุด. 2536 :14) การจัดสรรเวลาอย่างเหมาะสมจึงเป็นการช่วยเพื่อการใช้ชีวิตของเราให้มีคุณค่าเพิ่มขึ้น พร้อมกันนั้นยังสามารถที่จะสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ตนเอง และสังคมรอบข้าง

ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนนิสิตในระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบอาชีพอยู่ และผู้ที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ ที่ต้องการจะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อเป็นการยกระดับการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้น ปัญหาที่น่าสนใจและควรจะพิจารณาก็คือ นิสิตเหล่านี้จะต้องสามารถจัดสรรเวลาของตนเองเพื่อไปใช้ในกิจกรรมการศึกษาได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากการนิสิตเหล่านี้จะต้องเสียต้นทุนทางการศึกษา ซึ่งต้นทุนทางการศึกษานั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ ต้นทุนทางการศึกษาที่คิดเป็นตัวเงินได้ กับ ต้นทุนทางการศึกษาที่คิดเป็นตัวเงินไม่ได้ ซึ่งเวลาก็เป็นต้นทุนทางการศึกษาที่คิดเป็นเงินไม่ได้ ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายกับการทำงานและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับการเรียน นิสิตทุกคนที่เข้ามารับการศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวจึงต้องพยายามที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อไม่ให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษา

ในทางปฏิบัตินั้น นอกจากตัวนิสิตเองจะต้องรู้จักการจัดสรรเวลาของตนเองแล้ว คณาจารย์ ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการวางแผนการจัดสรรเวลาของนิสิตให้เหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพด้วย (จามรี ศีกดิ์ประสิทธิ์กุล. 2538 : 3)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าในสภาพสังคมปัจจุบันเป็นยุคสมัยแห่งความเจริญก้าวหน้า จึงทำให้เวลาในแต่ละวันผ่านไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากคนเรามีกิจกรรมที่จะต้องทำมากมาย ผู้ที่มีการจัดสรรเวลาที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ จึงมักเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จทั้งในด้านการศึกษาและด้านการทำงาน ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดสรรเวลาในการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) โดยเฉพาะนิสิตที่ต้องประกอบอาชีพ และใช้เวลาที่ว่าง

จากงานประจำ มาเข้ารับการศึกษานในหลักสูตรปริญญาโท(ภาคพิเศษ)เพื่อเป็นการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้กับตนเอง ซึ่งประชากรเป้าหมายที่ผู้วิจัยให้ความสนใจได้แก่ นิสิตระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในการศึกษาภาคฤดูร้อน เนื่องจากนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ)ส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ใช้เวลาในการประกอบอาชีพในวันและเวลาราชการ และการศึกษาในภาคฤดูร้อน ของคณะสังคมศาสตร์เป็นการเปิดให้มีการเรียนการสอนในวันหยุดเสาร์/อาทิตย์ ซึ่งเป็นเวลาที่นิสิตส่วนใหญ่จะว่างเว้นจากการทำงาน โดยในการศึกษารั้งนี้ได้ศึกษาถึงการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ที่จัดสรรเวลาในการเรียนของตนที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลคะแนนรวมเฉลี่ย(GPA) ของประชากรเป้าหมายที่ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ตามรายวิชาต่างๆที่ได้ทำการเปิดให้มีการเรียนการสอนแยกตามสาขาวิชาของประชากรเป้าหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาปัจจัยทางด้านการใช้เวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการจัดสรรเวลาในการเรียน ของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความสำคัญของการวิจัย

- 1 การทราบเกี่ยวกับการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อคณะสังคมศาสตร์ที่จะนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงเวลาในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของคณะสังคมศาสตร์
2. เพื่อเป็นถึงแนวทางให้กับ ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง ในการให้คำแนะนำ ส่งเสริม การจัดสรรเวลาของนิสิต รวมทั้งตัวนิสิตเองก็จะสามารถจัดสรรเวลาในการเรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ผ่านการลงทะเบียนเรียน ภาคฤดูร้อน/2545 จากภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งประกอบไปด้วยสาขาวิชาดังนี้

1. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
2. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. ภาคพิเศษ หมายถึง หลักสูตรการเรียนการสอนของ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่จัดขึ้นในช่วงเย็นวันศุกร์ และ วันหยุดเสาร์/อาทิตย์ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และเป็นการใช้ช่วงเวลาดังกล่าวให้เกิดประโยชน์

3. การศึกษาภาคฤดูร้อน หมายถึง หลักสูตรการเรียนการสอนของนิสิตปริญญาโท (ภาคพิเศษ)คณะสังคมศาสตร์ซึ่งเป็นภาคการเรียนการสอน ภาคที่ 3 โดยทำการสอนในวันหยุดเสาร์/อาทิตย์

4. การจัดสรรเวลา หมายถึง การใช้เวลาในการการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) ในการทำกิจกรรมต่างๆดังนี้

4.1. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน หมายถึง จำนวนเวลาในการมาเรียนในชั้นเรียนในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545ของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) ชั้นปีที่ 2 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมง / วัน , วัน / สัปดาห์

4.2. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) หมายถึง จำนวนเวลาในการเตรียมตัวในการเรียนโดยการอ่านหนังสือในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน /2545 ไว้ล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมง / วัน , วัน / สัปดาห์

4.3. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) หมายถึง จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือทบทวนความรู้หลังเลิกชั้นเรียน ในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมง / วัน , วัน / สัปดาห์

4.4. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) หมายถึง จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือเพื่อทำการทบทวนความรู้ก่อนสอบ ในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมง / วัน , วัน / สัปดาห์

4.5. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด หมายถึง จำนวนเวลาการเข้าใช้บริการต่างๆภายในห้องสมุดที่ได้จัดเตรียมไว้สำหรับนิสิตเพื่อการค้นหาค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมง / วัน , วัน / สัปดาห์

4.6. จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้อง หมายถึง จำนวนเวลาในการค้นคว้าข้อมูลที่นอกเหนือจากการค้นคว้าในห้องสมุด เช่น การค้นคว้าจากวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมง / วัน , วัน / สัปดาห์

4.7. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ หมายถึง จำนวนเวลาในการสนทนาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ การรวมกลุ่มกันเพื่อทบทวน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมง / วัน , วัน / สัปดาห์

4.8. จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน หมายถึง จำนวนเวลาที่ใช้ในการเดินทางเพื่อมาเรียนในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ทั้งไปและกลับจากที่พักอาศัยกับมหาวิทยาลัย โดยวัดเป็นจำนวนชั่วโมง / วัน

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่นิสิตได้รับหลังจากการเรียนรู้อยู่รายวิชานั้นๆแล้ว ซึ่งความรู้ความสามารถที่ได้นั้นจะมีปริมาณมากน้อยเพียงใดพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบของรายวิชานั้นๆ ในการศึกษาครั้งนี้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตประกอบด้วย

1. ผลคะแนนรวมเฉลี่ย(GPA) ผลคะแนนรวมเฉลี่ยของนิสิตในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545
2. เกรด(Grade) ผลคะแนนสอบของนิสิตในแต่ละรายวิชาในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545

กรอบแนวคิดในการวิจัย

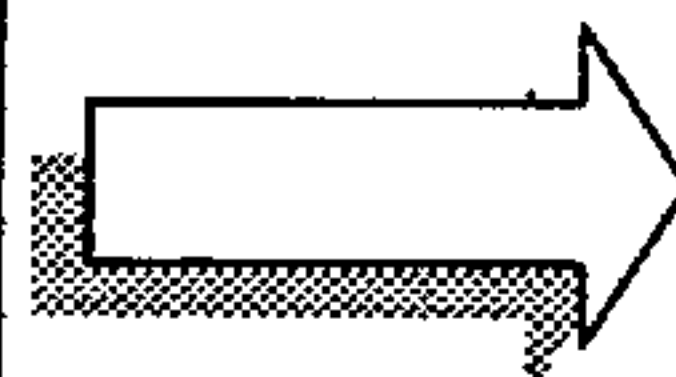
ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาการจัดการเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา

1. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน
2. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)
3. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)
4. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)
5. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด
6. จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ
ภายนอกห้องสมุด
7. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
ทางวิชาการ
8. จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน

ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน
(GPA),(Graed

ภาพประกอบ 1 กรอบความคิดเรื่องการจัดการเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
ระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
6. จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆภายนอกห้องสมุด มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
7. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
8. จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข้อจำกัดในงานวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะการจัดสรรเวลาเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน/2545เท่านั้น โดยจะไม่คำนึงถึงพื้นฐานทางการเรียนเดิมของประชากรเป้าหมาย อันได้แก่ ผลคะแนนรวมเฉลี่ย(GPA)เดิมของประชากรเป้าหมาย พื้นฐานความรู้เดิมของประชากรเป้าหมาย และเชาวน์ความรู้ (I.Q. : Intelligence Quotient) ของประชากรเป้าหมาย รวมถึงสาขาในระดับปริญญาตรีของประชากรเป้าหมาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำเสนอเป็น 5 หัวข้อดังนี้

1. เวลากับการศึกษาเชิงเศรษฐศาสตร์
2. ทศนะเกี่ยวกับเวลา
3. การจัดสรรเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. งานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

1. เวลากับการศึกษาเชิงเศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์เป็นวิชาการแขนงหนึ่งของสังคมศาสตร์ ได้ก่อตัวและมีพัฒนาการต่อเนื่องจนมีสภาพเป็น “ศาสตร์” นับตั้งแต่ อัดัม สมิท (Adam Smith) ได้เขียนตำราเศรษฐศาสตร์เล่มแรกของโลก ชื่อ An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of the Nation เมื่อปี ค.ศ. 1776 นับจากนั้นเป็นต้นมาการศึกษาค้นคว้าและวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ก็ได้มีการขยายตัวและครอบคลุมเนื้อหาอย่างกว้างขวางมากขึ้น จนในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าไม่มีกิจกรรมใดในสังคมและพฤติกรรมใดของมนุษย์ที่จะอธิบายวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ไม่ได้ (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2535 : 1)

ลีโอปีน (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2535 : 1 ; อ้างอิงจาก Robbins.n.d.) เศรษฐศาสตร์ คือ ศาสตร์ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างผลกับมรรคอันมีอยู่จำกัด ซึ่งอาจนำไปใช้เพื่อการต่างๆได้หลายทาง

แซมมวลสัน (Samuelson. 1983 : 4) เศรษฐศาสตร์ คือ การศึกษาเกี่ยวกับการที่ประชาชนและสังคมเลือกใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอันมีอยู่จำกัด

จากนิยามของวิชาเศรษฐศาสตร์ที่นักเศรษฐศาสตร์ทั้งสองท่านได้กล่าวมาแล้วนั้นอาจสรุปได้ว่า เศรษฐศาสตร์ คือ ศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกหนทางในการใช้ทรัพยากรการผลิตอันมีอยู่จำกัดสำหรับการผลิตสินค้าและบริการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2535 : 2)

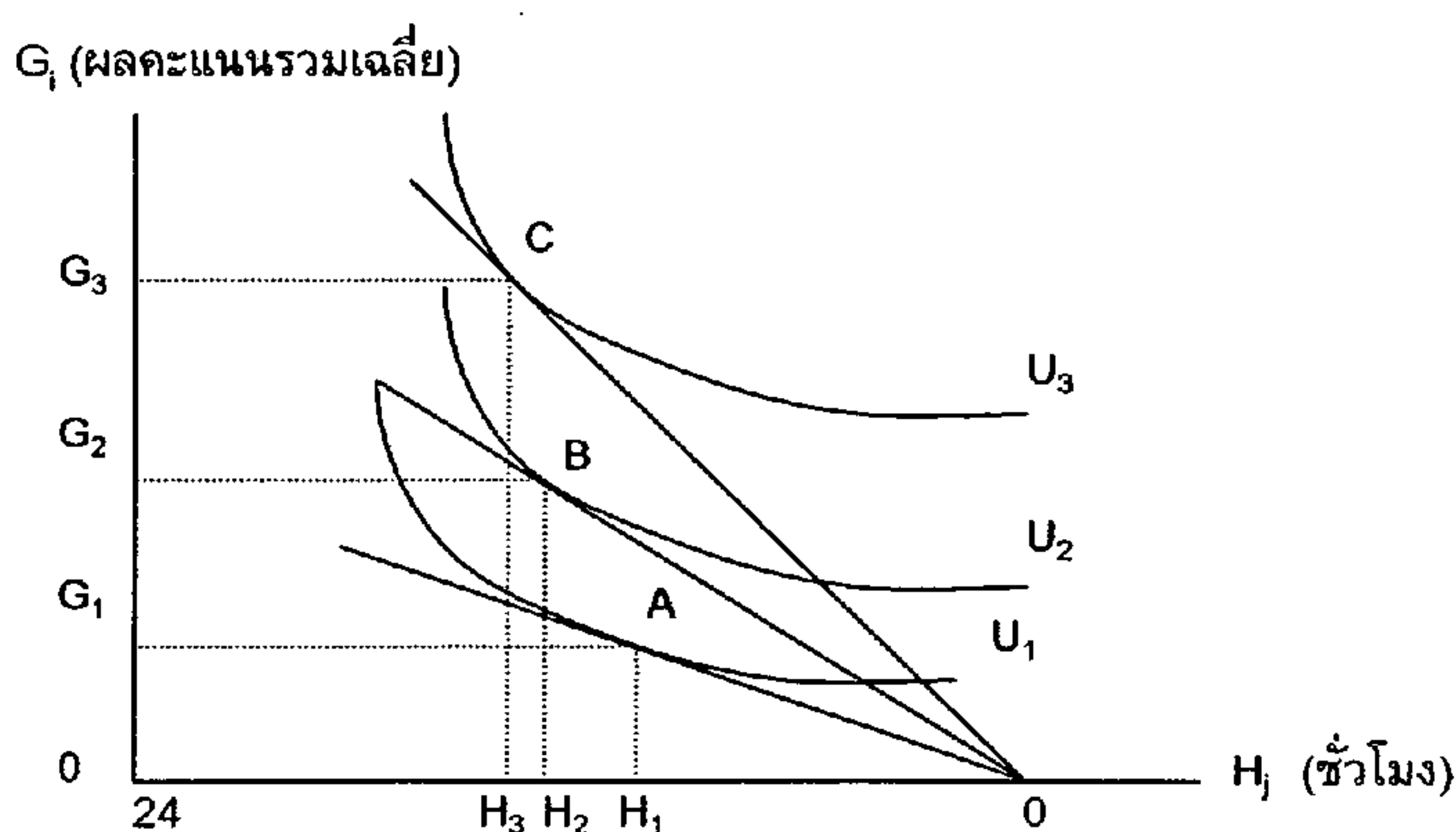
คำว่า “การเลือก” (Choice) เกิดขึ้นเพราะทรัพยากรต่างๆสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายทางนอกจากนี้ ความไม่สมดุลระหว่างความต้องการที่ไม่จำกัดกับทรัพยากรการผลิตที่มีอยู่จำกัด ทำให้ความต้องการบางส่วนไม่สามารถบรรลุผลได้ เราจึงต้องเลือกใช้ทรัพยากรอันมีจำกัดไปในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือให้เกิดความพอใจมากที่สุด ดังนั้น “การเลือก”

จึงเป็นเงาของเศรษฐศาสตร์ สิ่งใดที่มีประเด็นเป็นเกี่ยวกับการเลือกใช้ซึ่งทรัพยากรสิ่งนั้นย่อมเกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์

1. เวลา

นักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกตั้งข้อสมมติว่าคนแต่ละคนต้องการทำให้ตนเองได้รับอรรถประโยชน์(Utility) หรือความพอใจ (Satisfaction) สูงสุด ระดับอรรถประโยชน์ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงาน และการพักผ่อน อย่างไรก็ตามต้องมีการแลกกัน (Trade-off) ระหว่างเป้าหมาย 2 อย่างนี้ เพราะเมื่อการที่ได้ทำงานเพิ่มขึ้น ก็จะลดเวลาในการพักผ่อนลง(Richard T.Froyen. 1996 : 43)

ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นการวิจัยในเรื่องของการจัดสรรเวลาเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นิสิตจะต้องมีการจัดสรรเวลาระหว่างการพักผ่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยนิสิตจะต้องเลือกระหว่างถ้าต้องการผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูง นิสิตจะต้องมีเวลาพักผ่อนน้อยลง

ภาพประกอบ 2 การแลกเปลี่ยนระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการพักผ่อน

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นถึงการจัดสรรเวลาภายใน 24 ชั่วโมงของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) โดยแกนนอนแทนจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการศึกษาต่อวันซึ่งนับจากขวาไปซ้าย โดยเริ่มจากจุดศูนย์ทางมุมแหลมขวาสุด ชั่วโมงที่ใช้ไปเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดจากขวาไปทางซ้ายซึ่งมีจุดสูงสุดคือ 24 ชั่วโมง H_1 แทนด้วยเวลาชั่วโมงที่ใช้ไปเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ส่วนชั่วโมงการพักผ่อนเท่ากับ 24 ลบด้วยชั่วโมงที่ใช้ใน

การเรียนรู้ ส่วนแทนด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการใช้เวลาในการเรียน G_1 แทนด้วยคะแนนรวมเฉลี่ยที่นิสิตได้จากการสอบ สัญญาลักษณ์ U_1, U_2, U_3 คือเส้นแสดงความพอใจเท่ากัน (Indifference Curves: IC) จุดต่างๆตามเส้นเหล่านี้เป็นส่วนประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับการพักผ่อนที่ทำให้ความพอใจเท่ากัน เช่น นิสิตที่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ H_1 ชั่วโมง เขาจะได้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเท่ากับ G_1 แต่ถ้านิสิตใช้เวลาในการอ่านหนังสือมากขึ้นเป็น H_3 ชั่วโมง เขาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นเป็น G_3

1.1. ทฤษฎีว่าด้วยการจัดสรรเวลา (Theory of the Allocation of Time)

การที่คนเราได้ลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป จะต้องมิต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการทำเช่นนั้นๆและเวลาก็เป็นต้นทุนอย่างหนึ่งที่เราควรนำมาพิจารณาด้วย การใช้ความพยายามในการวิเคราะห์ว่า ถ้าต้องตัดสินใจทำงานแล้วจะคุ้มค่ามากน้อยเพียงใด โดยการสร้างแบบจำลองและนำข้อมูลเชิงประจักษ์มาประยุกต์กับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ตัวอย่างเช่น สตรีจะแบ่งเวลาที่ใช้ในการทำงานบ้านกับเวลาที่ออกไปทำงานนอกบ้านอย่างไร ซึ่งทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่ได้จากการออกไปทำงานนอกบ้าน กับค่าใช้จ่ายในที่เกิดขึ้นจากการออกไปทำงานนอกบ้าน เช่น ค่าจ้างคนเลี้ยงบุตร ค่าจ้างคนเฝ้าบ้าน โดยตัวอย่างดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงต้นทุนของเวลาเป็นสำคัญ และสื่อความหมายว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความค่าทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นการเน้นถึงต้นทุนที่สูญเสียไปจากเวลาหนึ่งด้วย (Cost of time) (เทียนฉาย กิระนันท์. 2526 : 191-193)

1.2. วิธีเปรียบเทียบผลได้ - ผลเสีย (Trade - off)

นอกจากการนำเรื่องของเวลามาใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อเลือกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ในบางคราวอาจมีทางเลือกให้ต้องตัดสินใจในขณะเดียวกันอยู่หลายทาง และแต่ละทางเลือกนั้นมีผลประโยชน์ตอบแทนเช่นเดียวกัน จึงอาจสร้างความยุ่งยากใจว่าจะควรเลือกดำเนินการเรื่องใดเป็นอันดับแรก (ชูศักดิ์ จุฑาธุช. 2545 : 4-5)

ตัวอย่างเช่น ในภาคการศึกษาหนึ่ง มีนิสิตลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์และวิชาอื่นๆอีก 2 วิชา ถ้านิสิตผู้นั้นมีเวลาทบทวนความรู้สัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง โดยมีความตั้งใจที่จะให้เกรดเฉลี่ยของวิชาเศรษฐศาสตร์และวิชาอื่นๆสูงที่สุด เขาจะต้องจัดสรรเวลาเวลาในการศึกษาในวิชาเศรษฐศาสตร์และวิชาอื่นๆดังนี้

สมมติการจัดสรรเวลาเป็นจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ของวิชาเศรษฐศาสตร์และวิชาอื่นๆทำให้ได้เกรด ดังตาราง 1

ตาราง 1 การได้เกรดวิชาเศรษฐศาสตร์และวิชาอื่นๆเมื่อเวลาทบทวนความรู้สัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง

จำนวน ชม. ต่อ สัปดาห์ของวิชาอื่นๆ	เกรดของวิชาอื่นๆ	จำนวน ชม. ต่อ สัปดาห์ของวิชาเศรษฐศาสตร์	เกรดของวิชาเศรษฐศาสตร์
5	A	10	A
4	B	7	B
3	C	5	C
2	D	3	D
1	F	1	F

จากข้อมูลในตารางที่ 1 จะเห็นว่าเกรดเฉลี่ยที่ดีที่สุดที่สามารถทำได้ คือ B ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อจำกัด คือ มีเวลาทบทวนทั้ง 3 วิชา สัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง โดยจัดสรรเวลาทบทวนวิชาอื่นๆ 5 ชั่วโมง แล้วได้เกรด A ส่วนที่เหลืออีก 5 ชั่วโมง จัดสรรเวลาทบทวนวิชาเศรษฐศาสตร์ และได้เกรด C ถ้านิสิตผู้นั้นต้องการได้เกรด B ในวิชาเศรษฐศาสตร์ เขาจะต้องทบทวนวิชาเศรษฐศาสตร์เพิ่มอีกสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง แต่จะเกิดผลได้ – ผลเสียตามมา คือ ทำให้เกรดในวิชาอื่นๆต้องตกจาก A เป็น C ในทำนองเดียวกัน หากต้องการให้ได้เกรด A ในวิชาเศรษฐศาสตร์ก็จะต้องทบทวนเพิ่มอีกสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ซึ่งจะทำให้ไม่มีเวลาเหลือพอที่จะทบทวนวิชาอื่นๆ ส่งผลให้ได้เกรด F

สรุปได้ว่าตัวอย่างข้างต้นเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงปัญหาของการเลือก และต้นทุนที่อยู่ในรูปของเวลาและการปฏิบัติ การเปรียบเทียบผลได้ – ผลเสียนี้ สามารถนำไปใช้ในการจัดสรรเวลาเพื่อการศึกษาได้ เมื่อนิสิตต้องการที่จะได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงก็จะต้องลดเวลาในการพักผ่อนลง และเพิ่มการจัดสรรเวลาในการเรียนมากขึ้น ซึ่งจะสอดคล้องกับทฤษฎีว่าด้วยการจัดสรรเวลา

2. การศึกษา (Education)

การศึกษาเป็นการลงทุนทางมนุษย์ที่ทำให้มนุษย์มีความรู้ความสามารถในการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่ามนุษย์ไม่ได้รับการศึกษา และการศึกษายังสามารถช่วยให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเกิดความสงบสุข ฉะนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นของมนุษย์ทุกคน มีนักวิชาการได้กล่าวถึงอุปสงค์การศึกษา ไว้ดังนี้

ธารรงค์ อุมไพจิตรกุล(ม.ป.ป. : 2) อุปสงค์การศึกษาจึงแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. การศึกษาเป็นการลงทุน(Investment) การศึกษาเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน เพื่อผลิตประชากรที่เรียนกว่า ทุนมนุษย์(Human Capital)

2. การศึกษาเป็นการบริโภค(Consumption goods) การศึกษาเป็นการตอบสนองความ ออยากของผู้เรียน

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 158-160) กล่าวถึงอุปสงค์การศึกษาไว้ว่า

1. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่สร้างเฉพาะความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค หากยัง เป็นการลงทุนเพื่อผลตอบแทนไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอีกด้วยในอนาคต ดังนั้น อุปสงค์สำหรับการ ศึกษาจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนแฝงอยู่ด้วย

2. การศึกษาแม้เป็นสินค้าบริโภค (Consumer Good) ชนิดหนึ่งแต่สินค้านี้ต่างจากสินค้าชนิดอื่น ๆ คือจะไม่หมดสิ้นไปเมื่อได้รับการบริโภค ตรงกันข้ามยังมีการ บริโภคก็ยิ่งทำให้สินค้าทางการศึกษามีมากขึ้น เว้นแต่ผู้บริโภคจะวิปริตหรือผิดปกติวิสัยจาก บุคคลธรรมดาสามัญเท่านั้น

การลงทุนทางด้านการศึกษายังสามารถแบ่งการลงทุนออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ กล่าวคือ

ซีอาน (ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. ม.ป.ป. : 5 ; อ้างอิงจาก Sheehan. n.d.) การศึกษา เป็นการลงทุนอย่างหนึ่งซึ่งการลงทุนทางการศึกษาประกอบด้วย

1. การลงทุนทางสังคม (Social Investment) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่รัฐ เป็นผู้จ่ายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

2. การลงทุนส่วนบุคคล (Private Investment) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่แต่ละบุคคลจะ ต้องจ่ายให้แก่สถาบันที่เข้ารับการศึกษานี้ แบ่งออกได้ดังนี้

2.1 ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Education Cost) คือ ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนจะต้อง เป็นผู้จ่าย ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าพาหนะเดินทางไปศึกษา ค่าสมุดหนังสือ เป็นต้น

2.2 ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Education Cost) คือ ค่าใช้จ่ายในลักษณะที่เป็น การสูญเสียรายได้ เนื่องจากใช้เวลาศึกษาเล่าเรียนแทนที่จะใช้เวลานั้นไปทำงานเพื่อหารายได้ ทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้หรือเรียกว่า ค่าเสียโอกาส

เพอร์ลแมน (ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. ม.ป.ป. : 6 ; อ้างอิงจาก Perlman. n.d.) ได้แบ่ง ประเภทค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) แบ่งได้ดังนี้

1.1 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนบุคคล (Private Direct Cost) คือ ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาที่ เป็นผู้จ่าย ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าตำราเรียน ค่าเดินทาง เป็นต้น

1.2 ค่าใช้จ่ายทางตรงของสังคม (Social Direct Cost) คือ ค่าใช้จ่ายที่ชุมชนจ่ายให้ แก่การศึกษา ได้แก่ ค่าก่อสร้าง ค่าวัสดุอุปกรณ์ เงินเดือนครู เป็นต้น

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) คือ ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) ที่เกิดจากการที่บุคคลเอาเวลาไปเรียนหนังสือแทนที่จะไปทำงานให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ รายได้นี้เรียกว่ารายได้ที่เสียไป (Earning Foregone)

สรุปได้ว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีย่อยอย่างจำกัด การใช้ทรัพยากรเวลาโดยการนำมาลงทุนทางด้านการศึกษานั้นจึงเป็นต้นทุนทางอ้อมอย่างหนึ่งที่นักเศรษฐศาสตร์มักจะคำนึงถึงการลงทุนดังกล่าว ฉะนั้นผู้ที่เข้ารับการศึกษาก็ต้องใช้เวลาในการศึกษาที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อไม่ให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาอีกด้วย

2. ทักษะเกี่ยวกับเวลา

การจัดสรรเวลานับว่าเป็นปัญหาสำคัญของนักศึกษา ยิ่งเรียนสูงมากเท่าใดยิ่งต้องจัดสรรเวลามากขึ้นเท่านั้น ทำให้รู้สึกว่เวลาที่มีย่อยนั้นไม่เพียงพอ แต่มีบุคคลไม่น้อยที่ไม่เห็นคุณค่าของเวลาใช้เวลาไปอย่างไม่มีประโยชน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถจับต้องได้เหมือนทรัพยากรอื่นๆ (วรเทพ สวัสดิ์ และคนอื่นๆ ม.ป.ป.: 6)

1. ความหมายและความสำคัญเวลา

วิวัฒน์ พวงมะลิ (2533: 17) เวลามีความสำคัญต่อเรามาก เพราะเวลาเป็นทรัพยากรที่จำกัดที่สุด เวลาเป็นสิ่งที่ใช้ตัดสินคุณค่า เป็นเครื่องหมายของการเจริญเติบโต เป็นสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนเป็นตัวกำหนดพัฒนาการของมวลสรรพสิ่งในโลกของเรา

ปรีดา ลิมถวิล (2537:5-6) เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดที่คนเรามี เวลาเป็นสิ่งที่มีความมากกว่าเงิน ดังนั้นเราควรจัดสรรเวลาที่มีอยู่ให้มีคุณค่าและใช้อย่างระมัดระวัง เวลาเป็นสิ่งที่มีความยิ่ง เพราะเวลาจำกัด ไม่มีใครสามารถซื้อเวลาเพิ่มได้ไม่ว่าจะร่ำรวยเพียงใด เราไม่สามารถเก็บเวลาไว้แล้วนำมาใช้ใหม่ได้ เราไม่สามารถทำให้เวลาเพิ่มขึ้นได้

สมชาย ศุภธาดา(2532 : 38) กล่าวว่า เวลาเป็นทรัพยากรที่มีคุณลักษณะพิเศษเฉพาะตัว เราทุกคนต้องเกี่ยวข้องกับเวลาไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง ในทำนองเดียวกันเวลาก็เข้าไปมีความสัมพันธ์กับทรัพยากรประเภทอื่นๆด้วย

วิรัตน์ บัวขาว(2537 : 26) กล่าวว่า ทรัพยากรเวลาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเมื่อหมดไปแล้วไม่สามารถที่จะสร้างขึ้นใหม่เพื่อทดแทน หรือเก็บสะสมไว้ได้เหมือนทรัพยากรอย่างอื่น เวลาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่สามารถใช้เวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แอตเลอร์ (นิธิพัฒน์ เมฆขจร. 2540:11 ; อ้างอิงจาก Adler. 1955 : 9-17) ได้ให้ความหมายของเวลาว่า เป็นการยากที่จะหาคำตอบได้ว่าเวลาคืออะไร เพราะเวลาเป็นลักษณะที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ คนเรามีชีวิตอยู่ในแม่น้ำแห่งเวลา เวลาไหลผ่านเราไปเหมือนกระแสน้ำ คนเรามีสิ่งต่างๆที่จะทำหลายอย่าง แต่เรามีเวลาไม่พอที่จะทำให้สำเร็จได้

ทุกอย่าง บางครั้งเราอยากให้เวลาหยุดนิ่งแต่เวลาจะไม่หยุดนิ่งรอใครเลย เราสามารถที่จะทำสิ่งที่เหมือนกันได้อย่างเดียวกันได้ แต่เราไม่สามารถที่จะทำสิ่งที่เหมือนกันของเวลาได้ เวลาเคลื่อนที่ไปตลอดเวลาและเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันเท่านั้น คือ จากอดีตเป็นปัจจุบันและเป็นอนาคต

จากความหมายและความสำคัญของเวลาดังกล่าว สรุปได้ว่า เวลาเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งที่มีคุณลักษณะพิเศษ เป็นทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เมื่อผ่านไปแล้วจะผ่านเลยไป ไม่มีการย้อนคืนมา ไม่อาจซื้อหา หรือแลกเปลี่ยนด้วยสิ่งของได้เวลาจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับทุกคน ทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ เพราะเวลาเป็นสิ่งที่ตัดสินคุณค่า เป็นเครื่องหมายของความเจริญเติบโต เป็นความหวัง เป็นทรัพยากรที่ล้ำค่า ที่สร้างเงิน สร้างงาน และความสำเร็จดังนั้น ผู้ประสบความสำเร็จ คือผู้ที่รู้จักการจัดสรรเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดสรรเวลา

รัชนี ลาซโรจน์ (2527 : 100) กล่าวว่า การจัดสรรเวลาของคนนั้นสามารถจำแนกออกเป็น 4 ทาง ได้แก่

1. เวลาที่ใช้ในการทำงาน คือ เวลาที่ใช้ประกอบอาชีพ หากเป็นนักเรียนนักศึกษา ก็คือเวลาในการเรียนหนังสือ

2. เวลาที่ใช้ในการนอนหลับ

3. เวลาเพื่อการทำกิจวัตรประจำวัน

4. เวลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

เมธี ปิณฑานนท์ (2528 : 8) ได้แบ่งลักษณะการจัดสรรเวลาออกเป็น 6 ประเภท ตามกิจกรรมหลักๆในชีวิตประจำวัน ได้แก่

1. กิจกรรมอาชีพ เป็นการจัดสรรเวลาเพื่อเลี้ยงปากท้อง และปัจจัยการครองชีพของตนเองและครอบครัว ประมาณ 6 ชั่วโมง หรือ 1 ใน 4 ของเวลาในแต่ละวัน

2. กิจกรรมครอบครัว เป็นกิจกรรมที่จะต้องใช้เวลาเพื่อความสุขสมบูรณ์ สงบสุข ความมั่นคง ทั้งนี้รวมทั้งการอบรมสั่งสอนสมาชิกในครอบครัวด้วย

3. กิจกรรมของชุมชน เป็นการจัดสรรเวลาเพื่อความร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรหรือสถาบันต่างๆในชุมชน เช่น การร่วมกิจกรรมทางศาสนา การพัฒนาชุมชน กิจกรรมเพื่อความมั่นคง และอื่นๆ

4. กิจกรรมการพักผ่อนและการสังคม เป็นกิจกรรมที่ใช้เวลามากที่สุด เช่น นอนวันละประมาณ 8 ชั่วโมง นอกจากนั้นยังเที่ยวเตร่ ดูหนัง ดูละคร วิดีโอ โทรทัศน์ ฟังเพลง ซึ่งบางคนใช้มากจนกระทั่งกระทบกระเทือนเวลาที่จะต้องทำกิจกรรมอย่างอื่น

5. กิจกรรมส่วนตัว บุคคลต้องมีเวลาเป็นส่วนตัว เช่น การสวดมนต์ภาวนา นั่งสมาธิ ทำผม ตัดเสื้อผ้า และอื่นๆ

6. กิจกรรมเพื่อสุขภาพ เราต้องอุทิศเวลาส่วนหนึ่งให้กับสุขภาพของเรา เช่น ตรวจร่างกาย การรักษาความเจ็บไข้ การออกกำลังกาย คนส่วนมากจะจัดสรรเวลาในส่วนนี้น้อย หรือให้ความสำคัญลำดับสุดท้าย

ขจรศักดิ์ หาญณรงค์ (ทรงกลด อภิเมษฐ์รักษา. 2528: 29-31 ; อ้างอิงจาก ขจรศักดิ์ หาญณรงค์.2519 : 5-8) ได้สรุปลักษณะสำคัญของเวลาไว้ 9 ประการด้วยกันคือ

1. เวลาเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ถ้าจะเปรียบเทียบกับระหว่างทรัพยากรการบริหารด้วยกันแล้ว เวลาถือว่าเป็นทรัพยากรที่จำกัดที่สุด จำกัดยิ่งกว่าคน เงิน หรือวัสดุสิ่งของ เพราะทรัพยากรเหล่านั้น เราอาจจะหามาเพิ่มเติมได้จากที่มีอยู่ ไม่ว่าจะโดยทางใดทางหนึ่ง แต่สำหรับเวลาแล้ว วันหนึ่งเรามีเวลาให้ใช้ได้เพียง 24 ชั่วโมง หรือ 1,440 นาที ไม่ขาดไม่เกินและไม่มีหนทางที่จะหาเวลามาเพิ่มเติมได้มากกว่านี้เลย

2. เวลาเป็นทรัพยากรอย่างเดียวกับที่ทุกคนมีอยู่เท่ากัน คุณลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของเวลา คือ ทุกๆคนจะมีเวลาเท่ากัน ในทุกๆวัน เท่าที่คนอื่นจะมีได้ ไม่ว่าคนนั้นจะร่ำรวยหรือยากจน จะเป็นคนฉลาดหรือคนโง่ แต่เขาทุกๆคนก็มีเวลาเท่ากัน ไม่มีใครมีเวลามากกว่าที่เรา มี สิ่งที่แตกต่างกันเกี่ยวกับเวลา คือ ใครจะใช้เวลาได้ดีว่ากัน

3. เวลาเป็นทรัพยากรที่ไม่มีสิ่งอื่นใดทดแทน ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วคงต้องยอมรับว่าไม่มีสิ่งใดในโลกที่จะมาทดแทนเวลาได้ เราอาจจะประหยัดเงินโดยไม่ใช้มันเลย หรือถ้ามีเงินไม่พอ ก็อาจเอาของหรือวัตถุอย่างอื่นได้ เอาเงินไปหาซื้อวัสดุสิ่งของได้ในบางกรณี ถ้าไม่มีเงินซื้อสิ่งของก็อาจใช้แรงงานทดแทนได้ จะเห็นได้ว่าในบรรดาทรัพยากรอย่างอื่นนั้นอาจใช้แทนกันได้หมดทุกอย่าง แต่สำหรับเวลานั้นไม่มีอะไรเลยที่จะมาทดแทนได้ ไม่มีใครสามารถเอาเงินซื้อเวลาให้ได้มากกว่าที่เขา มีอยู่ ไม่ว่าจะร่ำรวยแค่ไหน จะหาซื้อมาโดยราคาแพงแค่ไหน หรือในทางตรงข้าม แม้ว่าบางคนอยากจะขายเวลาก็จะไม่มีทางใดเลยที่จะทำให้เวลาที่เขามีอยู่น้อยกว่าเท่าที่มีอยู่

4. เวลาจะผ่านไปข้างหน้าตลอดเวลา จะผ่านไปเรื่อย ๆ และไม่มีวันกลับมาอีก เราไม่อาจเก็บเวลามาใช้ได้ อีกเมื่อมันผ่านพ้นไปแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นและผ่านพ้นไปกับกาลเวลาจะกลายเป็นอดีตที่ไม่มีใครสามารถเรียกกลับได้อีก นอกจากนั้นการเคลื่อนที่ของเวลาจะเป็นไปในอัตราคงที่สม่ำเสมอตลอดเวลา ไม่มีใครสามารถเร่งเวลาให้เร็วขึ้นหรือหยุดเวลาให้อยู่กับที่หรือให้เวลาเคลื่อนที่ให้ช้าลงกว่าที่เป็นจริงได้เลย

5. การกระทำทุกอย่างต้องใช้เวลา ในการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเราอาจจะไม่ใช้ทรัพยากรอย่างอื่นได้ เช่น คน เงิน หรือวัสดุ แต่จะไม่มีทางเป็นไปได้เลยที่จะเกิดการกระทำหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นโดยไม่ใช้เวลา แม้กระทั่งการนอนหรือการพักผ่อน ร่างกายก็จะต้องอาศัยเวลา จึงอาจกล่าวได้อย่างสมบูรณ์ว่าทุกอย่างต้องใช้เวลา แม้แต่การนั่งเฉย ๆ เวลาก็ยังจะผ่านไปเรื่อย ๆ การใช้เวลานั้นไม่มีข้อจำกัดหรือข้อกำหนดใด ขึ้นอยู่กับความพอใจของตน

เองว่าจะใช้อย่างไร สิ่งที่เป็นข้อกำหนดอาจจะเป็นทางเลือกการกระทำเท่าที่จะมีให้เลือก แต่ไม่ใช้ตัวเอง

6. คนเรามีการคาดคะเนเกี่ยวกับเวลาที่แตกต่างกันแม้ว่าอัตราการเคลื่อนที่ไปของเวลาจะอยู่ในลักษณะเดียวกันและจะเป็นเช่นนั้นไปเรื่อยๆ ไปก็ตาม ถ้าไม่ดูนาฬิกาคนเรามักจะคาดคะเนเกี่ยวกับเวลาแตกต่างกัน สำหรับคนที่อยู่ในฐานะลำบากอาจจะมีความรู้สึกว่านาฬิกาหนึ่งๆ ช่างผ่านไปช้าเหลือเกิน แต่เราถามหนุ่มสาวที่เป็นคนรักกันและกำลังคุยกัน เขาทั้งสองจะรู้สึกว่าชั่วโมงหนึ่งๆ ช่างผ่านไปอย่างรวดเร็ว

7. เวลาที่มีค่ายิ่งกว่าทองหรือมีความสำคัญยิ่งกว่าเงิน เพราะเงินทองเมื่อสูญเสียไปแล้วสามารถหามาทดแทนใหม่ได้ แต่เวลาไม่สามารถหามาทดแทนได้

8. เวลาที่มีความเกี่ยวพันกับการเปลี่ยนแปลงเสมอ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกันย่อมจะเกิดผลที่แตกต่างกันเสมอ นั่นคือ มีอดีต ปัจจุบัน และอนาคต การปรับตัวให้สอดคล้องกับเวลาคือการปรับตัวตามเหตุการณ์จะทำให้เป็นคนทันสมัยไม่คร่ำครึ

9. เวลาสามารถวัดได้แน่นอนเป็นวินาที นาที ชั่วโมง เวลาจะเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

ยูริส (Uris. 1970 : 16) ได้แบ่งเวลาออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะที่ต้องใช้เวลาแตกต่างกันดังนี้

1. เวลาที่ต้องใช้อย่างคงที่ ได้แก่ เรื่องที่ต้องปฏิบัติในสัปดาห์ที่มีลักษณะสม่ำเสมอและไม่อาจตัดทอนได้เลย

2. เวลาที่พอยืดหยุ่นได้ ได้แก่ เรื่องที่พอจะเพิ่ม ลด หรือยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติงานพอสมควร

3. เวลาที่สามารถแปรเปลี่ยนได้ ได้แก่ เรื่องที่สามารถจะระงับโดยเปลี่ยนไปใช้ทางเลือกอื่น อาจจะรอไว้ทำภายหลัง หรือสามารถเพิ่มหรือลดเวลาเรื่องนั้นๆ ได้เต็มที่

สุขใจ น้ำผุด (2536 : 44) ได้แบ่งประเภทของการจัดสรรเวลาให้เกิดประโยชน์ทั้งหมด 3 ประเภท ดังนี้

1. การใช้เวลาเพื่อการทำงานอาชีพ ควรใช้วันละ 10 ชั่วโมง เพื่อประกอบอาชีพให้เกิดรายได้สำหรับเลี้ยงชีพของตนเองและครอบครัว

2. การใช้เวลาเพื่อสุขภาพร่างกาย ควรใช้วันละ 10 ชั่วโมง เพื่อรับประทานอาหารเช้า นอนพักผ่อน ออกกำลังกาย และอื่นๆ จะทำให้สุขภาพแข็งแรง และประหยัดค่าหมอ

3. การใช้เวลาว่าง ควรใช้วันละ 4 ชั่วโมง เพื่อการพักผ่อน บันทึกลง ทำงานอดิเรก จะทำให้มีผลดีทางด้านอารมณ์ จิตใจ หรืออาจก่อให้เกิดรายได้บางส่วนด้วย

บลิส (Bliss. 1976: 120-122) เสนอเทคนิคการใช้เวลาไว้ 10 ประการ

1. วางแผนการใช้เวลา เพื่อป้องกันการทํางานอย่างสับสน และควรวางแผนการใช้เวลาอย่างต่อเนื่อง

2. ตั้งสมาธิ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัดเวลา
3. ควรจะมีการพักเมื่อทำงานติดต่อกันเป็นเวลานาน เพื่อจะได้ไม่เกิดความเครียด และประสิทธิภาพในการทำงานจะได้ไม่ลดลง
4. อย่าเป็นคนทำงานให้สมบูรณ์แบบ เพราะจะทำให้เสียเวลาโดยใช่เหตุ ควรทำงานให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับเวลาที่มีอยู่
5. จัดการทำงานอย่างมีระบบก่อนและหลัง
6. ให้ปฏิเสธการรับงานทุกชนิด ควรทำงานแต่พอประมาณ มิฉะนั้นจะทำให้งานประจำวันต้องหยุดชะงักหรือล่น้อยลง
7. ไม่ควรผัดวันประกันพรุ่ง เพราะจะทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์
8. ควรสะสมงานที่ค้างค้างอยู่ให้หมดไป ไม่ควรสะสมงาน เป็นการปรับปรุงงานไปในตัว และเป็นการประเมินงานด้วย
9. ควรมอบงานให้ผู้อื่นได้ทำด้วย เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ และประหยัดเวลาในการทำงาน
10. อย่าเป็นคนทำงานโดยไม่มีการพักผ่อน เพราะนอกจากจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงแล้วยังทำให้งานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

มงคล สันจิตติวิฑูร (นฤนุช สุนทรศิริ. 2544:10 ;อ้างอิงจาก มงคล สันจิตติวิฑูร. 2531 : 75-76) กล่าวถึงการจัดสรรเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของงานว่าจะทำเพื่ออะไร และมีวิธีที่จะทำงานให้ไปสู่เป้าหมายได้อย่างไร
2. กำหนดงานที่จะทำในแต่ละวัน มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าควรจะต้องทำอะไรจะได้ไม่เสียเวลาในการทำงาน
3. จัดสรรเวลาที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างที่สุด ติดตามงานที่ทำ มีการศึกษา ประเมินผลและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขปัญหาย่อยอยู่เสมอ
4. พยายามทำงานให้สำเร็จในครั้งเดียว ไม่ควรทำงานซ้ำซ้อนหลายครั้งหลายคราเพราะจะทำให้เสียเวลาในการทำงานหลายครั้ง
5. พร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา อย่าเป็นคนผัดวันประกันพรุ่งเพื่อเราจะได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

กอดบีและปาร์คเกอร์ (Godbey and Parker. 1972 : 180-181) กล่าวว่า การจัดสรรเวลาว่างเป็นช่วงเวลาที่บุคคลจะได้ใช้เวลาเพื่อตนเองอย่างเต็มที่ หลังจากหมดภาระหน้าที่จากการทำงานประจำ หรือกิจกรรมที่จะต้องทำประจำแล้ว ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่จะทำให้พวกเขาเกิดความเพลิดเพลินและมีความสุข ดังนั้นการใช้เวลาว่างจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน

สมบัติ กาญจนกิจ (2535 : 28) ให้คำจำกัดความของเวลาว่างดังนี้

เวลาว่าง คือ สัดส่วนเวลาของบุคคลที่ไม่ได้ใช้เวลาในการทำงาน เข้าร่วมกิจกรรมอย่างอิสระตามความพึงพอใจของตนเอง

ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย (นฤนุช สุนทรศรี. 2544:10 ; อ้างอิงจาก ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย. 2542:16-23) ได้แยกประเภทของการจัดสรรเวลาว่าง ดังนี้

1. การจัดสรรเวลาว่างในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ได้แก่ การประกอบกิจกรรมกีฬาทั้งกีฬาในร่มและกีฬากลางแจ้ง หรือการเล่นที่มีการเคลื่อนไหวทางร่างกาย การเต้นรำตามจังหวะเพลง

2. การจัดสรรเวลาว่างในการทำงานบ้าน ได้แก่ การใช้เวลาในการช่วยทำงานภายในบ้าน การเตรียมอาหาร ทำความสะอาดบ้าน ซักรีดเสื้อผ้า

3. การจัดสรรเวลาว่างในการหารายได้พิเศษ ได้แก่ การใช้เวลาในการทำสิ่งเล็กๆน้อยๆ เพื่อแลกกับรายได้พิเศษ เช่น การประดิษฐ์สิ่งของขาย การขายของ การปลูกผักขาย

4.การจัดสรรเวลาว่างในการทำงานอดิเรก ได้แก่ การอ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง ท่องเที่ยว สะสมสิ่งของต่างๆ วาดรูประบายสี เลี้ยงสัตว์

5. การจัดสรรเวลาว่างในด้านการเรียน ได้แก่ การใช้เวลาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การอ่านหนังสือ

ในสหรัฐอเมริกาได้มีการศึกษาการจัดสรรเวลาตลอดชีวิตของคนเรา โดยสรุปผลว่า ถ้าตั้งข้อสมมุติฐานว่า คนเราโดยเฉลี่ยจะมีชีวิตจนถึงอายุขัย 70 ปีนั้น จะจัดสรรเวลาทั้งหมดของชีวิตไปโดยประมาณดังต่อไปนี้(จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล.2538 : 27)

1. นอนหลับ	23 ปี (32.9%)
2. ศึกษาและทำงาน	19 ปี (27.2%)
3. สนุกสนาน	9 ปี (12.8%)
4. กิน	6 ปี (8.6%)
5. เดินทาง	6 ปี (8.6%)
6. เจ็บป่วย	4 ปี (5.7%)
7. แต่งตัว	2 ปี (2.8%)
8. การศาสนา	1 ปี (1.4%)

จากการคาดประมาณจัดสรรเวลาข้างต้น จะเห็นว่าตลอดชีวิตของคนเรา ได้จัดสรรเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆมากมาย แต่การจัดสรรเวลาเพื่อการศึกษา และการทำงานรวมกันมีเพียง ร้อยละ 27.2 ของเวลาทั้งหมด แต่ถ้าแยกเฉพาะเวลาสำหรับการศึกษาออกมาต่างหาก การจัดสรรเวลาเพื่อการศึกษา ยิ่งน้อยลงไปอีก ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญต่อการจัดสรรเวลาส่วนหนึ่งมาใช้กับกิจกรรมการศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในชีวิตของตนเอง

สรุปได้ว่า เวลาเป็นทรัพยากรที่มีจำกัดที่สุด เวลาเป็นสิ่งที่ใช้ตัดสินคุณค่า การจัดสรรเวลาในแต่ละวันจะประกอบไปด้วย 1) เวลาที่ใช้ในการทำงานหรือการศึกษา 2) เวลาที่ใช้นอน 3) เวลาเพื่อทำกิจวัตรประจำวัน และ 4) เวลาเพื่อการพักผ่อน ในช่วงเวลาทั้ง 4 ช่วงนั้น หากเราสามารถจัดสรรเวลาได้เหมาะสม ก็จะทำให้เวลาในแต่ละวันของเรามีค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

3.การจัดสรรเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

จากรายงานการสำรวจการจัดสรรเวลาของประชากรที่นอกเหนือจากการทำงานและปฏิบัติการกิจประจำวัน ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า การจัดสรรเวลาในหนึ่งสัปดาห์ของประชากรทั่วราชอาณาจักร ที่นอกเหนือจากการทำงานและปฏิบัติการกิจประจำวันนั้น ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ร้อยละ 90.4 ใช้เวลาในการฟังวิทยุร้อยละ 50.4 อ่านหนังสือและพบปะสังสรรค์ร้อยละ 26.0 และเล่นกีฬาร้อยละ 21.9 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2540 : 25-28)

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงการจัดสรรเวลาของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ในแต่ละกลุ่มอายุ จะพบว่ามี ความแตกต่างระหว่างวัย คือ ประชากรที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี จะจัดสรรเวลาเพื่อการบันเทิงมากกว่ากลุ่มอื่นๆ คือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ ชมมหรสพต่างๆ เดินเล่นตามศูนย์การค้า และออกกำลังกาย ส่วนกลุ่มประชากรอื่นๆ มักจะจัดสรรเวลาในการทำงานอดิเรก และพบปะสังสรรค์กัน

1. เวลาเพื่อการเรียน

กนก จันทรขจร (จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล. 2538 : 14-16 ; อ้างอิงมาจาก กนก จันทรขจร. 2532:14-16) กล่าวถึงการปฏิบัติตนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียน ดังนี้

1. สร้างเจตคติที่ดีในการเรียน
2. ตั้งความหวังในการเรียน เพื่อเป็นหลักการและเหตุผลที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียน
3. รู้จักการแบ่งเวลาให้เป็นสัดส่วน เช่น แยกเวลาเรียน เวลาเล่น เวลาพักผ่อนออกจากกัน จะได้ไม่เกิดความสับสนในการเรียน
4. จัดวงจรการเรียนประจำวันให้ถูกต้อง เรียนให้เต็มความสามารถ
5. ใช้คาถาศึกษา คือ ส จิ ปุ ลิ คือ ฟัง คิด ถาม เขียน
6. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ถ้าสงสัยให้ถามครู ค้นคว้าในห้องสมุด หรือถามจากเพื่อนไม่ควรเก็บความสงสัยหรือความไม่เข้าใจไว้ เพราะจะทำให้เรียนไม่ต่อเนื่อง

7. ขยันหมั่นเพียรอยู่เป็นนิจ ทำการบ้านหรือแบบฝึกหัดให้สม่ำเสมอ จะทำให้เกิดความคิด ความจำ ความชำนาญ และประสบการณ์
8. ค้นคว้าเพิ่มเติมจากตำราอื่น ๆ หรือจากตำราในห้องสมุด โดยเฉพาะการหมั่นทำข้อสอบในปีที่ผ่านมาจะทำให้เรารู้แนวข้อสอบและมีความมั่นใจในการสอบ
9. เรียนรู้หลักการอ่าน การศึกษาค้นคว้าซึ่งใช้ได้กับการเรียนทุกวิชา
10. ต้องทำการบ้านทันทีที่มีเวลา และทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ครบถ้วน และฝึกซ้อมทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในช่วงเวลาหลังจากเลิกเรียน และหลังจากรับประทานอาหารควรมีการพักผ่อน เช่น การฟังวิทยุ หาข่าวความรู้เพิ่มเติม
11. อ่านบททบทวนบทเรียนก่อนนอน และจัดตารางเรียนในวันถัดไป รวมถึงการทบทวนบทเรียนการเตรียมความพร้อม ก่อนการสอบในวิชาที่เรียน
12. มีสมาธิในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนและติดตามการร่วมกิจกรรม มีการซักถามหรือแลกเปลี่ยนความคิดกับครู มีการจดบันทึกเพื่อกันลืม

2. เวลาในการประกอบอาชีพ

วินัย สายหงษ์ (2532 : 61-65) กล่าวถึงการจัดสรรเวลาเพื่อการประกอบอาชีพว่า ในปัจจุบันนั้น การว่างงานของคนในชาติมีจำนวนมากขึ้น เพราะการขาดทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ ซึ่งแนวคิดในการศึกษาเพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพ หรือการมีงานทำ ดังนี้

1. คนเรามีโอกาสประกอบอาชีพมากขึ้น หากเริ่มต้นทำจากสิ่งที่ตนมีอยู่
2. การประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีทักษะทางช่างเสมอไป เพราะทุกอย่างฝึกฝนได้
3. การคิดเป็น เป็นการนำไปสู่การพัฒนาอาชีพที่ดีต่อไป
4. การประกอบอาชีพต้องขึ้นอยู่กับพื้นฐานความต้องการของสังคมด้วย
5. นำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อพัฒนาให้เกิดอาชีพ
6. รู้จักใช้ข่าวสารข้อมูลและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ

3. เวลาในการศึกษาจากสื่อ

ในปัจจุบันสื่อมวลชนมีบทบาทในการศึกษามากขึ้น เพราะสื่อมวลชนเกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน ให้ความรู้ ความบันเทิง ข่าวสาร นอกจากนี้บุคคลที่ไม่สามารถศึกษาได้จากสถานศึกษาโดยตรง ก็สามารถจะใช้สื่อมวลชนนี้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนได้

สุนทร โคตรบรรเทา (นฤนุช สุนทรศรี. 2544:10 ; อ้างอิงจาก สุนทร โคตรบรรเทา. 2526:112-113) ได้จัดแบ่งประเภทของสื่อมวลชนไว้ในสื่อสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษา นอกโรงเรียน สรุปได้ดังนี้คือ

1. สิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ เช่น ป้ายโปสเตอร์ แผ่นปลิว แผ่นพับติดผนัง
2. วิทยุ วิทยุเป็นสื่อมวลชนที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง เพราะสามารถไปถึงคนจำนวนมาก และรวดเร็ว
3. โทรทัศน์ เป็นสื่อมวลชนที่ให้ความรู้และความบันเทิง เพราะมีทั้งรูปภาพและเสียง ให้ความรู้แก่ประชาชนได้มาก

สรุปได้ว่าเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) เวลาเพื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อเรียน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความมุ่งหวังของผู้เรียน 2) เวลาในการประกอบอาชีพ เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ 3) เวลาในการศึกษาจากสื่อ เพื่อเป็นก้าวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 137) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level Of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2515 : 4) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1. ความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่เจริญขึ้นโดยการเรียนวิชาต่างๆ ในโรงเรียนตามปกติ พิจารณาจากคะแนนสอบหรือผลงานที่ครูกำหนดให้ทำหรือจากทั้งสองอย่าง
2. ผลหรืองานที่นักเรียนได้จากวิชาสามัญ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ซึ่งตรงกันข้ามกับทักษะที่ได้จากวิชาฝีมือและวิชาพลศึกษา

รัตรา เมืองขาว (2536 : 13) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรู้วิชานั้นๆ แล้ว ซึ่งความรู้ความสามารถที่ได้นั้นจะมีปริมาณมากน้อยเพียงใด พิจารณาได้จากผลคะแนน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรม และความสำเร็จด้านอื่นๆประกอบ

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม (2530 : 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่งซึ่ง

อาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ที่โรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) จะพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆอีกหลายๆด้าน จึงยอมตีค่าการแสดงขนาดความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปเพียงครั้งเดียว

กูด และคนอื่นๆ (Good and others.1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

เดโซ สวานานนท์ (2512 : 3) ได้อธิบายความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม จากการลงแรงเพื่อบ่มในจุดหมายปลายทางที่ต้องการ หรืออาจจะหมายถึง ระดับของความสำเร็จที่ได้รับแต่ละด้านโดยเฉพาะหรือความสำเร็จที่ได้รับโดยทั่วไปก็ได้ เช่น เด็กคนหนึ่งพยายามท่องจำบทกลอนบทหนึ่งในช่วงเวลาหนึ่ง เขาจำได้มากน้อยเท่าไร ก็เรียกว่าเขามีความสัมฤทธิ์ในการจำบทกลอนได้มากน้อยเพียงนั้น ความสัมฤทธิ์นี้อาจจะทดสอบได้

พีระยุทธ สันตะวัน(2533 :36) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียน ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคล ที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น จะทำให้แยกกลุ่มของนักเรียนที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่างๆ เช่น สูง กลาง และต่ำ เป็นต้น

จิราภรณ์ เมืองพรวน (2538 : 24) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่างๆของสมองที่พัฒนาขึ้นหลังจากการเรียนวิชาต่างๆ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบหรือผลงานที่ครูมอบหมายให้ หรือจากทั้งสอง

มาริษา นาคทับที (2541 : 28) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้นั้นๆแล้ว ซึ่งจะทราบว่าปริมาณมากน้อย

เพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้สามารถแยกกลุ่มของนักเรียนออกเป็นระดับต่างๆ เช่น สูง กลาง ต่ำ เป็นต้น

1. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2523 : 137) ได้แบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าว ในรูปการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาซึ่งเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดได้โดยใช้ ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test)

ครอนบาค (Cronbach. 1970 : 26) กล่าวว่า การวัดผลเป็นการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์เข้ากับสิ่งของหรือเหตุการณ์ที่เป็นไปตามกฎ

ภัทธา นิคมมานนท์(กมลวัฒน์ วันวิชัย. 2545 : 54 ; อ้างอิงจาก ภัทธา นิคมมานนท์. 2525 : 1-2) กล่าวถึง การวัดผลว่า เป็นการใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งที่จะค้นหาหรือการตรวจสอบเพื่อให้ได้ปริมาณ จำนวน หรือคุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือผลงานของนักเรียนแต่ละคน

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2525 : 79) กล่าวว่า การวัดผล เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ (Level of Accomplishment) ของผู้เรียนว่าได้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาไปมากน้อยเพียงใด

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 21) ได้กล่าวว่า การวัดผล เป็นประมาณการกำหนดตัวเลขซึ่งแสดงถึงคุณลักษณะ ปริมาณ เวลาของพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล สิ่งแวดล้อม หรือวัตถุที่ต้องการวัด

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คอลสไมเออร์ (Klausmier. 1961 : 306) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า มี 6 ด้าน คือ

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกาย และสติปัญญาความสามารถทางด้านทักษะร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ ทศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดกับตนเอง ความเข้าใจสถานการณ์ อายุ เพศ

2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ระดับการศึกษา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น ทศนคติ ค่านิยม ความรู้ สึกนึ่กคิดกับตนเอง สุขภาพร่างกาย ความเข้าใจสถานการณ์ อายุ เพศ

3. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการสอน ต่างๆ เช่น วิธีสอน ปฏิสัมพันธ์ทางด้านความรู้และความคิด

4. คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง ทศนคติ ความสามัคคี และการเป็นผู้นำ

5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนองเครื่องมือ อุปกรณ์ เป็นต้น

6. แรงผลักดันจากภายนอก ได้แก่ ครอบครัว สิ่งแวดล้อมทางสังคม อิทธิพลของ ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

บลูม (Bloom. 1976 : 139) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ตัวแปร คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน เกิดความอยากเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาที่เรียน ทศนคติต่อเนื้อหาวิชาและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3. คุณภาพการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่นักเรียนจะได้รับ ได้แก่ คำแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้ที่สอนที่มีต่อผู้เรียน

สุภาพรรณ โคตรจรัส (2527 : 260) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย

1.1 องค์ประกอบด้านปัญญา ได้แก่ เซาว์ปัญญา ความถนัด ความรู้พื้นฐาน หรือความรู้เดิมของผู้เรียน

1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ความสนใจทศนคติ นิสัยในการเรียน ความนึกคิดเกี่ยวกับตน การปรับตัวและลักษณะทางบุคลิกภาพอื่นๆ

2. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ วัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม สิ่งแวดล้อมทาง ครอบครัว ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ที่อยู่อาศัย ความคาดหวังของบิดามารดา บรรยาการของสถานที่เรียน รวมทั้งหลักสูตรและคุณภาพการสอน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้จากการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือผลทางการเรียนของผู้เรียน ว่าเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใด โดยวัดจากคะแนนการ ทดสอบ การสังเกต หรือการตรวจผลงานของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งจะมีองค์ประกอบด้านต่างๆ

ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ความสนใจในการเรียน ทักษะคิด นิสัยในการเรียน เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศด้านปัจจัยทางด้านการใช้เวลา

จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล (2538 : 68-79) ศึกษาวิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โดยเฉลี่ยนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาเรียนในแต่ละวัน ประมาณ 3 – 5 ชั่วโมง ใช้เวลาในการเตรียมตัวก่อนการเรียนน้อยกว่า 1 ชั่วโมง เพราะต้องประกอบอาชีพ และใช้เวลาในการเดินทางมาเรียนมาก เนื่องจากปัญหาการจราจร สำหรับด้านกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนนั้นนักศึกษาจะใช้เวลาในการอ่านหนังสือเรียนมากที่สุด รองลงมาคือทำแบบฝึกหัดและค้นคว้าในห้องสมุด การเรียนรู้จากสื่อต่างๆโดยเฉลี่ยจะอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์และฟังวิทยุในวันธรรมดาน้อยกว่าในวันเสาร์ – อาทิตย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพ ส่วนปัญหาในด้านการเรียนได้แก่ การมาเรียนสาย ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ ไม่มีเวลาทำการบ้าน เนื้อหาการเรียนไม่น่าสนใจ

นฤนุช สุทธศิริ (2544 : 56-59) ศึกษาวิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (กศ.บป.) ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า มีนักศึกษาร้อยละ 48.51 ใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละ 2 วัน มีการเข้าเรียนในชั้นสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง การเดินทางมาเรียนของนักศึกษา ร้อยละ 74.07 ใช้รถประจำทาง ซึ่งใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง การมีเวลาในการเรียนของนักศึกษา ร้อยละ 46.29 มีเวลาเรียนระดับปานกลาง ในการมาเรียนในแต่ละครั้งของนักศึกษาได้รับประโยชน์และคุ้มค่าค่อนข้างมาก ร้อยละ 45.55

มาร์ตินสัน และคณะ (2503 : 60) สำรวจการใช้เวลาของนักเรียนวัยรุ่นไทย พบว่า ในหนึ่งสัปดาห์ หรือ 168 ชั่วโมง นักเรียนใช้เวลาในการนอน 56 ชั่วโมง การเข้าชั้นเรียนที่โรงเรียนตามปกติ 25 ชั่วโมง ดูหนังสือทำการบ้าน 35 ชั่วโมง และเหลืออีก 52 ชั่วโมง สำหรับการกิน ทำกิจวัตร พบปะเพื่อนฝูงและความความเพลิดเพลิน

อรพินท์ ชูชม (2522 : 93) ได้ศึกษาพบว่า พื้นฐานความรู้เดิม ทักษะทางการเรียน ด้านการแบ่งเวลาในการศึกษา ด้านทักษะการใช้ห้องสมุด และทักษะการเรียน(รวม) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโปรแกรม วิทยุ – คณิต

ประทีน สุภาพ (2508 : 9,63-67) สำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2507 ในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนราษฎร์ 2 แห่ง และโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง รวม 125 คน เป็นนักเรียนชาย 62 คน นักเรียนหญิง 63 คน ผลการ

สำรวจพบว่า โดยเฉลี่ยนักเรียนใช้เวลาอยู่ในโรงเรียนวันละ 7 ชั่วโมง นอนวันละ 7 ชั่วโมง ดูหนังสือ 1 ชั่วโมง และใช้เวลาเดินทางไป-กลับระหว่างบ้านและโรงเรียนวันละ 41 นาที สำหรับการใช้เวลาในตอนเช้าก่อนเข้าเรียน นักเรียนสนิทสนมกับเพื่อนๆ มากเป็นอันดับแรก ทำการบ้าน ดูตำรา เป็นอันดับสอง

รัชนก การญจวิรัชย์ (2511 : บทคัดย่อ) สำรวจการใช้เวลาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ จำนวน 240 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนไม่แตกต่างกัน โดยใช้เวลาในการคุยกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ การทบทวนบทเรียน ทำการบ้าน ค้นคว้าตำราในห้องสมุด

พัทธยา กิตติวัชรินทร์ (2514 : บทคัดย่อ) สำรวจการใช้เวลาของนักศึกษาวิทยาลัยครูเชียงใหม่จำนวน 368 คน ผลการศึกษาพบว่า การใช้เวลาก่อนเข้าเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่จะพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ การทำการบ้าน และทบทวนบทเรียน

ผกากรอง พุทธดิลก (2517 : บทคัดย่อ) สำรวจการใช้เวลาของนักเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยโดยสุ่มนักเรียนมาจำนวน 270 คน ผลการศึกษาพบว่า การใช้เวลาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ ทบทวนบทเรียน และทำการบ้าน นักเรียนจะใช้เวลาในการดูหนังสือน้อยมาก

สมคิด ตำนานจิตร (2512 : 60-62) ศึกษาในเรื่องการสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2511 จังหวัดราชบุรี พบว่า การใช้เวลาในวันหนึ่งของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่แตกต่างกัน การใช้เวลาในตอนเช้าส่วนใหญ่ก่อนเข้าเรียนนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ใช้เวลาในการพูดคุยกันมากที่สุด รองลงมาคือ การทำการบ้าน ทบทวนตำรา เข้าห้องสมุด การใช้เวลาในการดูหนังสือในวันธรรมดา ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่มีใครได้ดูหนังสืออย่างจริงจัง

สมหวัง พิริยานุวัฒน์ (2532 : 12-15) ได้ศึกษาสาเหตุการลาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาที่ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันจำนวน 161 คน จาก 5 มหาวิทยาลัยได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2513-2524 และการวิจัยพบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน คือ การแบ่งเวลาไม่เหมาะสม ไม่ตั้งใจเรียน และการมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาหรือคณะที่เรียน

ชาลี พงษ์เจริญ (2514 : 95-102) ศึกษาเวลาเรียนของนักเรียนโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตพระนครและหนองจอก โดยใช้นักเรียนทุกคนและทุกชั้นพบว่านักเรียนทุกโรงเรียนมาเรียนน้อยกว่าเวลาที่โรงเรียนเปิดทำการสอนและน้อยกว่า 108 วันต่อปี ซึ่งเป็นอัตราต่ำสุดที่กระทรวงกำหนด และเวลาเรียนของนักเรียนในเขตพระนครมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียน แต่ของเขตหนองจอกไม่มีความสัมพันธ์กันโดยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเขตหนองจอกต่ำกว่าเขตพระนคร

ระพี โสมภุติ (2506 : 53-54,89) สำนวการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2506 ในจังหวัดพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 615 คน เป็นเพศชาย 310 คน เพศหญิง 305 คน ผลการสำวพบว่ นักเรียนอยู่ในโรงเรียนวันละประมาณ 7-8 ชั่วโมง ในวันหนึ่งๆนักเรียนใช้เวลาในการพูดคุยกับเพื่อนมากทั้งก่อนเข้าเรียนในระหว่างพักและแม้แต่ในเวลาเรียนนักเรียนก็พูดคุย ในการใช้เวลาส่วนตัว นักเรียนส่วนมากสนใจฟังวิทยุ ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ การจราจรเป็นอุปสรรคในการเดินทางไปโรงเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนจำนวนหนึ่งต้องใช้เวลาเดินทางประมาณวันละ 2 ชั่วโมง

พิสมัย ปโชติการ (2506 : 47-53) สำนวการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2506 ในจังหวัดพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 662 คน เป็นนักเรียนชาย 315 คน นักเรียนหญิง 347 คน ผลการสำวพบว่ นักเรียนบางคนต้องตื่นแต่เช้าเตรียมตัวไปโรงเรียน เพื่อหลีกเลี่ยงการจราจรที่คับคั่ง

มายาวี สมบุญ (2535 :196-219) ศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี พบว่ นักเรียนที่บิดา มารดา มีการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป จะใช้เวลาทางด้านการเรียน อ่านหนังสือ เล่นดนตรี และการอ่านหนังสือพิมพ์ มากกว่านักเรียนที่มีบิดา มารดา มีการศึกษต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา

ดวงใจ สิทธิไชย (2521 : 109) ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 882 คน พบว่ นักเรียนส่วนมากใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือ เพื่อหาความรู้และความบันเทิง

ทรงศรี อักษรเสือ (2532 : 51-59) ศึกษาสภาพการอ่าน ความสนใจและความต้องการในการอ่านของนักศึกษาสหวิทยาลัย อีสานเหนือ เลย สกลนคร มหาสารคาม และอุดรธานี พบว่ นักศึกษาใช้เวลาในการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ประมาณ 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นักศึกษาอ่านโดยเฉลี่ยวันละ 1-2 เล่ม เดือนละ 17-25 เล่ม ส่วนจุดประสงค์ในการอ่านเพื่อประกอบการเรียนตามหลักสูตร และเพื่อให้ความรู้กว้างขวางขึ้นด้านความสนใจพบว่า นักศึกษาอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด อ่านเพื่อให้มีความรู้กว้างขึ้นและปัญหาในการอ่านคือ ไม่มีเวลาอ่านและหาหนังสือพิมพ์ที่ต้องการไม่ได้

บราวน์ และโฮท์ซแมน (นิลบล ขอรวมเดช. 2538 : 27 ; อ้างอิงจาก Brown & Holtzman. 1965) ได้จำแนกนิสัยในการเรียนไว้ดังนี้

1. การตรงต่อเวลา คือ ความพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ได้สำเร็จโดยไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง ความรับผิดชอบในตนเอง การตัดสินใจที่แน่นอนในการ

ทำงาน การวางแผนการเรียนไว้ล่วงหน้า จัดระบบการเรียนและการทำงาน รู้จักคาดการณ์ล่วงหน้า และจัดแบ่งเวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียน

2. วิธีการทำงาน เป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้วิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและทักษะในการเรียนให้ได้ผลดีในด้านการอ่าน การจำ การจดบันทึก การทำรายงาน อื่นๆ การเตรียมตัวสอบ การทำข้อสอบ

คิตต์(Kidd. 1973 : 35-38) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับจิตวิทยาของผู้ใหญ่ที่มหาวิทยาลัยโตรอนโต ทำให้ทราบถึงสมมติฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ คือ เวลา “Time” ในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่นั้น สิ่งสำคัญอันหนึ่งจะลืมไม่ได้ นั่นคือ “เวลา” ผู้ใหญ่รู้คุณค่าของเวลามาก ฉะนั้นการที่เขาได้มาเรียนโดยไม่ได้อะไรกลับไปเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเอง แล้วผู้ใหญ่มักจะเกิดความท้อถอยและไม่มาเรียนอีกต่อไป

ฮัมฟรี (Humphrey. 1959 : 125-131) ศึกษาพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกโรงเรียน เช่น การอ่านหนังสือ งานศิลปะ และกิจกรรมทางสังคม ค่อนข้างมาก เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก็ใช้เวลาในการทำกิจกรรมมาก แต่เป็นกิจกรรมในการดูโทรทัศน์ ร้องเพลง และการเล่นเกมต่างๆ

เพนิสตัน (Peniston. 1994 : 86-97) ศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการเรียนหรือเด็กที่มีปัญหาทางด้านการใช้เวลานั้นจะกลายเป็นเด็กที่ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่รู้จักการแบ่งเวลาให้ตนเองและไม่รู้จักคุณค่าของเวลา

เฮอร์ล็อก(Hurlock. 1978 : 359 - 360) กล่าวถึงการใช้เวลาของเด็กชายและเด็กหญิงว่ามีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเวลาเล่นหรือกิจกรรมใดๆ ก็ตามเด็กชายมีความสนใจมากกว่าเด็กหญิงในการอ่านหนังสือ การฟังวิทยุ การชมโทรทัศน์ และการชมภาพยนตร์ เป็นต้น

คาแพลน (Kaplan. 1975 : 92, 97-98) ศึกษาพบว่า การศึกษามีอิทธิพลต่อการใช้เวลาของบุคคล ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นตัวกำหนดสิ่งต่างๆ เหล่านี้คือ การประกอบอาชีพรายได้ สถานะภาพทางสังคม และวิถีทางในการดำเนินชีวิต เช่น รสนิยม เจตคติ ต่อสิ่งต่างๆ เป็นต้น การศึกษามีขอบข่ายกว้างขวาง ซึ่งเป็นผลให้บุคคลประกอบอาชีพแตกต่างกันไปตามความรู้ของตน และการมีอาชีพต่างกันทำให้มีแบบแผนการใช้เวลาแตกต่างกันด้วย เช่น นักกฎหมาย ครูหรือแพทย์

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านการจัดสรรเวลานั้นจะประกอบไปด้วยเรื่องของ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือมากที่สุดเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ รองลงมาคือทำแบบฝึกหัดและค้นคว้าในห้องสมุด การจัดสรรเวลาในการเดินทางมาเรียนมากเนื่องจากปัญหาการจราจรเป็นปัญหาสำคัญอีกประการในด้านการใช้เวลา การจัดสรรเวลาในการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนมีน้อย

งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วาสนา พานิชการ (2511 : 103-105) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการให้คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และคะแนนสอบคัดเลือก ทำนายคะแนนผลการเรียนในชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และขอนแก่น ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2507 และ 2508 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้แทนคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ และคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ดีเท่าคะแนนจากการสอบอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

สายหยุด เขียวดอกน้อย (2511 : 93-97) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการทำนายความสำเร็จชั้นมหาวิทยาลัยโดยใช้ข้อสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยเป็นตัวทำนายผลการเรียนของนิสิตในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า คะแนนสอบคัดเลือกมีประสิทธิภาพในการทำนายได้ดีเท่าคะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แต่ถ้าให้คะแนนจากข้อสอบทั้งสอง ประเภทร่วมกันจะมีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ดีกว่าการใช้ข้อสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือข้อสอบคัดเลือกเพียงอย่างเดียว

สมโชค พูลนวม (2533 : 22 – 45) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้สึกรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลจากวิจัยพบว่า ความรู้สึกรับผิดชอบและความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามเพศแล้ว นักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิปศักดิ์ สาร (2521 : 42 – 44) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่างกัน โดยการเรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเอง และจากการสอนปกติ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีความรับผิดชอบสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองอย่างมาก ก็คือความรับผิดชอบของผู้เรียน

ริงเนสส์ (Ringness. 1968 : 141) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิตภายในโรงเรียนกับนักเรียนเกรดเก้า พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทางด้านครอบครัวและในโรงเรียน นอกจากนี้พฤติกรรม ดื้อ ขัดขืน มีความพลุ่งพล่านทางอารมณ์ และมีอาการทาง

โรคประสาทมากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ควบคุมตัวเองได้ เข้าสังคมได้ดี และมีความอดทนทางด้านอารมณ์และจิตใจ

โอนาดา (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 19 ; อ้างอิงจาก Onada. 1975 : 7726-A) ศึกษาพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ควบคุมตนเองได้ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์กับคนอื่นไม่ดี มีความสับสนวุ่นวายใจ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสามารถวัดได้จากผลการสอบของผู้เรียน เพื่อเป็นการประเมินและการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ เข้าสังคมได้ดี และควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มักเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์ไม่ดีกับคนอื่น วิตกกังวล สับสน วุ่นวายใจ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. การกำหนดประชากรเป้าหมาย
2. เครื่องมือและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ชื่อตัวแปร	คุณลักษณะ	ดัชนี/ตัวบ่งชี้ คุณลักษณะตัวแปร	ระดับการวัด คุณลักษณะของ ตัวแปร
1.จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน	จำนวนเวลาที่ใช้เพื่อการเข้าชั้นเรียน	จำนวน(ครั้ง)ที่เข้าชั้นเรียนจำนวนชั่วโมง / วัน	Ratio Scale

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อตัวแปร	คุณลักษณะ	ดัชนี/ตัวบ่งชี้ คุณลักษณะตัวแปร	ระดับการวัด คุณลักษณะของ ตัวแปร
2. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน)	จำนวนเวลาที่ใช้เพื่อ การอ่านหนังสือก่อนเรียน	จำนวนชั่วโมง / วัน วัน / สัปดาห์	Ratio Scale
3. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)	จำนวนเวลาที่ใช้เพื่อ การทบทวนความรู้	จำนวนชั่วโมง / วัน วัน / สัปดาห์	Ratio Scale
4. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ)	จำนวนเวลาที่ใช้เพื่อ การอ่านหนังสือก่อนสอบ	จำนวนชั่วโมง / วัน วัน / สัปดาห์	Ratio Scale
5. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด	จำนวนเวลาที่ใช้เพื่อ ทำการค้นคว้าในห้องสมุด	จำนวนชั่วโมง / วัน วัน / สัปดาห์	Ratio Scale
6. จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ ภายนอกห้องสมุด	จำนวนเวลาที่ใช้เพื่อทำ การค้นคว้าจากสื่อภายนอกห้องสมุด	จำนวนชั่วโมง / วัน วัน / สัปดาห์	Ratio Scale
7. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ	จำนวนเวลาที่ใช้เพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ	จำนวนชั่วโมง / วัน วัน / สัปดาห์	Ratio Scale
8. จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน	จำนวนเวลาที่ใช้เพื่อใน การเดินทางมาเรียนทั้งไป และกลับ	จำนวนชั่วโมง / วัน	Ratio Scale

1.2.2. ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีคุณลักษณะตัวแปรเป็น คะแนนรวมเฉลี่ย(GPA)และเกรด(Grade) ของรายวิชาที่ได้ทำการสอบปลายภาคในการศึกษา ภาคฤดูร้อน/2545 ดังนั้นตัวบ่งชี้คุณลักษณะตัวแปรจำนวนคะแนนรวมเฉลี่ย (GPA) และเกรด(Grade) ที่ได้ในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ระดับการวัดคุณลักษณะของตัวแปรเป็น Ratio Scale

2. เครื่องมือและขั้นตอนการในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลในงานวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาในการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ชั้นปีที่ 2 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2546 ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิดและปลายปิดแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และคำถามเกี่ยวกับผลการเรียนรวมเฉลี่ย(GPA)และเกรด(Grade) ในรายวิชาต่างๆที่ได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้เวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2.2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1. ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวกับการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมคำถามวิจัยและตัวแปรทุกตัวตามกรอบและแนวคิดที่ระบุในข้อ 2.2.1.

2.2.3. เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการจะวัดในแต่ละข้อ

2.2.4. การปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ

2.2.5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2.2.6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1. ติดต่อทางบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

3.2. ติดต่อทางคณะสังคมศาสตร์ อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์ สำหรับสาขาวิชาที่เป็นประชากรเป้าหมาย เพื่อขอความร่วมมือ และนัดวันเวลาในการเก็บข้อมูล

3.3. ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ สำหรับสาขาวิชาที่เป็นประชากรเป้าหมายโดยจัดเก็บแบบสอบถามรวม 2 วัน

3.4 ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กลับคืนจากนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ และตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) และใช้สถิติดังต่อไปนี้

4.1. ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 และตอนที่ 2 ทุกข้อคำถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1.1. ค่าร้อยละ (Percent) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อย

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{f}{n} \times 100$$

ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวน

n แทน จำนวนทั้งหมด

4.1.2. ค่าเฉลี่ย (อังกฤษ สายยศ. 2523 : 67) คือ ค่าคะแนนตัวหนึ่งซึ่งเกิดจากการคะแนนทุกตัวมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนของคะแนนทั้งหมด

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของประชากรเป้าหมาย

4.1.3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(ชัยสิทธิ์ เกลิมมีประเสริฐ. ม.ป.ป. : 93) คือ ค่ารากที่สองของผลรวมของความแตกต่างระหว่างข้อมูลดิบกับค่าเฉลี่ยกำลังสองหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

S แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของค่ายกกำลังสองของข้อมูลดิบ

$(\sum X)^2$ แทน ค่าของ $\sum X$ ยกกำลังสอง

n แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

4.2 หาความสัมพันธ์โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson product – moment Correlation Coefficient) เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 321)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ค่าของ $\sum X$ ยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum Y)^2$	แทน	ค่าของ $\sum Y$ ยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
	N	แทน	จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อ
GPA	แทน	ผลคะแนนรวมเฉลี่ยของนิสิตในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545
Grade	แทน	ผลคะแนนสอบของนิสิตในแต่ละรายวิชาในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545
Max	แทน	ค่าสูงสุดของคำตอบในแต่ละข้อของแบบสอบถาม
Min	แทน	ค่าต่ำสุดของคำตอบในแต่ละข้อของแบบสอบถาม
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson product-moment Correlation Corfficient)
Sig	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแยกออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติค่าความถี่ และค่าร้อยละของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ตาราง 3 – ตาราง 5)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ (ตาราง 6 – ตาราง 13)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา แยกตามสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา , สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ (ตาราง 14 – ตาราง 21)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา แยกตามรายวิชาศส 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน) และรายวิชาศส 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) (ตาราง 22 – ตาราง 29)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ แยกตามรายวิชาศส 503 (บัญชีการเงินเพื่อการศึกษา) และรายวิชาศส 515 (การจัดการผลิตและต้นทุน) (ตาราง 30 – ตาราง 27)

ตอนที่ 6 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ (ตาราง 38 – ตาราง 45)

ตอนที่ 7 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ แยกตามสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ (ตาราง 46 – ตาราง 53)

ตอนที่ 8 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา แยกตามรายวิชาศส 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน) และรายวิชาศส 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) (ตาราง 54 – ตาราง 69)

ตอนที่ 9 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ แยกตามรายวิชาศส 503 (บัญชีการเงินเพื่อการศึกษา) และในรายวิชาศส 515 (การจัดการผลิตและต้นทุน) (ตาราง 70 – ตาราง 85-)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติค่าความถี่ และค่าร้อยละของนิสิตปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กระทำโดยใช้สถิติค่าความถี่ และค่าร้อยละ ซึ่งนำเสนอด้วยตารางดังนี้

ตาราง 3 ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา

	จำนวน	ร้อยละ
	57 (คน)	100.00
สาขาวิชา		
เศรษฐศาสตร์การศึกษา	27	47.4
เศรษฐศาสตร์การจัดการ	30	52.6
เพศ		
ชาย	23	40.4
หญิง	34	59.6
อายุ		
20 – 25 ปี	32	56.1
26 – 30 ปี	16	28.1
31 – 35 ปี	6	10.5
36 ปีขึ้นไป	3	5.3
สถานภาพ		
โสด	53	93.0
สมรส	3	5.3
ม้าย	1	1.7
หย่าร้าง	-	-

ตาราง 3 (ต่อ)

	จำนวน	ร้อยละ
	57 (คน)	100.00
อาชีพ		
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	5	8.7
มีงานพิเศษทำ	3	5.3
มีอาชีพประจำ	49	86.0
ที่พักอาศัย		
กรุงเทพมหานคร	50	87.7
ปริมณฑล/ต่างจังหวัด	7	12.3
- กรุงเทพฯ เขตห้วยขวาง	7	12.3
- กรุงเทพฯ เขตบางกะปิ	6	10.5
- กรุงเทพฯ เขตคลองสาน	3	5.3
- จังหวัด นนทบุรี	4	7.0
- จังหวัด ฉะเชิงเทรา	1	1.8
- จังหวัด สุราษฎร์ธานี	1	1.8
การเดินทาง		
- รถประจำทาง	38	66.7
- รถยนต์ส่วนบุคคล	17	29.8
- รถไฟฟ้า BTS	10	17.5

ข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา (ตาราง 3)

จากตาราง 3 พบว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายได้แก่ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีจำนวนทั้งสิ้น 57 คน มีข้อมูลทั้งปอดังนี้

เพศ นิสิตเพศหญิงจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 59.6 ซึ่งมีมากกว่าเพศชายที่มี นิสิตจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4

ตาราง 4 (ต่อ)

	จำนวน	ร้อยละ
	27 (คน)	100.00
อายุ		
20 – 25 ปี	16	59.3
26 – 30 ปี	6	22.2
31 – 35 ปี	3	11.1
36 ปีขึ้นไป	2	7.4
สถานภาพ		
โสด	25	92.6
สมรส	2	7.4
อาชีพ		
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	2	7.4
มีงานพิเศษทำ	2	7.4
มีอาชีพประจำ	23	85.2
ที่พักอาศัย		
กรุงเทพมหานคร	23	85.2
ปริมณฑล/ต่างจังหวัด	4	14.8
- กรุงเทพฯ เขตห้วยขวาง	4	14.8
- กรุงเทพฯ เขตบางกะปิ	2	7.4
- กรุงเทพฯ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	2	7.4
- จังหวัด นนทบุรี	2	7.4
- จังหวัด ฉะเชิงเทรา	1	3.7
- จังหวัด สุราษฎร์ธานี	1	3.7

ข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา (ตาราง 4)

จากตาราง 4 พบว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายได้แก่ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 27 คน มีข้อมูลทั่วไปดังนี้

เพศ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีนิสิตหญิงจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3

อายุ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีอายุระหว่าง 20 – 25 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาอายุระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2

สถานภาพ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ส่วนมากมีสถานภาพโสดจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 92.6

อาชีพ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ส่วนมากประกอบอาชีพประจำมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 85.2

ที่พักอาศัย นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา พักอาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มากที่สุดจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 85.2 และพักอาศัยอยู่ในเขตปริมณฑล / ต่างจังหวัดเป็นจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ซึ่งพักอาศัยในจังหวัดนนทบุรีเป็นจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 จังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

	จำนวน	ร้อยละ
	30 (คน)	100.00
เพศ		
ชาย	12	40.0
หญิง	18	60.0

เพศ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ เป็นเพศหญิง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ซึ่งมากกว่าเพศชาย

อายุ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มีอายุระหว่าง 20 – 25 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาอายุระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

สถานภาพ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ส่วนมากมีสถานภาพโสดจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3

อาชีพ นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ส่วนมากประกอบอาชีพประจำมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0

ที่พักอาศัย นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ พักอาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มากที่สุดจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 85.2 และพักอาศัยอยู่ในเขตปริมณฑล / ต่างจังหวัดเป็นจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเข้าชั้นเรียนของนิสิตปริญญาโท (ภาคพิเศษ)ทั้ง 2 สาขาวิชา

	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)	
จำนวนครั้ง / รายวิชา	15.00 ครั้ง (10 ครั้ง – 16 ครั้ง)	0.961
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน		
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) (9.00 – 12.00 น.)	2.52 ชั่วโมง (2.30 ชม – 3 ชม.)	10.078
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) (13.00 – 16.00 น.)	2.51 ชั่วโมง (2.30 ชม – 3 ชม.)	11.660

จากตาราง 6 พบว่านิสิตทั้ง 2 สาขาวิชาเข้าเรียนเฉลี่ย 14 ครั้ง / รายวิชา โดยมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.486 จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันมากกล่าวคือ อยู่ที่เวลา 2.52 ชั่วโมงและ 2.51 ชั่วโมง ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันด้วยที่ 10.078 และ 11.660

การเข้าชั้นเรียนต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 10 - 16 ครั้ง / รายวิชา จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 2.30 – 3.00 ชั่วโมง / รายวิชา

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ของ
นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)ทั้ง 2 สาขาวิชา

	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.59 ชั่วโมง (30 นาที – 4 ชม.)	59.594
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.64 วัน (1 วัน – 6 วัน)	1.427

จากตาราง 7 ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ของทั้ง 2 สาขาวิชา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 1.59 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 59.594 มีจำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.315

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ของ
นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา

	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.06 ชั่วโมง	74.513
	(30 นาที – 4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.77 วัน	1.427
	(1 วัน – 6 วัน)	

จากตาราง 8 ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ของทั้ง 2 สาขาวิชา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.06 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 74.513 มีจำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.427

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 6 วัน / สัปดาห์

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ของ
นิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา

	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	3.16 ชั่วโมง (2 ชม.– 4 ชม.)	47.500
- จำนวนวัน / สัปดาห์	3.33 วัน (1 วัน – 7 วัน)	1.629

จากตาราง 9 ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ของทั้ง 2 สาขาวิชา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 3.16 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 47.500 มีจำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.629

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 2 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 7 วัน / สัปดาห์

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าในห้องสมุด
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)ทั้ง 2 สาขาวิชา

	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.13 ชั่วโมง	71.953
	(30 นาที – 4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.98 วัน	1.369
	(1 วัน – 6 วัน)	

จากตาราง 10 ค่าเฉลี่ยในการค้นคว้าในห้องสมุดของทั้ง 2 สาขาวิชา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.13 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 71.953 มีจำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.369

การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 6 วัน / สัปดาห์

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ
นอกห้องสมุดของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)ทั้ง 2 สาขาวิชา

	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ		
สื่อวิทยุ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	54 นาที (30 นาที – 2 ชม.)	39.115
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.20 วัน (1 วัน – 2 วัน)	0.447
สื่อโทรทัศน์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.10 ชั่วโมง (30 นาที – 3 ชม.)	48.989
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.66 วัน (1 วัน – 5 วัน)	1.175
สื่ออินเทอร์เน็ต		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.04 ชั่วโมง (30 นาที – 3 ชม.)	46.471
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.70 วัน (1 วัน – 7 วัน)	1.456
สื่อสิ่งพิมพ์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.23 ชั่วโมง (30 นาที – 4 ชม.)	82.500
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.25 วัน (1 วัน – 6 วัน)	1.832

จากตาราง 11 ค่าเฉลี่ยในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆของทั้ง 2 สาขาวิชา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการค้นคว้าจากสื่อสิ่งพิมพ์สูงสุด 1.23 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 71.264 มีจำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าจากสื่อสิ่งพิมพ์ 2 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.832

การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อสิ่งพิมพ์มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 6 วัน / สัปดาห์

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ)ทั้ง 2 สาขาวิชา

	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.22 ชั่วโมง	57.125
	(1 ชม.– 4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.94 วัน	1.328
	(1 วัน – 7 วัน)	

จากตาราง 12 ค่าเฉลี่ยในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของทั้ง 2 สาขาวิชา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.22 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 57.125 มีจำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.328

การจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการมีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 7 วัน / สัปดาห์

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิต
ปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ทั้ง 2 สาขาวิชา

	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)	3.52	0.268
	(3.00 – 4.00)	

จากตาราง 13 ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)ของทั้ง 2 สาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยของคะแนน(GPA)อยู่ที่ 3.52 คะแนน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.268

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตมีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ของคะแนนอยู่ที่ 3.00 – 4.00 คะแนน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา แยกตามสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา , สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา ดังนี้ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา , สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
จำนวนครั้ง / รายวิชา	15.22 ครั้ง	0.934	14.73 ครั้ง	1.660
	(13 ครั้ง – 16 ครั้ง)		(10 ครั้ง – 16 ครั้ง)	
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน				
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)				
(9.00 – 12.00 น.)	2.51 ชั่วโมง	10.635	2.52 ชั่วโมง	9.714
	(2.30 ชม – 3 ชม.)		(2.30 ชม – 3 ชม.)	
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)				
(13.00 – 16.00 น.)	2.50 ชั่วโมง	13.150	2.52 ชั่วโมง	10.306
	(2.30 ชม – 3 ชม.)		(2.30 ชม – 3 ชม.)	

จากตาราง 14 พบว่านิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษาเข้าเรียนเฉลี่ย 15 ครั้ง / รายวิชา โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.934 จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันมากกล่าวคือ อยู่ที่เวลา 2.51 ชั่วโมงและ 2.52 ชั่วโมง ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันด้วยที่ 10.078 และ 11.660

การเข้าชั้นเรียนต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 13 - 16 ครั้ง / รายวิชา จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 2.30 – 3.00 ชั่วโมง / รายวิชา

นิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการเข้าเรียนเฉลี่ย 15 ครั้ง / รายวิชา โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.660 จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันมากกล่าวคือ อยู่ที่เวลา 2.52 ชั่วโมง ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันด้วยที่ 9.714 และ 10.306

การเข้าชั้นเรียนต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 10 - 16 ครั้ง / รายวิชา จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 2.30 – 3.00 ชั่วโมง / รายวิชา

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.51 ชั่วโมง	41.448	2.07 ชั่วโมง	72.070
	(1 ชม. – 3 ชม.)		(30 นาที – 4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.56 วัน	0.847	2.73 วัน	1.639
	(1 วัน – 4 วัน)		(1 วัน – 6 วัน)	

จากตาราง 15 ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 1.51 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 41.448 มีจำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 0.847

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์

ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.07 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 72.070 มีจำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.639

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 6 วัน / สัปดาห์

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.21 ชั่วโมง	65.418	1.53 ชั่วโมง	80.608
	(30 นาที – 4 ชม.)		(30 นาที – 4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.63 วัน	0.839	2.90 วัน	1.807
	(1 วัน – 4 วัน)		(1 วัน – 6 วัน)	

จากตาราง 16 ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.21 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 65.418 มีจำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 0.839

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4.00 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์

ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 1.53 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 80.608 มีจำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.807

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4.00 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 6 วัน / สัปดาห์

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา .	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	3.17 ชั่วโมง	43.442	2.54 ชั่วโมง	51.577
	(2 ชม.–4 ชม.)		(2 ชม.–4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.89 วัน	1.219	3.73 วัน	1.856
	(1 วัน – 7 วัน)		(1 วัน – 7 วัน)	

จากตาราง 17 ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 3.17 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 43.442 มีจำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.219

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 2 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 7 วัน / สัปดาห์

ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.54 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่

51.577 มีจำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) 4 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.856

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 2 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 7 วัน / สัปดาห์

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าในห้องสมุดของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.52 ชั่วโมง	53.012	1.39 ชั่วโมง	69.647
	(1 ชม.– 4 ชม.)		(30 นาที – 4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.52 วัน	0.802	3.40 วัน	1.632
	(1 วัน – 4 วัน)		(1 วัน – 6 วัน)	

จากตาราง 18 ค่าเฉลี่ยในการค้นคว้าในห้องสมุดของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.52 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 53.012 มีจำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 0.802

การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์

ค่าเฉลี่ยในการค้นคว้าในห้องสมุดของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการมีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 1.39 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 69.647 มีจำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.632

การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง
วัน จำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 6 วัน / สัปดาห์

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ
นอกห้องสมุดของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ				
สื่อวิทยุ				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.10 ชั่วโมง (30 นาที–2 ชม.)	45.826	30 นาที (30 นาที–30 นาที)	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.33 วัน (1 วัน – 2 วัน)	0.577	1.00 วัน (1 วัน – 1 วัน)	0.000
สื่อโทรทัศน์				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.18 ชั่วโมง (30 นาที–3 ชม.)	53.292	54 นาที (30 นาที–2 ชม.)	39.115
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.40 วัน (1 วัน – 3 วัน)	0.699	2.20 วัน (1 วัน – 5 วัน)	1.789
สื่ออินเทอร์เน็ต				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.05 ชั่วโมง (30 นาที–2 ชม.)	45.011	1.02 ชั่วโมง (30 นาที–3 ชม.)	48.910
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.50 วัน (1 วัน – 7 วัน)	1.336	1.91 วัน (1 วัน – 7 วัน)	1.571

ตาราง 19 (ต่อ)

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
สื่อสิ่งพิมพ์				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	55 นาที	35.071	2.45 ชั่วโมง	106.066
	(30 นาที–4 ชม.)		(1.30 ชม.–4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.67 วัน	1.211	4.00 วัน	2.828
	(1 วัน – 4 วัน)		(2 วัน – 6 วัน)	

จากตาราง 19 ค่าเฉลี่ยในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการค้นคว้าจากสื่อโทรทัศน์สูงสุด 1.18 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 53.292 มีจำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าจากสื่อโทรทัศน์ 2 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 0.699

การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อโทรทัศน์มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 3 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 3 วัน / สัปดาห์

ค่าเฉลี่ยในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการค้นคว้าจากสื่อสิ่งพิมพ์สูงสุด 2.45 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่สูงมาก 106.066 มีจำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าจากสื่อสิ่งพิมพ์ 4 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 2.828

การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อสิ่งพิมพ์มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 1.30 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 2 – 36 วัน / สัปดาห์

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นทางวิชาการ				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.12 ชั่วโมง	62.961	2.31 ชั่วโมง	50.743
	(1 ชม.– 4 ชม.)		(1 ชม.– 4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.41 วัน	0.747	3.43 วัน	1.546
	(1 วัน – 4 วัน)		(1 วัน – 7 วัน)	

จากตาราง 20 ค่าเฉลี่ยในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.12 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 62.961 มีจำนวนการใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ 2 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 0.747

การจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการมีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์

ค่าเฉลี่ยในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.31 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 50.743 มีจำนวนการใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ 3 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในใช้เวลาเป็นจำนวน 1.546

การจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการมีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 7 วัน / สัปดาห์

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)ของนิสิต
ปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GAP)	3.55	0.280	3.52	0.268
	(3.00 – 4.00)		(3.00 – 4.00)	

จากตาราง 21 ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)ของสาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์การศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนน(GPA)อยู่ที่ 3.55 คะแนน โดยมีค่าของส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.280 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตมีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ของ
คะแนนอยู่ที่ 3.00 – 4.00 คะแนน

ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มี
ค่าเฉลี่ยของคะแนน(GPA) อยู่ที่ 3.52 คะแนน โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.268

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตมีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ของคะแนนอยู่ที่ 3.00 –
4.00 คะแนน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา แยกตามรายวิชา 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน) และรายวิชา 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกตามรายวิชา 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน) และรายวิชา 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศธ 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน)		ศธ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min – Max)		(Min – Max)	
จำนวนครั้ง / รายวิชา	14.15 ครั้ง (12 ครั้ง-16 ครั้ง)	1.486	15.00 ครั้ง (13 ครั้ง-16 ครั้ง)	0.961
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน				
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) (9.00 – 12.00 น.)	2.32 ชั่วโมง (2 ชม.-3ชม.)	22.418	2.50 ชั่วโมง (2.20 ชม.-3ชม.)	11.596
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) (13.00 – 16.00 น.)	2.35 ชั่วโมง (2 ชม.-3ชม.)	22.595	2.47 ชั่วโมง (2.20 ชม.-3ชม.)	15.589

จากตาราง 22 พบว่านิสิตที่เข้าเรียนในรายวิชาศส 562 มีจำนวนการเข้าเรียนเฉลี่ย 14 ครั้ง โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.486 และในรายวิชาศส 502 มีจำนวนการเข้าเรียนเฉลี่ย 15 ครั้ง โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยกว่ารายวิชาศส 562 ที่ 0.961

จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาศส 562 (ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันมากกล่าวคือ อยู่ที่เวลา 2.32 ชั่วโมงและ 2.35 ชั่วโมง ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันด้วยที่ 22.418 และ 22.595 และรายวิชาศส 502 ในช่วงและช่วงบ่ายมีจำนวนในการเข้าชั้นเรียนที่เวลา 2.50 ชั่วโมง และ 2.47 ชั่วโมง โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า) 11.596 ซึ่งมีน้อยกว่าการเข้าเรียนชั้นเรียนใน(ช่วงบ่าย)

วิชาศส 562 การเข้าชั้นเรียนต่ำสุด,สูงสุดที่ 12-16 ครั้ง มีการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)ต่ำสุด,สูงสุดที่เวลา 2 – 3 ชั่วโมง ในรายวิชาศส 502 การเข้าชั้นเรียนต่ำสุด,สูงสุดที่ 13-16 ครั้ง มีการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)ต่ำสุด,สูงสุดที่เวลา 2.20 – 3 ชั่วโมง

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศส 562 (เศรษฐศาสตรการวาง แผนการศึกษาและกำลังคน)		ศส 502 (จิตวิทยาการศึกษา สำหรับนักเศรษฐศาสตร)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.41 ชั่วโมง	1.694	1.17 ชั่วโมง	20.817
	(30 นาที-3 ชม.)		(30 นาที-3 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.15 วัน	1.027	2.30 วัน	0.669
	(1 วัน-4 วัน)		(1 วัน-3 วัน)	

จากตาราง 23 ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ในรายวิชาศส 562 มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 1.41 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.694 และ 1.027 ตามลำดับ ส่วนในรายวิชาศส 502 มีจำนวนค่าเฉลี่ยในการอ่าน

(ก่อนเรียน) 1.17 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในส่วนของจำนวนชั่วโมงในการอ่านหนังสือสูงมากที่สุด 20.817

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)รายวิชาศส 562 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 3 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศส 502 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 3 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 3 วัน / สัปดาห์

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศส 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน)		ศส 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.09 ชั่วโมง	77.971	1.26 ชั่วโมง	25.919
	(2.30 ชม.-3 ชม.)		(30 นาที-2 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.96 วัน	0.980	2.52 วัน	0.802
	(1 วัน-4 วัน)		(1 วัน-4 วัน)	

จากตาราง 24 จำนวนเวลาเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ในรายวิชาศส 562 มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.09 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือสูงมากที่สุด 77.971 ส่วนในรายวิชาศส 502 มีค่าเฉลี่ยที่ 1.26 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือค่อนข้างสูง 25.919

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)รายวิชาศส 562 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 2.30 – 3 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศส 502 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 2 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศฐ 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน)		ศฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min–Max)		(Min–Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.17 ชั่วโมง	71.737	3.13 ชั่วโมง	45.064
	(30 นาที-4 ชม.)		(2 ชม.-4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.37 วัน	1.523	2.52 วัน	0.565
	(1 วัน-7 วัน)		(1 วัน-4 วัน)	

จากตาราง 25 พบว่าจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ในรายวิชาศฐ 562 มีการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.17 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนเวลาชั่วโมงในการอ่านสูงมาก 71.737 และในรายวิชาศฐ 502 มีจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือเฉลี่ย 3.13 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนชั่วโมงในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ที่ 45.064

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)รายวิชาศฐ 562 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 7 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศฐ 502 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 2 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าในห้องสมุด
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศรฐ 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน)		ศรฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.12 ชั่วโมง	72.182	2.38 ชั่วโมง	48.937
	(30 นาที-4 ชม.)		(1 ชม.-3.30 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.93 วัน	0.829	2.41 วัน	0.747
	(1 วัน-4 วัน)		(1 วัน-4 วัน)	

จากตาราง 26 พบว่าจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดในรายวิชาศรฐ 562 มีการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.12 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนเวลาชั่วโมงในการอ่านมีสูงมาก 72.182 และในรายวิชาศรฐ 502 มีจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือเฉลี่ย 2.38 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนชั่วโมงในการอ่านที่สูงเหมือนกัน 48.937

การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดรายวิชาศรฐ 562 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1-4 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศรฐ 502 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 1 – 3.30 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าจากสื่อต่างๆนอก
ห้องสมุดของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศฐ 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน)		ศฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ				
สื่อวิทยุ				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.10 ชั่วโมง	45.826	1.10 ชั่วโมง	45.826
	(30 นาที-2 ชม.)		(30 นาที-2 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.33 วัน	0.577	1.33 วัน	0.577
	(1 วัน-2 วัน)		(1 วัน-2 วัน)	
สื่อโทรทัศน์				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.12 ชั่วโมง	51.381	1.18 ชั่วโมง	53.292
	(30 นาที-3 ชม.)		(30 นาที-3 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.40 วัน	0.699	1.40 วัน	0.699
	(1 วัน-3 วัน)		(1 วัน-3 วัน)	
สื่ออินเทอร์เน็ต				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.03 ชั่วโมง	43.335	1.02 ชั่วโมง	45.105
	(30 นาที-3 ชม.)		(30 นาที-3 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.50 วัน	1.366	1.45 วัน	1.356
	(1 วัน-7 วัน)		(1 วัน-7 วัน)	

ตาราง 27 (ต่อ)

	ศธ 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน)		ศธ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
สื่อสิ่งพิมพ์				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	50 นาที	36.332	55 นาที	35.071
	(30 นาที-2 ชม.)		(30 นาที-2 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.67 วัน	1.211	1.67 วัน	1.211
	(1 วัน-4 วัน)		(1 วัน-4 วัน)	

จากตาราง 27 พบว่าจำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆนอกห้องสมุด สื่อที่ได้รับการจัดสรรเวลามากที่สุดได้แก่ สื่อโทรทัศน์ โดยมีจำนวนเวลาเฉลี่ย 1.12 ชั่วโมง / วัน , 1.18 ชั่วโมง / วัน โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านจำนวนเวลาในการค้นคว้าที่สูงที่สุดเช่นกัน 51.381 , 53.292 ในรายวิชาศธ 562 และในรายวิชาศธ 502 ตามลำดับ ส่วนการจัดสรรเวลาน้อยที่สุดได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ โดยมีจำนวนเวลาเฉลี่ย 50 นาที / วัน , 55 นาที / วัน

ในรายวิชาศธ 562 และรายวิชาศธ 502 นิสิตจัดสรรเวลาในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่ำสุด,สูงสุดที่ 30 นาที – 3 ชม. และใช้เวลาต่ำสุด,สูงสุดที่ 1 – 7 วัน

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศรฐ 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน)		ศรฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.01 ชั่วโมง	72.289	1.31 ชั่วโมง	28.193
	(30 นาที-4 ชม.)		(30 นาที-2 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.89 วัน	0.829	2.07 วัน	0.675
	(1 วัน-4 วัน)		(1 วัน-3 วัน)	

จากตาราง 28 พบว่าจำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ในรายวิชาศรฐ 562 มีการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.01 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนเวลาชั่วโมงในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการมีสูงมาก 72.289 และในรายวิชาศรฐ 502 มีจำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการเฉลี่ย 1.31 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนชั่วโมงในการอ่านที่สูงเหมือนกัน 28.193

การจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการรายวิชาศรฐ 562 มีค่าต่ำสุด, สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศรฐ 502 มีค่าต่ำสุด, สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 2 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 3 วัน / สัปดาห์

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน((Grade)ของนิสิต
ปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศรฐ 562 (เศรษฐศาสตร์การวาง แผนการศึกษาและกำลังคน)		ศรฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษา สำหรับนักเศรษฐศาสตร์)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)	3.4259	0.35905	3.6852	0.28244
	(3.00-4.00)		(3.00-4.00)	

จากตาราง 29 พบว่าในรายวิชาศรฐ 562 นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)เฉลี่ยอยู่ที่เกรด B+ (3.4259) โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.35905 ซึ่งนับว่าค่อนข้างน้อย และในรายวิชาศรฐ 502 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)เฉลี่ยอยู่ที่เกรด B+ (3.6852) โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.28244 ซึ่งนับว่าค่อนข้างน้อยเช่นกัน

ในรายวิชาศรฐ 562 และรายวิชาศรฐ 502 ค่าต่ำสุด,สูงสุดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.00-4.00 หรือ ตั้งแต่เกรด B - A

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ แยกตามรายวิชา 503 (บัญชีการเงินเพื่อการศึกษา) และรายวิชา 515 (การจัดการผลิตและต้นทุน)

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกตามรายวิชา 503 (บัญชีการเงินเพื่อการศึกษา) และรายวิชา 515 (การจัดการผลิตและต้นทุน) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศธ 503		ศธ 515	
	(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)		(การจัดการผลิตและต้นทุน)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนครั้ง / รายวิชา	13.53 ครั้ง	1.925	13.93 ครั้ง	2.227
	(10 ครั้ง-16 ครั้ง)		(10 ครั้ง-16 ครั้ง)	
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน				
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)				
(9.00 – 12.00 น.)	2.49 ชั่วโมง	9.595	2.38 ชั่วโมง	19.313
	(2.30 ชม.-3 ชม.)		(2 ชม.-3 ชม.)	
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)				
(13.00 – 16.00 น.)	2.49 ชั่วโมง	9.595	2.37 ชั่วโมง	21.197
	(2.30 ชม.-3 ชม.)		(2 ชม.-3 ชม.)	

จากตาราง 30 พบว่านิสิตที่เข้าเรียนในรายวิชา 503 มีจำนวนการเข้าเรียนเฉลี่ย 14 ครั้ง โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.925 และในรายวิชา 515 มีจำนวนการเข้าเรียนเฉลี่ย 14 ครั้ง โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มากกว่ารายวิชา 503 ที่ 2.227

จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาศส 503 ใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันอยู่ที่เวลา 2.49 ชั่วโมง มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.595 และรายวิชาศส 515 ใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)มีจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนใกล้เคียงกันที่เวลา 2.38 ชั่วโมง และ 2.37 ชั่วโมง โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงบ่าย) 21.197 ซึ่งมากกว่าการเข้าเรียนชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)

วิชาศส 503 การเข้าชั้นเรียนต่ำสุด,สูงสุดที่ 10-16 ครั้ง มีการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)ต่ำสุด,สูงสุดที่เวลา 2.30 – 3 ชั่วโมง ในรายวิชาศส 515 การเข้าชั้นเรียนต่ำสุด, สูงสุดที่ 13-16 ครั้ง มีการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย)ต่ำสุด,สูงสุดที่เวลา 2 – 3 ชั่วโมง

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศส 503		ศส 515	
	(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)		(การจัดการผลิตและต้นทุน)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ				
(ก่อนเรียน)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.09 ชั่วโมง	63.692	1.58 ชั่วโมง	74.713
	(30 นาที-4 ชม.)		(30 นาที-4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.43 วัน	1.104	2.40 วัน	1.694
	(1 วัน-4 วัน)		(1 วัน-6 วัน)	

จากตาราง 31 ค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ในรายวิชาศส 503 มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 1.09 ชั่วโมง / วัน , 1 วัน / สัปดาห์ โดยมีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 63.692 และ 1.104 ตามลำดับ ส่วนในรายวิชาศส 515 มีจำนวนค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) 1.58 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในส่วนของการจำนวนชั่วโมงในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)สูงมากที่สุด 74.713 ซึ่งมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงมาก

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)รายวิชาศฐ 503 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 4 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศฐ 515 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 6 วัน / สัปดาห์

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศฐ 503		ศฐ 515	
	(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)		(การจัดการผลิตและต้นทุน)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.44 ชั่วโมง	85.088	1.08 ชั่วโมง	47.879
	(30 นาที-4 ชม.)		(30 นาที-4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.46 วัน	1.551	2.07 วัน	1.660
	(1 วัน-5 วัน)		(1 วัน-6 วัน)	

จากตาราง 32 จำนวนเวลาเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ในรายวิชาศฐ 503 มีจำนวนการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 1.44 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือสูงมาก 85.088 ส่วนในรายวิชาศฐ 515 มีค่าเฉลี่ยในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)น้อยกว่ารายวิชาศฐ 503 ที่ 1.08 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ค่อนข้างสูง 47.879

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)รายวิชาศฐ 503 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 5 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศฐ 515 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 6 วัน / สัปดาห์

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศฐ 503		ศฐ 515	
	(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)		(การจัดการผลิตและต้นทุน)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ				
(ก่อนสอบ)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	3.04 ชั่วโมง	52.960	2.46 ชั่วโมง	53.858
	(2 ชม.-4 ชม.)		(1.30 ชม.-4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	3.38 วัน	2.025	2.53 วัน	1.252
	(1 วัน-7 วัน)		(1 วัน-5 วัน)	

จากตาราง 33 พบว่าจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ในรายวิชาศฐ 503 มีการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 3.04 ชั่วโมง / วัน , 3 วัน / สัปดาห์ ซึ่งเป็นการจัดสรรเวลาค่อนข้างสูง โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนเวลาชั่วโมงในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ค่อนข้างสูง 52.960 และในรายวิชาศฐ 515 มีจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)เฉลี่ย 2.46 ชั่วโมง / วัน , 1 วัน / สัปดาห์ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนชั่วโมงในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ที่สูงเหมือนกัน 53.858

การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)รายวิชาศฐ 503 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 2 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 7 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศฐ 515 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 1.30 – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 5 วัน / สัปดาห์

ตาราง 34 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าในห้องสมุด
ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศฐ 503		ศฐ 515	
	(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)		(การจัดการผลิตและต้นทุน)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.19 ชั่วโมง	61.271	2.40 ชั่วโมง	64.198
	(30 นาที-4 ชม.)		(30 นาที-3.30 ชม)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.57 วัน	1.794	2.67 วัน	1.446
	(1 วัน-6 วัน)		(1 วัน-5 วัน)	

จากตาราง 34 พบว่าจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดในรายวิชาศฐ 503 มีการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 1.19 ชั่วโมง / วัน , 3 วัน / สัปดาห์ โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนเวลาชั่วโมงในการค้นคว้าในห้องสมุด 72.182 และในรายวิชาศฐ 502 มีจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดเฉลี่ย 2.40 ชั่วโมง / วัน , 3 วัน / สัปดาห์ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนชั่วโมงในการอ่านที่สูงมาก 64.198

การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดรายวิชาศฐ 503 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 6 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศฐ 515 มีค่าต่ำสุด,สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 3.30 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 5 วัน / สัปดาห์

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการค้นคว้าจากสื่อต่างๆนอก
ห้องสมุดของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศรฐ 503		ศรฐ 515	
	(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)		(การจัดการผลิตและต้นทุน)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ				
สื่อวิทยุ				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	30 นาที (30 นาที)	0.000	30 นาที (30 นาที)	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.00 วัน (1 วัน)	0.000	1.00 วัน (1 วัน)	0.000
สื่อโทรทัศน์				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	1.00 ชั่วโมง (30 นาที-2 ชม.)	42.426	54 นาที (30 นาที-2 ชม.)	39.115
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.50 วัน (1วัน-5 วัน)	1.915	2.20 วัน (1วัน-5 วัน)	1.789
สื่ออินเทอร์เน็ต				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	58 นาที (30 นาที-3 ชม.)	41.867	57 นาที (30 นาที-3 ชม.)	45.270
- จำนวนวัน / สัปดาห์	1.90 วัน (1 วัน-7 วัน)	1.609	1.82 วัน (1 วัน-7 วัน)	1.468

ตาราง 35 (ต่อ)

สื่อสิ่งพิมพ์	ศร 503		ศร 515	
	(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)		(การจัดการผลิตและต้นทุน)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.45 ชั่วโมง	106.066	1.30 ชั่วโมง	-
	(1.30 ชม.-4 ชม.)		(1.30 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	4.00 วัน	2.828	6 วัน	-
	(2 วัน-6 วัน)		(6 วัน)	

จากตาราง 35 พบว่าจำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆนอกห้องสมุด สื่อที่ได้
รับการจัดสรรเวลาน้อยที่สุดได้แก่ สื่อวิทยุ โดยมีจำนวนเวลาเฉลี่ย 30 นาที / วัน , 1 วัน /
สัปดาห์ โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.000 ทั้งรายวิชาศร 503 และรายวิชาศร 515

ในรายวิชาศร 503 และรายวิชาศร 515 นิสิตจัดสรรเวลาในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่ำ
สุด,สูงสุดที่ 30 นาที – 3 ชม. และใช้เวลาต่ำสุด,สูงสุดที่ 1 – 7 วัน

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดสรรเวลาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศรฐ 503		ศรฐ 515	
	(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)		(การจัดการผลิตและต้นทุน)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยน				
ความคิดเห็นทางวิชาการ				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	2.09 ชั่วโมง	50.538	2.13 ชั่วโมง	60.864
	(30 นาที-4 ชม.)		(30 นาที-4 ชม.)	
- จำนวนวัน / สัปดาห์	2.80 วัน	1.730	2.27 วัน	1.258
	(1 วัน-7 วัน)		(1 วัน-5 วัน)	

จากตาราง 36 พบว่าจำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ในรายวิชาศรฐ 503 มีการจัดสรรเวลาเฉลี่ย 2.09 ชั่วโมง / วัน , 3 วัน / สัปดาห์ โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนเวลาชั่วโมงในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการข้างสูงมาก 50.538 และในรายวิชาศรฐ 502 มีจำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการเฉลี่ย 2.13 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านจำนวนชั่วโมงในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการที่สูงมาก 60.864

การจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการรายวิชาศรฐ 503 มีค่าต่ำสุด, สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 7 วัน / สัปดาห์ รายวิชาศรฐ 515 มีค่าต่ำสุด, สูงสุดอยู่ที่ 30 นาที – 4 ชั่วโมง / วัน จำนวนการใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ต่ำสุดและสูงสุดอยู่ที่ 1 – 5 วัน / สัปดาห์

ตาราง 37 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)ของนิสิต
ปริญญาโท(ภาคพิเศษ) แยกตามรายวิชา

	ศร 503		ศร 515	
	(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)		(การจัดการผลิตและต้นทุน)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
	(Min-Max)		(Min-Max)	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)	3.5333	0.31984	3.4667	0.36984
	(3.00-4.00)		(3.00-4.00)	

จากตาราง 37 พบว่าในรายวิชาศร 503 นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)เฉลี่ยอยู่ที่เกรด B+ (3.5333) โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.31984 ซึ่งนับว่าค่อนข้างน้อย และในรายวิชาศร 515 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)เฉลี่ยอยู่ที่เกรด B+ (3.4667) โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.36984 ซึ่งนับว่าค่อนข้างน้อยเช่นกัน

ในรายวิชาศร 562 และรายวิชาศร 502 ค่าต่ำสุด,สูงสุดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.00-4.00 หรือ ตั้งแต่เกรด B - A

ตอนที่ 6 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งนำเสนอด้วยตาราง ดังนี้

ตาราง 38 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของทั้ง 2 สาขาวิชา

	GPA	
	r	Sig.
จำนวนครั้ง / รายวิชา	0.766**	0.000
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน		
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) (9.00 – 12.00 น.)	0.743**	0.000
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) (13.00 – 16.00 น.)	0.733**	0.000

N = 57

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียนของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.001 หมายความว่า จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า

ว่า จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

โดยมีค่า r สูงสุดที่ 0.766** แสดงถึงการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 39 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา

	GPA	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.704**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.705**	0.000

N = 57

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ค่า r ของการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีค่าที่ใกล้เคียงกันระหว่างจำนวนชั่วโมง/ วัน และจำนวนวัน / สัปดาห์ ซึ่งค่าดังกล่าวหมายถึง การอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 40 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา

	GPA	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.736**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.608**	0.000

N = 57

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)ของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ในจำนวน ชั่วโมง / วัน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.736**

ตาราง 41 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา

	GPA	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.647**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.575**	0.000

N = 57

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) ของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ค่า r ที่มีค่ามากที่สุดในการจัดสรรเวลาในด้านการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ได้แก่ จำนวนชั่วโมง / วัน มีค่า r ที่ 0.647**

ตาราง 42 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา

	GPA	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.601**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.681**	0.000

N = 57

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการค้นคว้าในห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ค่า r ที่มีค่ามากที่สุดในการจัดสรรเวลาในด้านการค้นคว้าในห้องสมุด ได้แก่ จำนวนวัน / สัปดาห์ มีค่า r ที่ 0.681**

ตาราง 43 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา

	GPA	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ		
สื่อวิทยุ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.910	0.52
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.919	0.58
สื่อโทรทัศน์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	-0.131	0.641
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.304	0.271
สื่ออินเทอร์เน็ต		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.084	0.589
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.025	0.872
สื่อสิ่งพิมพ์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.715	0.66
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.197	0.641

N (สื่อวิทยุ) = 5 , N (สื่อโทรทัศน์) = 15 , N (สื่ออินเทอร์เน็ต) = 44 , N (สื่อสิ่งพิมพ์) = 6

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ ภายนอกห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่าไม่มีการค้นคว้าจากสื่อใดที่มีค่า Sig. ที่น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า การค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ ภายนอกห้องสมุดไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ ภายนอกห้องสมุด ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 44 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา

	GPA	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.684**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.617**	0.000

N = 57

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ค่า r ที่มีค่ามากที่สุดในการจัดสรรเวลาในด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ได้แก่ จำนวนชั่วโมง / วัน มีค่า r ที่ 0.684**

ตาราง 45 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา

	GPA	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน(ไป/กลับ)	0.047	0.729

N = 57

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. มากกว่า 0.01 หมายความว่าจำนวนเวลาในเดินทางมาเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการเดินทางมาเรียน(ไป/กลับ) ไม่ส่งผลต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ตอนที่ 7 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ แยกตามสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ แยกตามสาขาวิชาดังนี้ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ซึ่งนำเสนอด้วยตาราง ดังนี้

ตาราง 46 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	GPA		GPA	
	r	Sig.	r	Sig.
จำนวนครั้ง / รายวิชา	0.701**	0.000	0.791**	0.000
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน				
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) (9.00 – 12.00 น.)	0.666**	0.000	0.845**	0.000
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) (13.00 – 16.00 น.)	0.680**	0.000	0.828**	0.000
	N = 27		N = 30	
	**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01			

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียนของ ทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.001 หมายความว่า จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย) กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

โดยมีค่า r สูงสุดที่ 0.845** ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ แสดงถึงการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตาราง 47 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	GPA		GPA	
	r	Sig.	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.864**	0.000	0.697**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.867**	0.000	0.701**	0.000
	N = 27		N = 30	
	**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01			

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ค่า r ของการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีค่าที่ใกล้เคียงกันระหว่างจำนวนชั่วโมง/ วัน และจำนวนวัน / สัปดาห์ ซึ่งค่าดังกล่าวหมายถึง การอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 48 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	GPA		GPA	
	r	Sig.	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.849**	0.000	0.660**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.819**	0.000	0.599**	0.000

N = 27

N = 30

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน) ของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ในจำนวน ชั่วโมง / วัน ของสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์การศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.849**

ตาราง 49 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	GPA		GPA	
	r	Sig.	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.790**	0.000	0.541**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.640**	0.000	0.637**	0.000

N = 27

N = 30

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 49 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) ของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ค่า r ที่มีค่ามากที่สุดในการจัดสรรเวลาในด้านการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ได้แก่ จำนวนชั่วโมง / วันของรายวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีค่า r ที่ 0.790**

ตาราง 50 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	GPA		GPA	
	r	Sig.	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.868**	0.000	0.509**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.751**	0.000	0.825**	0.000
	N = 27		N = 30	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการค้นคว้าในห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ค่า r ที่มีค่ามากที่สุดในการจัดสรรเวลาในด้านการค้นคว้าในห้องสมุด ได้แก่ จำนวน ชั่วโมง / วัน มีค่า r ที่ 0.686**

ตาราง 51 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	GPA		GPA	
	r	Sig.	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ				
สื่อวิทยุ				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.000	0.000	0.000	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.945	0.212	0.000	0.000
สื่อโทรทัศน์				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.025	0.945	-0.735	0.157
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.415	0.232	-0.868	0.057
สื่ออินเทอร์เน็ต				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.109	0.630	0.054	0.812
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.224	0.316	0.185	0.410
สื่อสิ่งพิมพ์				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.773	0.071	0.000	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.533	0.276	0.000	0.000

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

N (สื่อวิทยุ) = 3 , N (สื่อโทรทัศน์) = 10 , N (สื่ออินเทอร์เน็ต) = 22 , N (สื่อสิ่งพิมพ์) = 6

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

N (สื่อวิทยุ) = 2 , N (สื่อโทรทัศน์) = 5 , N (สื่ออินเทอร์เน็ต) = 22 , N (สื่อสิ่งพิมพ์) = 2

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่าไม่มีการค้นคว้าจากสื่อใดที่มีค่า Sig.

ที่น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า การค้นคว้าจากสื่อต่างๆภายนอกห้องสมุดไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆภายนอกห้องสมุด ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ส่วนค่า r และค่า Sig ที่มีค่าเท่ากับ 0.000 นั้นเนื่องจากค่า N มีจำนวนน้อยมากจึงไม่สามารถที่จะคำนวณค่าได้

ตาราง 52 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	GPA		GPA	
	r	Sig.	r	Sig.
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ				
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.808**	0.000	0.602**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.832**	0.000	0.722**	0.000
		N = 27	N = 30	
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01				

จากตาราง 52 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของทั้ง 2 สาขาวิชา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ค่า r ที่มีค่ามากที่สุดในการจัดสรรเวลาในด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ได้แก่ จำนวนวัน / สัปดาห์ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มีค่า r ที่ 0.832**

ตาราง 53 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแยกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา		สาขาวิชา	
	เศรษฐศาสตร์การศึกษา		เศรษฐศาสตร์การจัดการ	
	GPA		GPA	
	r	Sig.	r	Sig.
จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน (ไป/กลับ)	0.192	0.522	-0.108	0.571
	N = 27		N = 30	

จากตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) พบว่ามีค่า Sig. มากกว่า 0.01 หมายความว่าจำนวนเวลาในเดินทางมาเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการเดินทางมาเรียน(ไป/กลับ) ไม่ส่งผลต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ตอนที่ 8 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา แยกตามรายวิชา ศฐ 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน) และรายวิชาศฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา แยกตามรายวิชาศฐ 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน) และรายวิชาศฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) ซึ่งนำเสนอด้วยตาราง ดังนี้

ตาราง 54 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศฐ 562

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนครั้ง / รายวิชา	0.670**	0.000
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน		
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) (9.00 – 12.00 น.)	0.786**	0.000
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) (13.00 – 16.00 น.)	0.757**	0.000

N = 27

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย) กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.786** กล่าวได้ว่า การจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียนและจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตาราง 55 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 562

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.879**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.918**	0.000

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 55 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีมากขึ้น จำทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.918**

ตาราง 56 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 562

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.911**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.921**	0.000

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 56 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มากขึ้น ก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.921**

ตาราง 57 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) กับผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศรฐ 562

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.923**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.756**	0.000

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มากขึ้น ก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ในจำนวน ชั่วโมง / วัน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.923**

ตาราง 58 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศส 562

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.949**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.950**	0.000

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 58 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมากขึ้น นิสิตจะมีความรู้ที่มากขึ้นส่งผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.950**

ตาราง 59 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 562

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ		
สื่อวิทยุ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.982	0.121
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.866	0.333
สื่อโทรทัศน์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.211	0.558
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.517	0.126
สื่ออินเทอร์เน็ต		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.286	0.196
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.243	0.275
สื่อสิ่งพิมพ์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.197	0.708
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.790	0.062

N (สื่อวิทยุ) = 3 , N (สื่อโทรทัศน์) = 10 , N (สื่ออินเทอร์เน็ต) = 22 , N (สื่อสิ่งพิมพ์) = 6

จากตาราง 59 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่าไม่มีการค้นคว้าจากสื่อใดที่มีค่า Sig. ที่มากกว่า 0.01 หมายความว่า การค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ที่ค่า $r = 0.000$ ในการค้นคว้าจากสื่อวิทยุ เนื่องจากมีนิสิตที่ตอบข้อคำถามเป็นจำนวนที่น้อยมากจึงทำให้ไม่สามารถคำนวณค่า r ได้

ตาราง 60 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศรฐ 562

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.915**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.934**	0.000

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 60 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการกลุ่ม(ตัว) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการมีความสำคัญที่จะส่งผลต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.934**

ตาราง 61 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศฐ 562

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน (ไป/กลับ)	0.190	0.342

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 61 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) , (Grade) พบว่ามีค่า Sig. มากกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในเดินทางมาเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ,(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการเดินทางมาเรียน(ไป/กลับ) ไม่ส่งผลต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ตาราง 62 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศส 502

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนครั้ง / รายวิชา	0.921**	0.000
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน		
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) (9.00 – 12.00 น.)	0.800**	0.000
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) (13.00 – 16.00 น.)	0.725**	0.000

N = 27

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 62 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.921** กล่าวได้ว่า การจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียนและจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตาราง 63 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศร 502

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.792**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.920**	0.000

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 63 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีมากขึ้น จำทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.920**

ตาราง 64 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 502

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.826**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.918**	0.000

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 64 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มากขึ้น ก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.918**

ตาราง 65 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศร 502

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.879**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.879**	0.000

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 65 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) , (Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ,(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มากขึ้น ก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ในจำนวน ชั่วโมง / วัน , วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.879**

ตาราง 66 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 502

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด		
- ชั่วโมง / วัน	0.935**	0.000
- วัน / สัปดาห์	0.904**	0.000

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 66 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมากขึ้น นิสิตจะมีความรู้ที่มากขึ้นส่งผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ในจำนวน ชั่วโมง / วัน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.935**

ตาราง 67 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 502

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ		
สื่อวิทยุ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.945	0.212
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.000	0.000
สื่อโทรทัศน์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.155	0.668
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.066	0.857
สื่ออินเทอร์เน็ต		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	-0.031	0.897
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.232	0.325
สื่อสิ่งพิมพ์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.908	0.052
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.270	0.605

N (สื่อวิทยุ) = 3 , N (สื่อโทรทัศน์) = 10 , N (สื่ออินเทอร์เน็ต) = 20 , N (สื่อสิ่งพิมพ์) = 6

จากตาราง 67 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่าไม่มีการค้นคว้าจากสื่อใดที่มีค่า Sig. ที่มากกว่า 0.01 หมายความว่า การค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ค่า $r = 0.000$ ในการค้นคว้าจากสื่อวิทยุ เนื่องจากมีนิสิตที่ตอบข้อคำถามเป็นจำนวนที่น้อยมากจึงทำให้ไม่สามารถคำนวณค่า r ได้

ตาราง 68 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 502

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.915**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.430*	0.025

N = 27

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 68 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลา(ชั่วโมง / วัน) ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลา(ชั่วโมง / วัน) ในการกลุ่ม(ตัว) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการในจำนวนเวลา(ชั่วโมง / วัน) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ในจำนวน ชั่วโมง / วัน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.915**

ตาราง 69 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศสฐ 502

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน (ไป/กลับ)	-0.057	0.776

N = 27

จากตาราง 69 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. มากกว่า 0.01 หมายความว่าจำนวนเวลาในเดินทางมาเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการเดินทางมาเรียน(ไป/กลับ) ไม่ส่งผลต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ตอนที่ 9 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ แยกตาม ราย วิชาศร 503 (บัญชีการเงินเพื่อการศึกษา) และในรายวิชาศร 515 (การจัดการผลิตและต้นทุน)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) แยกตามรายวิชาศร 503 (บัญชีการเงินเพื่อการศึกษา) และในรายวิชาศร 515 (การจัดการผลิตและต้นทุน) ซึ่งนำเสนอด้วยตาราง ดังนี้

ตาราง 70 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศร 503

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนครั้ง / รายวิชา	0.726**	0.000
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน		
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) (9.00 – 12.00 น.)	0.966**	0.000
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) (13.00 – 16.00 น.)	0.966**	0.000

N = 30

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 70 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย) กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.966** กล่าวได้ว่า การจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียนและจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตาราง 71 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศส 503

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.527**	0.003
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.788**	0.000

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 71 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีมากขึ้น จำทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.788**

ตาราง 72 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 502

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.755**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.759**	0.000

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 72 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มากขึ้น ก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.759**

ตาราง 73 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 503

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.602**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.630**	0.000

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 73 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มากขึ้น ก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.630**

ตาราง 74 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศส 562

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.442*	0.015
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.732**	0.000

N = 30

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 74 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ในด้านการเวลา(ชั่วโมง / วัน) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 และในด้านเวลา(วัน / สัปดาห์) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.001 หมายความว่า จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมากขึ้น นิสิตจะมีความรู้ที่มากขึ้นส่งผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.732**

ตาราง 75 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 503

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ		
สื่อวิทยุ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.000	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.000	0.000
สื่อโทรทัศน์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	-0.577	0.423
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.853	0.147
สื่ออินเทอร์เน็ต		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.340	0.132
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.344	0.127
สื่อสิ่งพิมพ์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.000	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.000	0.000

N (สื่อวิทยุ) = 2 , N (สื่อโทรทัศน์) = 4 , N (สื่ออินเทอร์เน็ต) = 21 , N (สื่อสิ่งพิมพ์) = 2

จากตาราง 75 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่าไม่มีการค้นคว้าจากสื่อใดที่มีค่า Sig. ที่มากกว่า 0.01 (นอกจากสื่อสิ่งพิมพ์ ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) หมายความว่า การค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ค่า r 0.000 ในการค้นคว้าจากสื่อวิทยุและสื่อสิ่งพิมพ์ เนื่องจากมีนิสิตที่ตอบข้อคำถามเป็นจำนวนที่น้อยมากจึงทำให้ไม่สามารถคำนวณค่า r ได้

ตาราง 76 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศร 503

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.487**	0.006
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.636**	0.000

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 76 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลา(ชั่วโมง / วัน) ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ส่วนจำนวนเวลา(วัน / สัปดาห์) พบว่าในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) มีค่า Sig. พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลา(ชั่วโมง / วัน) ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนจำนวนเวลา(วัน / สัปดาห์) จะมีความสัมพันธ์เฉพาะ (Grade)เท่านั้น ฉะนั้นการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการมีความสำคัญที่จะส่งผลต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.636**

ตาราง 77 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 503

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน (ไป/กลับ)	0.186	0.325

N = 30

จากตาราง 77 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. มากกว่า 0.01 หมายความว่าจำนวนเวลาในเดินทางมาเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการเดินทางมาเรียน(ไป/กลับ) ไม่ส่งผลต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ตาราง 78 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศส 515

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนครั้ง / รายวิชา	0.813**	0.000
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน		
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) (9.00 – 12.00 น.)	0.813**	0.00
- จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) (13.00 – 16.00 น.)	0.801**	0.000

N = 30

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 78 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 และความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายความว่า จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า)และ(ช่วงบ่าย) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน และจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.813**

กล่าวได้ว่า การจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียนและจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียนมีมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตาราง 79 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศสฐ 515

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.859**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.710**	0.000

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 79 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)มีมากขึ้น จำทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) ในจำนวน ชั่วโมง / วัน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.859**

ตาราง 81 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศส 515

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.547**	0.002
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.933**	0.000

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 81 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) , (Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 , 0.002 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ,(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มากขึ้น ก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย

จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.933**

ตาราง 82 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 515

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.579**	0.001
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.945**	0.000

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 82 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลา(ชั่วโมง / วัน) ในค้นคว้าในห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 และ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดมากขึ้น นิสิตจะมีความรู้ที่มากขึ้นส่งผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.945**

ตาราง 83 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศร 515

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ		
สื่อวิทยุ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.000	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.000	0.000
สื่อโทรทัศน์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	-0.490	0.402
- จำนวนวัน / สัปดาห์	-0.408	0.495
สื่ออินเทอร์เน็ต		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	-0.046	0.840
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.00	1.000
สื่อสิ่งพิมพ์		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.000	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.000	0.000

N (สื่อวิทยุ) = 2 , N (สื่อโทรทัศน์) = 5 , N (สื่ออินเทอร์เน็ต) = 22 , N (สื่อสิ่งพิมพ์) = 1

จากตาราง 83 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Garde) พบว่าไม่มีการค้นคว้าจากสื่อใดที่มีค่า Sig. ที่มากกว่า 0.01 หมายความว่า การค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ค่า r เท่ากับ 0.000 ในการค้นคว้าจากสื่อวิทยุ เนื่องจากมีนิสิตที่ตอบข้อคำถามเป็นจำนวนที่น้อยมากจึงทำให้ไม่สามารถคำนวณค่า r ได้

ตาราง 84 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศร 515

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ		
- จำนวนชั่วโมง / วัน	0.617**	0.000
- จำนวนวัน / สัปดาห์	0.909**	0.000

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 84 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลา(ชั่วโมง / วัน) ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ฉะนั้นการจัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการมีความสำคัญที่จะส่งผลต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ในจำนวน วัน / สัปดาห์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด โดยมีค่า r ที่ 0.909**

ตาราง 85 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment Correlation Coefficient) ระหว่างการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) รายวิชาศสฐ 515

	Grade	
	r	Sig.
จำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน (ไป/กลับ)	-0.314	0.091

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 85 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) พบว่ามีค่า Sig. มากกว่า 0.01 หมายความว่าจำนวนเวลาในการเดินทางมาเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ การจัดสรรเวลาในการเดินทางมาเรียน(ไป/กลับ) ไม่ส่งผลต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สามารถสรุปผล อภิปรายผล และเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดสรรเวลาในการเรียน รวมถึงอัตราส่วนจำนวนเวลาในการจัดสรรเวลาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็น นิสิตนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ผ่านการลงทะเบียนเรียน ภาคฤดูร้อน/2545 จากภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยสาขาวิชานี้

1. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
2. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดสรรเวลาในการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ชั้นปีที่ 2 คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยโปรแกรม SPSS/PC Version 11 for Windows และวิเคราะห์ด้วยสถิติตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์การจัดสรรเวลาในการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้วยการใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson product-moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สรุปผลได้ดังนี้

1. การจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์

1.1. จากการศึกษการจัดสรรเวลาของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา นิสิตทั้ง 2 สาขา เข้าชั้นเรียน 15 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง การเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)นิสิตจัดสรรเวลาใกล้เคียงกันคือ 2 ชั่วโมง 52 นาที และ 2 ชั่วโมง 51 นาที ตามลำดับ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)และการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 59 นาที และ 2 ชั่วโมง 06 นาที ตามลำดับ ส่วนการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ในสัปดาห์ที่ใกล้สอบนิสิตจะใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง 16 นาที การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดเพื่อการหาความรู้เพิ่มเติมนิสิตจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 13 นาที การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตจะจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 22 นาที ส่วนค้นคว้าจากสื่ออื่นๆ นิสิตได้จัดสรรเวลาในด้านนี้ค่อนข้างน้อย

1.2. จากการศึกษการจัดสรรเวลาของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา นิสิตสาขาวิชานี้ เข้าชั้นเรียน 15 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง การเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)นิสิตจัดสรรเวลาใกล้เคียงกันคือ 2 ชั่วโมง 51 นาที และ 2 ชั่วโมง 50 นาที ตามลำดับ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)และการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 51 นาที และ 2 ชั่วโมง 21 นาที ตามลำดับ ส่วนการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ในสัปดาห์ที่ใกล้สอบนิสิตจะใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง 17 นาที การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดเพื่อการหาความรู้เพิ่มเติมนิสิตจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 52 นาที การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตจะจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 21 นาที ส่วนค้นคว้าจากสื่ออื่นๆ นิสิตได้จัดสรรเวลาในด้านนี้ค่อนข้างน้อย

1.2.1. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตในรายวิชาศส 562

(เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน) นิสิตลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ เข้าชั้นเรียน 14 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง การเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) นิสิตจัดสรรเวลาใกล้เคียงกันคือ 2 ชั่วโมง 32 นาที และ 2 ชั่วโมง 35 นาที ตามลำดับ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)และการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 41 นาที และ 2 ชั่วโมง 09 นาที ตามลำดับ ส่วนการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ในสัปดาห์ที่ใกล้สอบนิสิตจะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 17 นาที การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดเพื่อการหาความรู้เพิ่มเติมนิสิตจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 12 นาที การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตจะจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 01 นาที ส่วนค้นคว้าจากสื่ออื่นๆ นิสิตได้จัดสรรเวลาในด้านนี้ค่อนข้างน้อย

1.2.2. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตในรายวิชาศส 502

(จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) นิสิตลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ เข้าชั้นเรียน 15 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง การเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) นิสิตจัดสรรเวลาใกล้เคียงกันคือ 2 ชั่วโมง 50 นาที และ 2 ชั่วโมง 47 นาที ตามลำดับ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)และการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 17 นาที และ 1 ชั่วโมง 26 นาที ตามลำดับ ส่วนการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ในสัปดาห์ที่ใกล้สอบนิสิตจะใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง 13 นาที การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดเพื่อการหาความรู้เพิ่มเติมนิสิตจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 38 นาที การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตจะจัดสรรเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 31 นาที ส่วนค้นคว้าจากสื่ออื่นๆ นิสิตได้จัดสรรเวลาในด้านนี้ค่อนข้างน้อย

1.3. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

การจัดการ นิสิตสาขาวิชานี้ เข้าชั้นเรียน 15 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง การเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)นิสิตจัดสรรเวลาเท่ากันคือ 2 ชั่วโมง 52 นาที การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)และการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 07 นาที และ 1 ชั่วโมง 53 นาที ตามลำดับ ส่วนการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ในสัปดาห์ที่ใกล้สอบนิสิตจะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 54 นาที การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดเพื่อการหาความรู้เพิ่มเติมนิสิตจัดสรรเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 39 นาที การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตจะจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 31 นาที ส่วนค้นคว้าจากสื่ออื่นๆ นิสิตได้จัดสรรเวลาในด้านนี้ค่อนข้างน้อย

1.3.1. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตในรายวิชาศสฐ 503

(บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ) นิสิตลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ เข้าชั้นเรียน 14 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง การเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)นิสิตจัดสรรเวลาเท่ากัน คือ 2 ชั่วโมง 49 นาที การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)และการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 09 นาที และ 1 ชั่วโมง 44 นาที ตามลำดับ ส่วนการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ในสัปดาห์ที่ใกล้สอบนิสิตจะใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง 04 นาที การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดเพื่อการหาความรู้เพิ่มเติมนิสิตจัดสรรเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 19 นาที การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตจะจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 09 นาที ส่วนค้นคว้าจากสื่ออื่นๆ นิสิตได้จัดสรรเวลาในด้านนี้ค่อนข้างน้อย

1.3.2. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตในรายวิชาศสฐ 503

(การจัดการผลิตและต้นทุน) นิสิตลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ เข้าชั้นเรียน 14 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง การเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)และการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)นิสิตจัดสรรเวลาใกล้เคียงกันคือ 2 ชั่วโมง 38 นาที และ 2 ชั่วโมง 37 นาที ตามลำดับ การจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)และการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 58 นาที และ 1 ชั่วโมง 08 นาที ตามลำดับ ส่วนการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ในสัปดาห์ที่ใกล้สอบนิสิตจะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 46 นาที การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุดเพื่อการหาความรู้เพิ่มเติมนิสิตจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 40 นาที การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนิสิตจะจัดสรรเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 13 นาที ส่วนค้นคว้าจากสื่ออื่นๆ นิสิตได้จัดสรรเวลาในด้านนี้ค่อนข้างน้อย

ตาราง 86 สรุปการจัดสรรเวลาของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์การจัดการ

	รวม 2สาขาวิชา	สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ การศึกษา	สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ การจัดการ
จำนวนการเข้าชั้นเรียน	15 ครั้ง	15 ครั้ง	15 ครั้ง
จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน (ช่วงเช้า)	2.52 ชั่วโมง	2.51 ชั่วโมง	2.52 ชั่วโมง
จำนวนเวลาการเข้าชั้นเรียน (ช่วงบ่าย)	2.51 ชั่วโมง	2.50 ชั่วโมง	2.52 ชั่วโมง
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนเรียน)	1.59 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์	1.51 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์	2.07 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (หลังเรียน)	2.06 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์	2.21 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์	1.53 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์
จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ)	3.16 ชั่วโมง / วัน 4 วัน / สัปดาห์	3.17 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์	2.54 ชั่วโมง / วัน 4 วัน / สัปดาห์
จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้อง สมุด	2.13 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์	2.52 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์	1.39 ชั่วโมง / วัน 4 วัน / สัปดาห์

ตาราง 86 (ต่อ)

	รวม 2สาขาวิชา	สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ การศึกษา	สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ การจัดการ
จำนวนเวลาในการค้นคว้าจากสื่อ ต่าง ๆ			
- สื่อวิทยุ	54 นาที / วัน 1 วัน / สัปดาห์	1.10 ชั่วโมง / วัน 1 วัน / สัปดาห์	30 นาที / วัน 1 วัน / สัปดาห์
- สื่อโทรทัศน์	1.10 ชั่วโมง / วัน 2 วัน / สัปดาห์	1.18 ชั่วโมง / วัน 1 วัน / สัปดาห์	54 นาที / วัน 3 วัน / สัปดาห์
- สื่ออินเทอร์เน็ต	1.04 ชั่วโมง / วัน 2 วัน / สัปดาห์	1.05 ชั่วโมง / วัน 2 วัน / สัปดาห์	1.02 ชั่วโมง / วัน 2 วัน / สัปดาห์
- สื่อสิ่งพิมพ์	1.23 ชั่วโมง / วัน 2 วัน / สัปดาห์	55 นาที / วัน 2 วัน / สัปดาห์	2.54 ชั่วโมง / วัน 4 วัน / สัปดาห์
จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นทางวิชาการ	2.22 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์	2.21 ชั่วโมง / วัน 3 วัน / สัปดาห์	2.31 ชั่วโมง / วัน 4 วัน / สัปดาห์

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์

2.1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา จากการจัดลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ได้ดังนี้

ตาราง 87 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

	GPA
	r
1. จำนวนการเข้าชั้นเรียน	0.766**
2. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)	0.743**
3. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)	0.736**
4. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)	0.733**
5. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)	0.704**
6. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ	0.684**
7. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)	0.647**
8. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด	0.601**

N = 57

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 87 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าในจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ครั้ง) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)มากที่สุด รองลงมาได้แก่จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) , การอ่านหนังสือ(หลังเรียน) , การเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) , การอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) , การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ , การอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) และการค้นคว้าในห้องสมุด ส่วนการค้นคว้าจากสื่อต่างๆและการเดินทางมาเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา จากการจัดลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ได้ดังนี้

ตาราง 88 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

	GPA
	r
1. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด	0.868**
2. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)	0.864**
3. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)	0.849**
4. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ	0.808**
5. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)	0.790**
6. จำนวนการเข้าชั้นเรียน	0.701**
7. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)	0.680**
8. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)	0.666**

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 88 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าในจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) มากที่สุด รองลงมาได้แก่จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) , การอ่านหนังสือ(หลังเรียน) , การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ , การอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) , จำนวนการเข้าชั้นเรียน(ครั้ง) , จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) และการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) ส่วนการค้นคว้าจากสื่อต่างๆและการเดินทางมาเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ของนิสิตรายวิชาศส 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน) จากการจัดลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Grade) ได้ดังนี้

ตาราง 89 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)ในรายวิชาศส 562 (เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน)

	(Grade)
	r
1. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด	0.949**
2. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)	0.923**
3. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ	0.915**
4. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)	0.911**
5. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)	0.879**
6. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)	0.786**
7. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)	0.757**
8. จำนวนการเข้าชั้นเรียน	0.670**

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 89 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าในจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ในวิชาศส 562 มากที่สุด รองลงมาได้แก่จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) , การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ , การอ่านหนังสือ(หลังเรียน) , การอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) , จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) , การเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) และจำนวนการเข้าชั้นเรียน(ครั้ง) ส่วนการค้นคว้าจากสื่อต่างๆและการเดินทางมาเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ของนิสิตรายวิชาศสฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) จากการจัดลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ได้ดังนี้

ตาราง 90 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)ในรายวิชาศสฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์)

	(Grade)
	r
1. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด	0.935**
2. จำนวนการเข้าชั้นเรียน	0.921**
3. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ	0.915**
4. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)	0.879**
5. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)	0.826**
6. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)	0.800**
7. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)	0.792**
8. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)	0.725**

N = 27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 90 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าในจำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ในวิชาศสฐ 502 มากที่สุด รองลงมาได้แก่จำนวนการเข้าชั้นเรียน(ครั้ง) , ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ , การอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) , การอ่านหนังสือ(หลังเรียน) , เข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) , การอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) , การเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) ส่วนการค้นคว้าจากสื่อต่างๆและการเดินทางมาเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ จากการจัดลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA) ได้ดังนี้

ตาราง 91 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)สาขา
วิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

	GPA
	r
1 . จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด	0.868**
2. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)	0.849**
3. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)	0.845**
4. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)	0.828**
5. จำนวนการเข้าชั้นเรียน	0.791**
6. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)	0.697**
7. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ	0.602**
8. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)	0.541**

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 91 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าในการการค้นคว้าในห้องสมุด มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)มากที่สุด รองลงมาได้แก่จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) , การเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า) , เข้าชั้นเรียนใน(ช่วงบ่าย) , การเข้าชั้นเรียน(ครั้ง) , การอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) , การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ และการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) ส่วนการค้นคว้าจากสื่อต่าง ๆ และการเดินทางมาเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ของนิสิตรายวิชาศสฐ 503 (บัญชีเพื่อการจัดการ) จากการจัดลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ได้ดังนี้

ตาราง 92 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)ในรายวิชาศสฐ 503 (บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ)

	(Grade)
	r
1. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)	0.966**
2. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)	0.966**
3. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)	0.755**
4. จำนวนการเข้าชั้นเรียน	0.726**
5. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)	0.602**
6. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)	0.487**
7. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ	0.527**
8. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด	0.442*

N = 30

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 92 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าในการเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงเช้า) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)ในวิชาศสฐ 503 มากที่สุด รองลงมาได้แก่การเข้าชั้นเรียนใน(ช่วงบ่าย) , จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) , การเข้าชั้นเรียน(ครั้ง) , การอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) , การอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) , การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ , การค้นคว้าในห้องสมุด ส่วนการค้นคว้าจากสื่อต่างๆและการเดินทางมาเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ของนิสิตรายวิชาศส 515 (การจัดการผลิตและต้นทุน) จากการจัดลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade) ได้ดังนี้

ตาราง 93 ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)ในรายวิชาศส 515(การจัดการผลิตและต้นทุน)

	(Grade)
	r
1. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)	0.859**
2. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)	0.813**
3. จำนวนการเข้าชั้นเรียน	0.813**
4. จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย)	0.801**
5. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)	0.775**
6. จำนวนเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ	0.617**
7. จำนวนเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด	0.579**
8. จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)	0.547**

N = 30

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 93 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าใน การอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Grade)ในวิชาศส 515 มากที่สุด รองลงมาได้แก่จำนวนการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) และการเข้าชั้นเรียน(ครั้ง) , เข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) , การอ่านหนังสือ(หลังเรียน) , การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ , การค้นคว้าในห้องสมุด , การอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) , ส่วนการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ และการเดินทางมาเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อภิปรายผล

1. การจัดสรรเวลาของนิสิตปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์

1.1. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา จากศึกษาข้อมูลพบว่า ในภาพรวมของนิสิตทั้งสองสาขาวิชาจะจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียนเฉลี่ยจำนวน 15 ครั้ง (จำนวนการเข้าชั้นเรียนตลอดหลักสูตร 16 ครั้ง / ภาคการศึกษาฤดูร้อน) ซึ่งจะเห็นว่านิสิตให้ความสำคัญต่อการเข้าฟังการบรรยายของอาจารย์ในการศึกษาแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน เพื่อความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน และการทำกิจกรรมในชั้นเรียนของนิสิต

การจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นนั้น นิสิตจะจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มากที่สุด โดยจัดสรรเวลาเฉลี่ยที่เวลา 3 ชั่วโมง 16 นาที / วัน , 4 วัน / สัปดาห์ เนื่องจากการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)เป็นเวลาที่จะได้ทบทวนความรู้ทั้งหมดจากการเรียนตลอดทั้งภาคการศึกษา ฉะนั้นเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ของนิสิตจึงเป็นเวลาที่จะสามารถทบทวนความรู้ได้อย่างเต็มที่ การร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่จะสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตเพิ่มมากขึ้น โดยนิสิตจะจัดสรรเวลาเฉลี่ยที่เวลา 2 ชั่วโมง 22 นาที / วัน , 3 วัน / สัปดาห์ ทั้งนี้การร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นิสิตสามารถเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ช่วยประหยัดเวลาในการอ่านหนังสือ เพราะจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่หลากหลายของเพื่อนร่วมชั้นในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนมาจะทำให้ นิสิตเกิดความเข้าใจในแนวทางเดียวกัน จากมุมมองที่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในภาพรวมของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชาพบว่า จำนวนการเข้าชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุดโดยมีค่า r อยู่ที่ 0.776** อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับการจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียนของนิสิต เนื่องจากการศึกษาในประเทศไทยยังเน้นการเรียนในรู้แบบของการเข้าฟังบรรยายจากคณาจารย์เป็นสำคัญ นิสิตจึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการจัดสรรเวลาในการเข้าฟังบรรยายจากอาจารย์ในรายวิชานั้น อันดับที่ 2 ยังคงเป็นความสัมพันธ์ของการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า)เช่นกัน จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอันดับ 3 จะพบว่าถ้านิสิตจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) เพื่อเป็นการทบทวนความรู้หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนในแต่ละรายวิชาหรือเสร็จสิ้นการเรียนในแต่ละวัน จะทำให้นิสิตเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนมามากขึ้น พร้อมทั้งเป็นพื้นฐานในการที่จะการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน)ในการเรียนในสัปดาห์ต่อไป

2. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษาจากการศึกษาว่า นิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษาจะจัดสรรเวลาใน กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างไปจากกับการจัดสรรเวลาในภาพรวมของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา กล่าวคือ ในการเข้าชั้นเรียนเฉลี่ยจำนวน 15 ครั้ง (จำนวนการเข้าชั้นเรียนตลอดหลักสูตร 16 ครั้ง / ภาคการศึกษาฤดูร้อน) นิสิตในสาขาวิชานี้ยังคงให้ความสำคัญกับการฟังบรรยายของอาจารย์ในการศึกษาแต่ละรายวิชา

การจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี นิสิตจะจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มากที่สุด โดยจัดสรรเวลาเฉลี่ยที่เวลา 3 ชั่วโมง 17 นาที / วัน , 3 วัน / สัปดาห์ เนื่องจากความสำคัญของการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)เป็นเวลาที่จะได้ทบทวนความรู้ทั้งหมดจากการเรียนตลอดทั้งภาคการศึกษา ฉะนั้นเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ของนิสิตจึงเป็นเวลาที่จะสามารถทบทวนความรู้ได้อย่างเต็มที่ซึ่งไม่ต่างจากภาพรวมของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา แม้จะมีการแยกออกเป็นสาขาวิชา การร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ไม่แตกต่างกัน โดยนิสิตจะจัดสรรเวลาเฉลี่ยที่เวลา 2 ชั่วโมง 21 นาที / วัน , 3 วัน / สัปดาห์ ทั้งนี้การร่วมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นิสิตสามารถเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ช่วยประหยัดเวลาในการอ่านหนังสือ เพราะจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่หลากหลายของเพื่อนร่วมชั้นในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนมาจะทำให้นิสิตเกิดความเข้าใจในแนวทางเดียวกันจากมุมมองที่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษาพบว่า จำนวนการค้นคว้าในห่อสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุดโดยมีค่า r อยู่ที่ 0.868** อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จากผลของความสัมพันธ์ดังกล่าว อาจเป็นด้วยเหตุของรายวิชาที่นิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษาต้องเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 (รายวิชาศส 506 เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน , รายวิชาศส 502 จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) เป็นวิชาที่นิสิตจะต้องค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ภายนอกชั้นเรียนเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่เพิ่มพูน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในทฤษฎีที่ได้รับจากการฟังบรรยายภายในชั้นเรียน พร้อมทั้งเพื่อเป็นการประยุกต์ใช้ให้เกิดผลได้จริงขึ้น ซึ่งจากความเป็นเหตุเป็นผลดังกล่าวจะพบว่าในระดับความสัมพันธ์ของกิจกรรมที่รองลงมาได้แก่ จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) และจำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน) จะพบว่ากิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมเพื่อการเตรียมความพร้อมในการที่จะเข้ารับฟังการบรรยายจากอาจารย์ในทั้งต่อไป

2.1. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตในรายวิชาศส 562

(เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน) จากศึกษาข้อมูลพบว่า นิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษาที่เรียนในราย วิชาศส 562 จะจัดสรรเวลาในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเข้าชั้นเรียนเฉลี่ยจำนวน 14 ครั้ง (จำนวนการเข้าชั้นเรียนตลอดหลักสูตร 16 ครั้ง / ภาคการศึกษาฤดูร้อน)

การจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นนั้น นิสิตจะจัดสรรเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ เฉลี่ยที่เวลา 2 ชั่วโมง / วัน , 2 วัน / สัปดาห์ โดยในรายวิชาดังกล่าวเป็นรายวิชาที่นิสิตจะต้องใช้เวลาในการศึกษาจากข้อมูลข่าวที่ทันสมัย และการใช้ประสบการณ์ต่างๆ ของตัวนิสิตเองในการนำมาประยุกต์ใช้กับทฤษฎีที่ได้เรียนในชั้นเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ในรายวิชาศส 562 พบว่า จำนวนการค้นคว้าในห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุดโดยมีค่า r อยู่ที่ 0.949** อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะพบว่า ในการเรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง การเข้าฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ จึงจำเป็นที่จะต้องค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่างๆ โดยเฉพาะแหล่งความรู้ที่มีอยู่ภายในห้องสมุด

2.2. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตในรายวิชาศส 502 (จิตวิทยา

การศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) จากศึกษาข้อมูลพบว่า นิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษาที่เรียนในราย วิชาศส 502 จะจัดสรรเวลาในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเข้าชั้นเรียนเฉลี่ยจำนวน 15 ครั้ง (จำนวนการเข้าชั้นเรียนตลอดหลักสูตร 16 ครั้ง / ภาคการศึกษาฤดูร้อน)

การจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นนั้น นิสิตที่เรียนในรายวิชาดังกล่าวจะพบว่านิสิตจะจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ (ก่อนสอบ) โดยจัดสรรเวลาเฉลี่ยที่เวลา 3 ชั่วโมง 30 นาที / วัน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาในการทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนมา รวมถึงการนำเอาข้อมูลต่างๆ ที่ได้ศึกษามาปรับใช้ให้เข้าทฤษฎีที่เรียน เพื่อการตอบคำถามของอาจารย์ กิจกรรมที่รองลงมาได้แก่ การค้นคว้าในห้องสมุดจากที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าการศึกษารายวิชานี้เป็นการศึกษาที่เน้นการศึกษาภายนอกห้องเรียนมากกว่าการศึกษาภายในห้องเรียน จึงจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ในรายวิชาศส 502 พบว่า จำนวนการค้นคว้าในห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุดโดยมีค่า r อยู่ที่ 0.935** อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งจากเนื้อหาของราย

วิชานี้ เป็นรายวิชาที่ผสมผสานระหว่างความรู้จากการเข้ารับฟังบรรยายจากอาจารย์ผู้สอนกับการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากภายนอก ถึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดในการเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต โดยดูได้จากความสัมพันธ์ที่รองลงมาได้แก่ จำนวนการเข้าชั้นเรียน

3. จากการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

จากศึกษาข้อมูลพบว่า นิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการจัดสรรเวลาใน กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันไปจากการจัดสรรเวลาในภาพรวมของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา และไม่แตกต่างจากสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษาเช่นกัน กล่าวคือ ในการเข้าชั้นเรียนเฉลี่ยจำนวน 15 ครั้ง (จำนวนการเข้าชั้นเรียนตลอดหลักสูตร 16 ครั้ง / ภาคการศึกษาฤดูร้อน) นิสิตในสาขาวิชานี้ยังคงให้ความสำคัญกับการฟังบรรยายของอาจารย์ในการศึกษาแต่ละรายวิชา

การจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นนั้น นิสิตจะจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)มากที่สุด โดยจัดสรรเวลาเฉลี่ยที่เวลา 2 ชั่วโมง 54 นาที / วัน , 4 วัน / สัปดาห์ เนื่องจากความสำคัญของการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)เป็นเวลาที่จะได้ทบทวนความรู้ทั้งหมดจากการเรียนตลอดทั้งภาคการศึกษา ฉะนั้นเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)ของนิสิตจึงเป็นเวลาที่จะสามารถทบทวนความรู้ได้อย่างเต็มที่ การรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่จะสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตเพิ่มมากขึ้น โดยนิสิตจะจัดสรรเวลาเฉลี่ยที่เวลา 2 ชั่วโมง 31 นาที / วัน , 4 วัน / สัปดาห์ ทั้งนี้การรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นิสิตสามารถเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ผลของการจัดสรรเวลาทั้งการจัดสรรเวลาในภาพรวมของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา และแยกในแต่ละสาขาวิชา พบว่าไม่แตกต่างกันมากในด้านการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้กล่าวไปแล้วในช่วงต้น

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการพบว่า จำนวนการค้นคว้าในหอสมุดยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงของสาขาวิชานี้โดยมีค่า r อยู่ที่ 0.868** อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จากผลของความสัมพันธ์ดังกล่าว อาจเป็นด้วยเหตุของรายวิชาที่นิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการต้องเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 (รายวิชาศฐ 503 บัญชีเพื่อการเงินเพื่อการจัดการ , รายวิชาศฐ 515 การจัดการผลิตและต้นทุน) ซึ่งในทั้ง 2 รายวิชา เป็นวิชาที่นิสิตจะต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาโดยการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งสถานที่ที่นิสิตจะใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการทำการฝึกฝนความชำนาญได้แก่ หอสมุด ซึ่งเป็นศูนย์รวมแห่งองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่นิสิตจะสามารถค้นคว้าได้ ระดับความสัมพันธ์ของกิจกรรมที่รองลงมาได้แก่ จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลัง

เรียน) จะพบว่าการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)จะเป็นการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนผ่านมาเป็นอย่างดี เนื่องจากหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนในแต่ละวันอาจารย์ผู้สอนจะมอบหมายงานให้นิสิตลงนำไปทดลองทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

1.3.1. จากการศึกษากิจการการ จัดสรรเวลาของนิสิตในรายวิชาศส 503 (บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ) จากศึกษาข้อมูลพบว่า นิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการที่เรียนในราย วิชาศส 503 จะจัดสรรเวลาในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเข้าชั้นเรียนเฉลี่ยจำนวน 13 ครั้ง (จำนวนการเข้าชั้นเรียนตลอดหลักสูตร 16 ครั้ง / ภาคการศึกษาฤดูร้อน)

การจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นนั้น นิสิตที่เรียนในรายวิชาดังกล่าวจะพบว่านิสิตจะจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)โดยจัดสรรเวลาเฉลี่ยที่เวลา 3 ชั่วโมง 04 นาที / วัน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ซึ่งในรายวิชาดังกล่าวนิสิตจะต้องฝึกฝนในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น เนื่องจากในเนื้อหาของรายวิชานี้ เป็นวิชาที่จะต้องใช้การฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะในการทำความเข้าใจเนื้อหาของวิชาบัญชีการเงิน จะใช้การท่องจำอย่างเดียวคงไม่เพียงพอ

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ในราย วิชาศส 503 พบว่า จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) และจำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงบ่าย) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางเรียนในอันดับที่ 1 และ 2 โดยมีค่า r อยู่ที่ 0.966** อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามเนื้อหาของรายวิชานี้ นิสิตจำเป็นต้องเข้าฟังการบรรยายในชั้นเรียนจากอาจารย์ผู้สอน เพื่อความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และทฤษฎีต่างๆ ที่อาจารย์ผู้สอนจะถ่ายทอดให้แก่นิสิต ในการเรียนวิชานี้จึงจำเป็นที่นิสิตจะต้องฝึกฝนการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ ซึ่งสามารถดูได้จากความสัมพันธ์อันดับที่ 3 ได้แก่จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน)นั่นเอง

1.3.2. จากการศึกษากิจการการ จัดสรรเวลาของนิสิตในรายวิชาศส 515 (การจัดการผลิตและต้นทุน) จากศึกษาข้อมูลพบว่า นิสิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการที่เรียนในราย วิชาศส 515 จะจัดสรรเวลาในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเข้าชั้นเรียนเฉลี่ยจำนวน 14 ครั้ง (จำนวนการเข้าชั้นเรียนตลอดหลักสูตร 16 ครั้ง / ภาคการศึกษาฤดูร้อน)

การจัดสรรเวลาเฉลี่ยในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นนั้น นิสิตที่เรียนในรายวิชาดังกล่าวจะพบว่า นิสิตจะจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)โดยจัดสรรเวลาเฉลี่ยที่เวลา 2 ชั่วโมง 46 นาที / วัน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาในการทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนมาตลอดทั้งภาคการศึกษา รวมถึงการนำ

เอาข้อมูลต่างๆที่ได้ศึกษามาปรับใช้ให้เข้าทฤษฎีที่เรียน ซึ่งในเนื้อหาของวิชานี้นิสิตจะต้องเตรียมหาสถานการณ์จำลองในการที่จะนำทฤษฎีที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ให้เกิดผลที่แท้จริง กิจกรรมที่รองลงมาได้แก่ การค้นคว้าในห้องสมุดจากที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าแหล่งข้อมูลที่นิสิตสามารถค้นหาข้อมูลได้มากที่สุด ได้แก่ แหล่งข้อมูลจากห้องสมุด

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ในรายวิชาศส 515 พบว่า จำนวนเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) โดยมีค่า r อยู่ที่ 0.966** อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 เนื่องจากเป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาทั้งหมดจำกัดการจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ)จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในอันดับแรก ในอันดับรองลงมาได้แก่ จำนวนเวลาในการเข้าชั้นเรียน(ช่วงเช้า) ซึ่งเป็นการเข้าฟังการบรรยายจากอาจารย์ผู้สอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงแนวคิดทฤษฎีของวิชานี้ที่นิสิตจะต้องนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

จากที่ได้อภิปรายผลการศึกษากิจการการจัดสรรเวลา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีประเด็นที่สำคัญดังนี้

จากสมมติฐานในข้อ 1 – 5 และข้อ 7 ที่กล่าวว่า “จำนวนเวลาที่ใช้ในการเข้าชั้นเรียน, จำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) , จำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ(หลังเรียน), จำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ(ก่อนสอบ) , จำนวนเวลาที่ใช้ในการค้นคว้าในห้องสมุด และจำนวนเวลาที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต” ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของกนก จันทรขจร(จามรีศักดิ์ประสิทธิ์กุล. 2538 : 14-16 ; อ้างอิงมาจาก กนก จันทรขจร. 2532 : 14-16) และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพินท์ ชูชม(2522 : 93) ซึ่งทำให้เห็นว่าการจัดสรรเวลาในการเรียนของนิสิตตามสมมติฐานในข้อที่กล่าวมาข้างต้นนั้น นิสิตย่อมมีเป้าหมายของการจัดสรรเวลาที่มีจำกัดในแต่ละวันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดของตัวนิสิตเอง ถือได้ว่าการจัดสรรเวลาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดหลักของวิชาเศรษฐศาสตร์ในด้านการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดโพรเบน (2544 : 43) , มงคล สันฐิตวิฑูร(นฤนุช สุนทรศรี.2544 : 10 อ้างอิงจาก มงคล สันฐิตวิฑูร. 2531 : 75-76) และจากเป้าหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนี้ นิสิตจึงยอมที่จะใช้เวลาส่วนหนึ่ง ใน 1 วันจัดสรรเวลาตามสมมติฐานข้างต้นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชูศักดิ์ จุญสวัสดิ์(2545 : 4-5) และสอดคล้องกับงานวิจัยของเพนิสตัน(1959 : 125-131) , อัมฟรีย์(1959 : 125 – 131) และสมหวัง พิริยานุวัฒน์(2532 : 12-15)

ส่วนสมมติฐานในข้อ 6 กล่าวว่า “เวลาที่ใช้ในการค้นคว้าจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุด มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต” และข้อ 8 “เวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต” จากการศึกษาพบว่าไม่สอดคล้องกับแนวคิดของสุนทร โคตรบรรเทา(นฤนุช สุนทรศิริ. 2544 : 10 ; อ้างอิงจาก สุนทร โคตรบรรเทา. 2526 : 112-113) ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนฤนุช สุนทรศิริ(2544 : 56-59)และจามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล(2538 : 68-79) เนื่องจากสื่อต่างๆ ภายนอกห้องสมุดได้แก่ สื่อวิทยุ , สื่อโทรทัศน์ , สื่ออินเทอร์เน็ต , สื่อสิ่งพิมพ์ ในรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 นิสิตส่วนมากไม่ใช้สื่อต่างๆ เหล่านี้ในการหาความรู้เพื่อเติม แต่จะมีสื่ออินเทอร์เน็ตที่จะมีนิสิตให้ความสนใจมากกว่าสื่ออื่นๆ ที่กล่าวมา เนื่องจากการค้นหาทำได้ง่ายกว่าและพบเนื้อหาที่ครอบคลุมกว่าสื่ออื่นๆ แต่กระนั้นจากการศึกษาก็พบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในด้านการเดินทางมาเรียน(ทั้งไป/กลับ)ของนิสิตไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของของนฤนุช สุนทรศิริ(2544 : 56-59)และจามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล(2538 : 68-79) เนื่องจากในงานวิจัยของทั้ง 2 ท่าน เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาระดับปริญญาตรี(ภาคพิเศษ) ซึ่งเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนจะเป็นวันธรรมดาซึ่งต้องพบกับปัญหาการจราจร โดยเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี(ภาคพิเศษ)ที่ใช้เวลาในการเดินทางมาเรียนในช่วงเย็นซึ่งต้องพบกับปัญหาการจราจรอย่างมาก จากประชากรเป้าหมายของการศึกษารั้วนี้ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 นิสิตจะใช้เวลาในการมาเรียนในวันหยุดเสาร์,อาทิตย์ จึงให้สามารถที่จะควบคุมเวลาในการเดินทางมาเรียนได้ ทำให้การจัดสรรเวลาในการเดินทางไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า การจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผู้เรียน

1.1. การจัดสรรเวลาในกิจกรรมต่างๆ เพื่อการเรียนเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่จะนำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของผู้เรียน การจัดสรรเวลาในการเข้าชั้นเรียน , การจัดสรรเวลาในการค้นคว้าในห้องสมุด , การอ่านหนังสือ(ก่อนเรียน) , การอ่านหนังสือ(หลังเรียน) การอ่านหนังสือ

(ก่อนสอบ) และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ที่ส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางเรียนทั้งสิ้น

1.2. ความเข้าใจลักษณะของรายวิชาที่เรียนว่าเป็นอย่างไรเพื่อให้เกิดการจัดเวลาที่ถูกต้องและได้ผลสัมฤทธิ์ทางการที่ดี เนื่องจากลักษณะเนื้อหาวิชาของแต่ละรายวิชาจะให้ความสำคัญไม่เท่ากันระหว่างเนื้อหาที่ว่าด้วยทฤษฎี กับเนื้อหาวิชาที่จะต้องอาศัยการประยุกต์เพื่อให้เกิดผล เช่น การเรียนในวิชาเศรษฐ 503 (บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ) ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการฝึกฝนจากการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอนเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญในวิชาที่เรียน ซึ่งต่างจากการเรียนในวิชาเศรษฐ 502 (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) การฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ความเข้าใจ ได้จากการหาความรู้เพิ่มเติมจากภายนอกชั้นเรียน แล้วนำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดผลจริง

2. ผู้บริหารหลักสูตร คณาจารย์ ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องควรให้คำแนะนำจัดสรรเวลาในการเรียนของผู้เรียนที่จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนอย่างแท้จริง เช่น รายวิชาเศรษฐ 503 ซึ่งลักษณะรายวิชาเป็นรายวิชาที่เน้นทางด้านทฤษฎี ควรให้คำแนะนำและจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ทำการฝึกฝนในรายวิชานั้นให้มากขึ้น รายวิชาเศรษฐ 502 ลักษณะรายวิชาที่เน้นทางด้านทฤษฎีประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดผลจริง ควรให้คำแนะนำและจัดให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้จากภายนอกห้องเรียนมากขึ้น

หากแต่ความรู้ความสามารถของผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ได้จริง ก็จะนำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และความสำเร็จของสถาบัน ที่ได้ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพให้กับประเทศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาโดยคำนึงถึงผลการเรียนเดิมของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) อันได้แก่ ผลคะแนนรวมเฉลี่ย(GPA) ในเทอมที่ผ่านมาเพื่อให้การหาความสัมพันธ์ของการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดีขึ้น

2. ควรทำการศึกษาในด้านสาขาวิชาที่นิสิตได้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ว่าตรงกับสาขาวิชาที่นิสิตเลือกเรียนในระดับปริญญาโทหรือไม่ เนื่องจากการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะเป็นพื้นฐานความรู้เดิมของนิสิต ที่จะทำให้มีผลต่อการจัดสรรเวลาในการเรียนของนิสิต

3. ควรจะทำการศึกษาการจัดสรรเวลาของนิสิต ในการศึกษาภาคปกติทั้ง 2 ภาคการศึกษา ได้แก่ การศึกษาภาคต้น การศึกษาภาคปลาย รวมถึงการศึกษาในภาคฤดูร้อน เพื่อให้เกิดผลที่สามารถนำไปใช้ได้ครอบคลุมมากที่สุด เนื่องจากการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา

เฉพาะการจัดสรรเวลาของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) ในการศึกษาภาคฤดูร้อนเท่านั้น ผลการวิจัยจึงไม่สามารถนำไปใช้ครอบคลุมถึงการศึกษาในการศึกษาภาคอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ วันวิชัย.(2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กระทรวงศึกษาธิการ กองวิชาการ.(2515). ประมวลศัพท์บัญญัติทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล.(2538) วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- จิราภรณ์ เมืองพรรณ.(2538). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อรายวิชาวรรณคดีมรดกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เรียนโดยใช้บทเพลงและไม่ใช้บทเพลง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(จิตวิทยา) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ.(ม.ป.ป.).สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล.กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาลี พงษ์เจริญ.(2514). เวลาเรียนของนักเรียนโรงเรียนระดับประถมศึกษา.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(มัธยมศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ.(2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ชูศักดิ์ จรูญสวัสดิ์.(2545). เศรษฐศาสตร์เพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์.(2520). การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ.กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ดวงใจ สิทธิไชย.(2521). การศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เดโช สวานานนท์.(2512). ปทานุกรมจิตวิทยา.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- ทรงกลด อภิเมณฑรรักษา.(2528). การบริหารเวลาของหัวหน้าศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัด. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- ทรงศรี อักษรเสือ.(2532). สภาพการอ่านความสนใจและความต้องการในการอ่านของนัก
ศึกษาศหวิทยาลัยอีสานเหนือ เลย สกลนคร มหาสารคาม และอุดรธานี. กรุงเทพฯ :
งานวิจัยของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ.
- เทียนฉาย กิระนันท์.(2526). เศรษฐศาสตร์ประชากร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย.(2542). การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ
: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล.(ม.ป.ป.). การลงทุนทางการศึกษา. เอกสารประกอบการสอน :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล.(ม.ป.ป.). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. เอกสารประกอบการสอน :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- นฤนุช สุนทรศิริ.(2544). วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาค
พิเศษ(กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิธิพัฒน์ เมฆขจร.(2540). การศึกษาการใช้เวลาของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยศรี
ปทุม กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิลุบล ขอรอมเดช.(2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระหว่างนักศึกษาที่มาจากมัธยมศึกษาตอนปลายกับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาเขตเพาะช่าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยา
นิพนธ์. กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- บุญพุ่ม เสนารักษ์.(2531).เศรษฐศาสตร์การศึกษา.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ประกายทิพย์ พิชัย.(2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- ประทีน สุภาพ.(2508). การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2507. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(ประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- ปรีดา ลิ้มถวิล.(2537). การบริหารเวลาอย่างมีคุณค่า. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ผกากรอง พุทธติลก.(2517). สำรวจการใช้เวลาของเด็กนักเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยปี การศึกษา 2517. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พวงสร้อย วรกุล.(2522). การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัทธยา กิตติวัชรินทร์.(2514). สำรวจการใช้เวลาของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูงของวิทยาลัยครูเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2513. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- พิศมัย ปโชติการ.(2506). การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2506 ในจังหวัดพระนคร. วิทยานิพนธ์ ค.บ. (สภ) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- พีระยุทธ สันตะวัน.(2533). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดตาก. วิทยา นิพนธ์ ศศ.ม.(การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพาณิชย์.(2514). การวัดผลการศึกษากรุงเทพมหานคร. สำนักงานทดสอบการศึกษา และจิตวิทยา.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ไพโรย.(2544). เศรษฐศาสตร์มหภาค. แปลโดย จิราภรณ์ ชาวงษ์. กรุงเทพฯ : เพียร์สัน เอ็นดู เคชั่น อินโดไชน่า.
- มายาวี สมบุญ.(2533). การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา การแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย เอกสาร.
- มาร์ตินสัน, ดับเบิลยู ดี. และคณะ.(2503). วิธีการปรับปรุงการเรียนเพื่อให้ได้ผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ท่าพระจันทร์.

- มาริษา นาคทับที.(2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตย ของนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยการชลประทาน จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เมธี ปลัณธนาพันธ์.(2531, มีนาคม) "ชีวิตกับเวลา." วารสารท้องถิ่น.28(3) : 74-76 .
- ระพี โสมภูติ.(2506). การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2506 ในจังหวัดพระนคร. วิทยานิพนธ์ ค.บ.(มัธยมศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- รัชนก กาญจนวินิชย์.(2511). การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2506 ในจังหวัดพระนคร. วิทยานิพนธ์ ค.บ.(มัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนี ลาขโรจน์.(2527). "การใช้เวลาและนันทนาการของวัยรุ่น," เอกสารการสอนชุดวิชา พัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2527
- รัตนา เมืองขาว.(2536).องค์ประกอบตัวที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต มอ.ดินแดง มหาวิทยาลัยของแก่น. วิทยานิพนธ์ ศป.ม.(การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.(2524). หลักการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ทวีการพิมพ์.
- วรเทพ สวัสดิ์ , ศิริวรรณ สร้อยแสน และรัตนา อุบลสิงห์.(ม.ป.ป.) การบริหารเวลา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการข้าราชการพลเรือน.
- วันทนีย์ ภูมิภักธราดา และคณะ.(2535). มนุษย์ กับ เศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน.(2535). หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- วาสนา พานิชการ.(2511). การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2507 และ 2508 กับการสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสวนกุหลาบ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- วินัย สายหงษ์.(2532). "การจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ," ใน รวบรวมบทความการศึกษานอกโรงเรียน. เล่ม 4 หน้า 10. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

- วิรัตน์ บัวขาว. (2537, มีนาคม – เมษายน.) “เวลา : ทรัพยากรที่สำคัญของผู้บริหาร”, *เพิ่มผลผลิต*.33(2) : 26.
- วิวัฒน์ พวงมะลิ. (2533, มิถุนายน) “เทคนิคการบริหารเวลา,” *วารสารการศึกษา* กทม. 13(39) : 17-18.
- สมคิด ตำนานจิต. (2512). *การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2511 จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย ศุภธาดา. (2532, กรกฎาคม.-กันยายน). เวลา-มาตรวัดความสำเร็จของธุรกิจสมัยใหม่. *วารสารบริหารธุรกิจ*. 13(51) : 38-41
- สมโชค พูลนวม. (2523). *ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรูสึกับผิดชอบ*. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535) *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหวัง พิริยานุวัฒน์. (2532). *หลักการวัดแลประเมิน*. เอกสารคู่มืออาจารย์ด้านการเรียน การสอน. กรุงเทพฯ : หน่วยพัฒนาอาจารย์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สายหยุด เขียวดอกน้อย. (2536). *การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2507 และ 2508 กับความสำเร็จในการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2540). *การสำรวจการใช้เวลาว่างและการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมของประชากรทั่วราชอาณาจักรในปี พ.ศ. 2539*. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สืบศักดิ์ สาทร. (2521). *เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่างกัน โดยการเรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเองและจากการสอนปกติ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุขใจ น้ำผุด. (2536, มกราคม-กุมภาพันธ์) “ค่าแห่งเวลา,” *วารสารข้าราชการ*. 38(7) : 44-45 .
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. (2527). *สุขภาพจิต : จิตวิทยาในการดำรงชีวิต เล่ม 2*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์.(2537). *การบริหารทรัพยากรการศึกษา*. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช.
- อรพินท์ ชูชม.(2522). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทาง
บ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*.วิทยา
นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อังคณา สายยศ.(2523). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*.สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิต
วิทยา.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ✓ Bliss,Edwin C .(1976,May) "*Getting thing ,*" Reader 's Digest. 6(12) : 120-122 .
- Bloom,S. (1976). *Human Characteristic and School Learning*. New York : McGraw-Hill
Book.Co.,
- Crobach, Lee Joseph.(1970). *Essentialist of Psychological Testing*. 3rd ed. New York :
Harpen and Row Publishep.
- Godbey,Geoffrey and Stanley Parker.(1972). *Leisure Studies and Serrices : An Over
View*. Philadelphia : W.B.Saunders Co.
- Good, V.C. and others : (1973). *Ed Dictionary of Education*. New York : Mc Graw-Hill
Book Company
- Humphrey,Robert D.(1960). *The Relationship of Participation in Out-of School Activities
to School Achievement*, Thesis Abstract. Series No.11.,School of Education,
Indiana University.
- Hurlock, Elizadeth Bergner.(1978). *Child Devevelopment*. New York : McGraw-Hill Book
Co.,
- ✓Kaplan,Max Edisure.(1952). *Theory and Policy*. New York : John Wiley & Sond, Inc.,
- Kidd, I.R. *How Adult Learn*. New York : Association Press.
- Klausmier, H.I. (1961). *Learning and Human Ability : Educational Psychology*. New York
: Harper and Brothrts.
- Peniston, Lorraine C.(1994). *Strategies on Time Management for College Students with
Learning Disabilities*. New York : McGraw-Hill.
- Paul A. Samuelson and William D. Nordhaus.(1983). *Economics* 12th ed. New York :
McGraw-Hill. Book Company.

Richard T. froyen.(1996).*Macroeconomics Theories & Policies*. New York : Prentice Hall, Inc.,

Ringness, Thomas A.(1968). *Mental Health in The School*. New York : Random House

Uris,Auren.(1970).*The Executive Desk Book*. New York : Van Nostrand Reinholt.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทบ 1012/ 5360

วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายเอกชัย โลหะกมลชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การจัดสรรเวลา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัฐภา ดันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบการใช้เวลาในการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ให้ นายเอกชัย โลหะกมลชัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์ฉัฐภา ดันสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทบ 1012/ 5361

วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายเอกชัย โลหะกมลชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัฐก่า ตันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ประภาพร เพ็ญฟูสกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบการใช้เวลาในการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้ นายเอกชัย โลหะกมลชัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

คณะสังคมศาสตร์
วันที่ 30 ก.ค. 2546
เวลา 15.00

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/5 706

วันที่ 21 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายเอกชัย โลหะกมลชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัฐภา ดันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 2 ภาคพิเศษ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ จำนวน 56 คน ตอบแบบสอบถามการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายเอกชัย โลหะกมลชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เพื่อไปแจกจ่ายให้นักเรียนเอกชัย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกชัย โลหะกมลชัย นิสิต ป.โท สาขาเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

30 ก.ค. 46

30 ก.ค. 46

30 ก.ค. 46

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. รศ.ชูศรี วงศ์รัตนะ	สาขาวิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ประภาพร เฟื่องฟูสกุล	สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

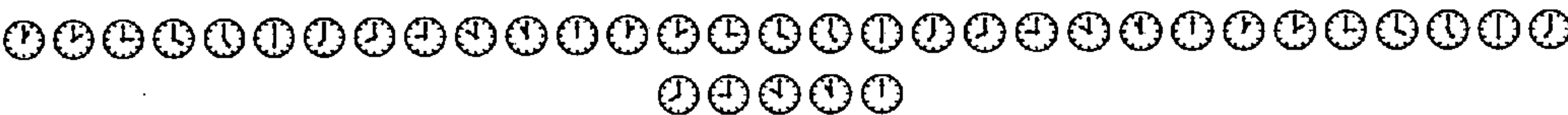
ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง

⌚ แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษาเรื่อง “การจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญา
โท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาการจัดสรรเวลาในการเรียนของ นิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท
(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ซึ่งข้อมูลที่ได้จากท่านจะนำไปแปลผลและสรุปผลในภาพรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อคณะสังคมศาสตร์ที่
จะนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงเวลาในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของคณะสังคมศาสตร์ และรวมถึงตัวนิสิต
เองก็จะสามารถจัดสรรเวลาในการเรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

⌚ ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้
มากที่สุด คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่าน

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

(นายเอกชัย โลหะกมลชัย)

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

การใช้เวลาในการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะสังคมศาสตร์
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความในช่องว่างข้อที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 20-25 ปี

☐ 26-30 ปี

☐ 31-35 ปี

☐ 36 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

☐ โสด (ข้ามไปตอบข้อ 5)

☐ สมรส

☐ หม้าย

☐ หย่าร้าง

4. อาชีพ

☐ ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

☐ มีงานพิเศษทำ

☐ มีอาชีพประจำ

5. ที่พักอาศัยในปัจจุบัน

☐ กรุงเทพมหานคร เขต

☐ ปริมณฑล /ต่างจังหวัด(โปรดระบุ).....

6. ผลคะแนนการเรียนรวมเฉลี่ย(GPA)ของการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545

วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

ระดับผลการเรียน (เกรด)

วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

ระดับผลการเรียน (เกรด)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการใช้เวลาในการศึกษา

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อความในช่องว่างข้อที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับท่านเดิม หรือเติมเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ (กรณีที่ท่านไม่ได้ทำการจัดสรรเวลาเรื่องใดในข้อ 1 - 6 ขอให้ท่านใส่เลข 0 ซึ่งจะหมายความว่า ท่านไม่ได้ทำการจัดสรรเวลาในเรื่องดังกล่าว)

1. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านเข้าชั้นเรียนจำนวนกี่ครั้ง [ในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 จะการเรียนการสอนทั้งสิ้นจำนวน 1 – 16 ครั้ง (คาบ)]

⌚ วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

ท่านเข้าชั้นเรียนจำนวนกี่ครั้ง ครั้ง / การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545

⌚ วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

ท่านเข้าชั้นเรียนจำนวนกี่ครั้ง ครั้ง / การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545

2. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านเข้าชั้นเรียนคิดเป็นจำนวนชั่วโมงกี่ชั่วโมง (ในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 จะใช้เวลาในการเรียนการสอน 1 คาบ / 3 ชั่วโมง)

⌚ วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➢ ท่านเข้าชั้นเรียนในคาบเช้า (9.00 -12.00 น.) คิดเป็นจำนวน ชั่วโมง.....ชั่วโมง / วัน

➢ ท่านเข้าชั้นเรียนในคาบบ่าย (13.00 -16.00 น.) คิดเป็นจำนวน ชั่วโมง.....ชั่วโมง / วัน

⌚ วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➢ ท่านเข้าชั้นเรียนในคาบเช้า (9.00 -12.00 น.) คิดเป็นจำนวน ชั่วโมง.....ชั่วโมง / วัน

➢ ท่านเข้าชั้นเรียนในคาบบ่าย (13.00 -16.00 น.) คิดเป็นจำนวน ชั่วโมง.....ชั่วโมง / วัน

3. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านได้จัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือในรายวิชาที่เรียนไว้อย่างไร

3.1. การเตรียมตัวในอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน

⌚ วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➢ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➢ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

3.2. การอ่านหนังสือหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนรู้ในแต่ละวัน

🕒 วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

3.3. การอ่านหนังสือทบทวนความรู้ก่อนสอบ

🕒 วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

4. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านได้จัดสรรเวลาในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุดไว้อย่างไร

🕒 วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

5. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านได้จัดสรรเวลาในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อเติมจากสื่อประเภท
ใดบ้างภายนอกห้องสมุดไว้อย่างไร

5.1. ค้นคว้าจากสื่อวิทยุ

🕒 วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

5.2. ค้นคว้าจากสื่อโทรทัศน์

🕒 วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

5.3. ค้นคว้าจากสื่ออินเทอร์เน็ต (Internet)

🕒 วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

5.4. ค้นคว้าจากสื่อสิ่งพิมพ์

🕒 วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

6. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านได้จัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ(การรวมกลุ่มในการดูหนังสือในเนื้อหาวิชาที่เรียน) กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนไว้อย่างไร

🕒 วิชา EC 562 Economics of Education Planning and Manpower

เศรษฐศาสตร์การวางแผนการศึกษาและกำลังคน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 502 Educational Psychology for Economists

จิตวิทยาการศึกษาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,

☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

7. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านเดินทางทั้งไป / กลับระหว่างที่พักกับมหาวิทยาลัยโดยวิธีใดและใช้
ระยะเวลาเท่าใดในการเดินทางทั้งไป / กลับ(กรณีที่ท่านจะต้องใช้การเดินทางหลายต่อ ท่านสามารถ
เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ รถโดยสารประจำทาง
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ รถยนต์ส่วนบุคคล
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ รถ TAXI รับจ้าง
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ รถจักรยานยนต์
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ รถจักรยานยนต์รับจ้าง
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ รถไฟฟ้า BTS
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ เรือโดยสาร (คลองแสนแสบ)
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ เรือโดยสาร (เรือด่วนเจ้าพระยา)
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ เดินเท้า
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ รถตู้โดยสารรับจ้าง
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน
- ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....
 - คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง

⌚ แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษาเรื่อง "การจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท
(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร" โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

- 1. เพื่อศึกษาการจัดสรรเวลาในการเรียนของ นิสิตระดับปริญญาโท(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 - 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรเวลากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท
(ภาคพิเศษ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ซึ่งข้อมูลที่ได้จากท่านจะนำไปแปลผลและสรุปผลในภาพรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อคณะสังคมศาสตร์ที่
จะนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงเวลาในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของคณะสังคมศาสตร์ และรวมถึงตัวนิสิต
เองก็จะสามารถจัดสรรเวลาในการเรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

⌚ ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้
มากที่สุด คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่าน

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

(นายเอกชัย โลหะกมลชัย)

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

การใช้เวลาในการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะสังคมศาสตร์
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความในช่องว่างข้อที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 20-25 ปี

☐ 26-30 ปี

☐ 31-35 ปี

☐ 36 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

☐ โสด (ข้ามไปตอบข้อ 5)

☐ สมรส

☐ หม้าย

☐ หย่าร้าง

4. อาชีพ

☐ ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

☐ มีงานพิเศษทำ

☐ มีอาชีพประจำ

5. ที่พักอาศัยในปัจจุบันท่าน

☐ กรุงเทพมหานคร เขต

☐ ปริมณฑล / ต่างจังหวัด(โปรดระบุ).....

6. ผลคะแนนการเรียนรวมเฉลี่ย(GPA)ของการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545

วิชา EC 503 Financial Accounting for Management

บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ

ระดับผลการเรียน (เกรด)

วิชา EC 515 Production and Cost Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

ระดับผลการเรียน (เกรด)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการใช้เวลาในการศึกษา

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ เติมข้อความในช่องว่างข้อที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับท่านเติม (กรณีที่ท่านไม่ได้ทำการจัดสรรเวลาเรื่องใดในข้อ 3 - 6 เว้นว่างในข้อดังกล่าว)

1. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านเข้าชั้นเรียนจำนวนกี่ครั้ง [ในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 จะมีการเรียนการสอนทั้งสิ้นจำนวน 1 – 16 ครั้ง (คาบ)]
 - ⌚ วิชา EC 503 Financial Accounting for Management
บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ
ท่านเข้าชั้นเรียนจำนวนกี่ครั้ง ครั้ง / การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545
 - ⌚ วิชา EC 515 Production and Cast Management
การจัดการผลิตและต้นทุน
ท่านเข้าชั้นเรียนจำนวนกี่ครั้ง ครั้ง / การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545

2. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านเข้าชั้นเรียนคิดเป็นจำนวนชั่วโมงกี่ชั่วโมง (ในการศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 จะใช้เวลาในการเรียนการสอน 1 คาบ / 3 ชั่วโมง)
 - ⌚ วิชา EC 503 Financial Accounting for Management
บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ
 - ท่านเข้าชั้นเรียนในคาบเช้า (9.00 -12.00 น.) คิดเป็นจำนวน ชั่วโมง.....ชั่วโมง / วัน
 - ท่านเข้าชั้นเรียนในคาบบ่าย (13.00 -16.00 น.) คิดเป็นจำนวน ชั่วโมง.....ชั่วโมง / วัน
 - ⌚ วิชา EC 515 Production and Cast Management
การจัดการผลิตและต้นทุน
 - ท่านเข้าชั้นเรียนในคาบเช้า (9.00 -12.00 น.) คิดเป็นจำนวน ชั่วโมง.....ชั่วโมง / วัน
 - ท่านเข้าชั้นเรียนในคาบบ่าย (13.00 -16.00 น.) คิดเป็นจำนวน ชั่วโมง.....ชั่วโมง / วัน

3. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านได้จัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือในรายวิชาที่เรียนไว้
อย่างไร
 - 3.1. การเตรียมตัวในอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน
 - ⌚ วิชา EC 503 Financial Accounting for Management
บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ
 - คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน
 - คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

⌚ วิชา EC 515 Production and Cost Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

3.2. การอ่านหนังสือหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนรู้ในแต่ละวัน

⌚ วิชา EC 503 Financial Accounting for Management

บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

⌚ วิชา EC 515 Production and Cost Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

3.3. การอ่านหนังสือทบทวนความรู้ก่อนสอบ

⌚ วิชา EC 503 Financial Accounting for Management

บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

⌚ วิชา EC 515 Production and Cost Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

4. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านได้จัดสรรเวลาในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุดไว้อย่างไร

⌚ วิชา EC 503 Financial Accounting for Management

บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 515 Production and Cast Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

5. การศึกษาภาคฤดูร้อน 2545 ท่านได้จัดสรรเวลาในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อเติมจากสื่อประเภทใดบ้างภายนอกห้องสมุดไว้อย่างไร

5.1. ค้นคว้าจากสื่อวิทยุ

🕒 วิชา EC 503 Financial Accounting for Management

บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 515 Production and Cast Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

5.2. ค้นคว้าจากสื่อโทรทัศน์

🕒 วิชา EC 503 Financial Accounting for Management

บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

🕒 วิชา EC 515 Production and Cast Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

5.3. ค้นคว้าจากสื่ออินเทอร์เน็ต (Internet)

⌚ วิชา EC 503 Financial Accounting for Management

บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

⌚ วิชา EC 515 Production and Cost Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

5.4. ค้นคว้าจากสื่อสิ่งพิมพ์

⌚ วิชา EC 503 Financial Accounting for Management

บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

⌚ วิชา EC 515 Production and Cost Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน6. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านได้จัดสรรเวลาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ(การรวมกลุ่มในการติวหนังสือในเนื้อหาวิชาที่เรียน) กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนไว้อย่างไร

⌚ วิชา EC 503 Financial Accounting for Management

บัญชีการเงินเพื่อการจัดการ

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

⌚ วิชา EC 515 Production and Cost Management

การจัดการผลิตและต้นทุน

➤ คิดเป็นจำนวนชั่วโมง..... ชั่วโมง..... นาที / วัน

➤ คิดเป็นกี่วัน / สัปดาห์ ☐ 0 วัน , ☐ 1 วัน , ☐ 2 วัน , ☐ 3 วัน , ☐ 4 วัน ,
☐ 5 วัน , ☐ 6 วัน , ☐ 7 วัน

7. การศึกษาภาคฤดูร้อน/2545 ท่านเดินทางทั้งไป / กลับระหว่างที่พักกับมหาวิทยาลัยโดยวิธีใดและใช้
ระยะเวลาเท่าใดในการเดินทางทั้งไป / กลับ(กรณีที่ท่านจะต้องใช้การเดินทางหลายต่อ ท่านสามารถ
เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รถโดยสารประจำทาง

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ รถยนต์ส่วนบุคคล

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ รถ TAXI รับจ้าง

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ รถจักรยานยนต์

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ รถจักรยานยนต์รับจ้าง

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ รถไฟฟ้า BTS

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ เรือโดยสาร (คลองแสนแสบ)

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ เรือโดยสาร (เรือด่วนเจ้าพระยา)

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ เดินเท้า

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ รถตู้โดยสารรับจ้าง

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

➤ คิดเป็นเวลาประมาณ..... ชั่วโมง นาที / วัน

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	เอกชัย โลหะกมลชัย
ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2095 / 11 ถ.รามคำแหง หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	เศรษฐศาสตร์บัณฑิต(การเงินการธนาคาร) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2546	เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต(เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร